

MALAYSIA

Hari Selasa
30hb Januari, 1973

PENYATA RASMI
OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA
Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KEDUA
Second Session

KANDUNGANNYA

PENGUMUMAN YANG DI PERTUA:

Lantikan Ketua Pembangkang [Ruangan 6159]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 6159]

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT
[Ruangan 6186]

USUL-USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan Yang Dibebaskan daripada Peraturan
Mesyuarat [Ruangan 6185]

Anggaran Pembangunan, 1973: Kepala P. 62 [Ruangan 6186]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan, 1973:

Jawatankuasa—

JADUAL

Kepala B. 62 [Ruangan 6186]

KANDUNGANNYA—(sambungan)

RANG UNDANG-UNDANG—(samb.)

- Rang Undang-undang Pertahanan Awam (Pindaan) [Ruangan 6196]**
- Rang Undang-undang Pendaftaran Jurutera (Pindaan) (No. 2) [Ruangan 6199]**
- Rang Undang-undang Akitek (Pindaan) (No. 2) [Ruangan 6213]**
- Rang Undang-undang Pendaftaran Jurukur (Pindaan) [Ruangan 6214]**
- Rang Undang-undang Pencen (Sarawak) (Pindaan) [Ruangan 6215]**
- Rang Undang-undang Pencen (Sabah) (Pindaan) [Ruangan 6223]**
- Rang Undang-undang Setiausaha-setiausaha Parlimen (Saraan) (Pindaan) [Ruangan 6225]**
- Rang Undang-undang Lembaga Urusan dan Tabung Haji (Pindaan) [Ruangan 6231]**
- Rang Undang-undang (Pencen dan Ganjaran) Anggota Pentadbiran dan Ahli Parlimen (Pindaan) (No. 2) [Ruangan 6264]**
- Rang Undang-undang Perkahwinan Sivil (Pindaan) [Ruangan 6269]**
- Rang Undang-undang Cukai Pendapatan Tambahan (Pindaan) [Ruangan 6277]**
- Rang Undang-undang Cukai Pendapatan (Pindaan) (No. 3) [Ruangan 6278]**
- Rang Undang-undang Kastam (Pindaan) (No. 3) [Ruangan 6280]**
- Rang Undang-undang Stem (Pindaan) [Ruangan 6284]**
- Rang Undang-undang Insuran (Pindaan) [Ruangan 6287]**

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG KEDUA

Hari Selasa, 30hb Januari, 1973

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR :

Yang Berhormat Tuan Yang di Pertua, TAN SRI DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P., Datuk Bendahara Perak.

Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUN DR ISMAIL AL-HAJ BIN DATUK HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N., S.P.M.J. (Johor Timur).

Yang Berhormat Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K., S.P.M.J. (Pontian Utara).

„ Menteri bagi Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S., O.B.E., Q.M.C. (Ulu Rajang).

„ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).

„ Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).

„ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).

„ Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan, TAN SRI MUHAMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., P.D.K., D.I.M.P. (Lipis).

„ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).

„ Timbalan Menteri Pertahanan dan Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K., Tengku Sri Mara Raja (Kota Bharu Hilir).

„ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN ALI BIN HAJI AHMAD, S.M.J. (Pontian Selatan).

„ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSA HITAM (Segamat Utara).

Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB,
P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).

- „ Timbalan Menteri Perhubungan, TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N.
(Segamat Selatan).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK ABDUL SAMAD
BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Setiausaha Parlimen Jabatan Perdana Menteri, DATUK WAN ABDUL
KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN
HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N., P.M.P. (Krian Darat).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian dan Perikanan, DATUK
HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., A.M.N., J.P.
(Sabak Bernam).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Pelajaran, TUAN MOHAMED BIN
RAHMAT, K.M.N. (Johor Bahru Barat).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Penerangan, TUAN SHARIFF BIN
AHMAD (Langat).
- „ NIK ABDUL AZIZ BIN HAJI NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).
- „ Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN,
P.P.T. (Rawang).
- „ DATUK HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, P.N.B.S. (Payang).
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- „ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- „ TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- „ TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).
- „ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).
- „ TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P.,
P.J.K. (Hilir Perak).
- „ TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., S.P.M.K., S.J.M.K., P.M.N.
(Ulu Kelantan).
- „ PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).
- „ DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- „ TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, S.M.K., J.S.M., A.M.N., J.P. (Sungei Patani).
- „ DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S.
(Julau).
- „ CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).
- „ TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).
- „ TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- „ TUAN AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).
- „ TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).
- „ TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).

Yang Berhormat TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).

- „ TUAN CHAN YOON ONN (Ulu Kinta).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban Timur).
- „ TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- „ TUAN VALENTINE COTTER *alias* JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).
- „ TUAN V. DAVID (Dato Kramat).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang Lupar).
- „ TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).
- „ TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).
- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).
- „ TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- „ DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S., O.B.E. (Bandar Sibu).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Darvel).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN (Kapar).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M. (Perlis Selatan).
- „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasir Mas Hilir).
- „ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengah).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).

Yang Berhormat TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J.,
P.I.S. (Muar Dalam).

„ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).

„ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).

„ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).

„ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).

„ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).

„ DR S. SEEVERATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).

„ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).

„ TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).

„ DR A. SOORIAN (Port Dickson).

„ TUAN SU LIANG YU (Bruas).

„ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Dato).

„ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).

„ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).

„ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).

„ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).

„ DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).

„ DR TAN CHEE KHOON (Batu).

„ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).

„ TUAN TIAH ENG BEE, P.I.S. (Kluang Utara).

„ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).

„ TUAN TIBUOH ANAK RANTAI (Rajang).

„ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).

„ TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).

„ TUAN STEPHEN YONG KUET TZE (Padawan).

„ TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA
(Kota Star Selatan).

„ TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K.
(Pasir Mas Hulu).

YANG TIADA HADIR:

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan,
TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N. (Pekan).

Yang Berhormat Menteri Kewangan, TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).

„ Menteri Perpaduan Negara, TUN V.T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N.
(Sungei Siput).

„ Menteri Tak Berpotfolio TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).

„ Menteri Pertanian dan Perikanan, TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI
BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).

„ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR
BIN BABA (Melaka Utara).

- Yang Berhormat Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHD. ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K., (Kota Bharu Hulu).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK HAJI HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Raub).
- „ Menteri Kebajikan Am, TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- „ Menteri Pelajaran, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S., M.B.E. (Johor Bharu Timur).
- „ Setiausaha Parlimen Kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN MOHAMED BIN UJANG, A.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).
- „ Setiausaha Parlimen Kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).
- „ DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., J.M.K., S.M.K. (Tumpat).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN SAID, J.P. (Seberang Utara).
- „ TUAN AJAD BIN O.T. UYONG (Labuk Sugut).
- „ TUAN CHEN KO MING, A.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- „ DATIN HAJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- „ TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).
- „ TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).
- „ TUAN LUHAT WAN, P.G.D.K. (Baram).
- „ TUAN MOHAMED. ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- „ TAN SRI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Trengganu Tengah).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O., O.B.E. (Marudu).
- „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
- „ DATUK SRI S. P. SEENIVASAGAM, S.P.M.P., D.P.M.P., P.M.P., J.P. (Menglembu).
- „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
- „ DATUK JAMES WONG KIM MIN, P.N.B.S. (Miri-Subis).
- „ TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).
- „ TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).

DOA

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

PENGUMUMAN YANG DI PERTUA

LANTIKAN KETUA PEMBANGKANG

Tuan Yang di Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, adalah dimaklumkan iaitu saya telah menerima sepucuk surat daripada Parti Pembangkang Ahli-ahli Dewan Rakyat pada 29hb Januari, 1973 yang menyatakan bahawa seramai 21 orang Ahli-ahli Parlimen dari Parti SNAP, PEKEMAS dan DAP ber-setuju melantik Yang Berhormat Tuan Lim Kit Siang, Ahli Parlimen bagi Bandar Melaka, sebagai Ketua Pembangkang di Parlimen sebagai menggantikan Yang Berhormat Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, Datuk Haji Mohamad Asri bin Haji Muda. Oleh kerana, kebanyakan daripada Ahli-ahli Pembangkang dalam Dewan Rakyat menyokong cadangan ini, maka dengan ini, saya mengiktirafkan dengan rasminya Yang Berhormat Tuan Lim Kit Siang sebagai Ketua Pembangkang (*Tepuk*).

Tempat duduk dalam Dewan ini dan tempat duduk beberapa orang Ahli-ahli Yang Berhormat dari Parti Pembangkang ialah mengikut apa yang telah diarahkan oleh Setiausaha mengaturnkannya.

Sekian dimaklumkan.

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

PERMOHONAN KEWARGA- NEGARAAN

1. Tuan Chan Fu King (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sehingga tarikh ini berapa bilangan permohonan-permohonan kewarganegaraan di bawah Perkara 15 (2) Perlembagaan Persekutuan yang telah ditolak dan sebab-sebab penolakannya.

Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tun Dr Ismail Al-Haj): Tuan Yang di Pertua, bilangan

permohonan-permohonan kewarganegaraan di bawah Perkara 15 (2) Perlembagaan Persekutuan yang telah ditolak dalam tahun 1972 sehingga 31-10-1972 ialah 1,517. Pendaftaran kewarganegaraan di bawah Perkara ini adalah tertakluk kepada budibicara Kerajaan. Penolakan permohonan-permohonan itu adalah diperbuat kerana Kerajaan berpendapat mereka tidak sesuai diberi kerakyatan di bawah Perkara tersebut.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di Pertua, adakah Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sedar atau tidak banyak permohonan di bawah Perkara 15 (2) yang sudah dibatalkan umur mereka sudah lebih 21 tahun, dan kalau hendak buat permohonan lagi tidak boleh minta warganegara di bawah Perkara 15 (2), tetapi boleh dibuat di bawah Borang G dan mereka misti undergo atau masuk peperiksaan Bahasa Malaysia dan banyak pemohon-pemohon tidak boleh lulus Bahasa Malaysia. Kalau sedar, bolehkah Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri, mengikut selogan Masyarakat Adil, apabila masalah ini timbul, but keeping in mind, bahawa semua pemohon ini beranak di tanah air kita?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, saya sedar, tetapi bagi masyarakat yang adil kita misti patuh kepada undang-undang, dan saya sebagai rakyat yang patuh pada undang-undang menjalankan tugas saya mengikut undang-undang.

Tuan Ng Hoe Hun: Adakah Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sedar atau tidak iaitu banyak permohonan di bawah Perkara 15 (2) adalah warganegara by Operation of Law, sebab emak mereka ada mempunyai warganegara di bawah Perkara 16. Kalau begitu, bolehkah Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri mengarahkan pegawai-pegawai di Kementerian memeriksa semua permohonan di bawah Borang B serta-merta. Saya bawa soalan tambahan ini oleh kerana saya telah banyak menolong orang meminta warganegara di bawah Perkara 15 (2) dalam tahun 1969, dan sampai sekarang banyak permohonan belum dapat timbangan atau kelulusan; bolehkah Yang Berhormat Menteri tolong?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Kalau benar bagaimana yang dikatakan oleh Ahli Yang

Berhormat itu, mereka itu telah menjadi warganegara dengan Operation of Law, tidak payah mereka itu memohon di bawah Perkara 15 (2). Jadi, jika Ahli Yang Berhormat itu menolong mereka yang bukan warganegara meminta di bawah Perkara 15 (2) dan ditolak, itu ada sebab-sebabnya.

Tuan Ng Hoe Hun: Apa sebabnya semua permohonan warganegara di bawah Perkara 15 (2) diproses oleh Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri sahaja dan bukan diproses oleh Pendaftar Warganegara?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, saya adalah sebagai Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri. Jabatan Pendaftaran adalah di bawah saya yang mana saya bertanggungjawab. Budibicara itu diberikan kepada saya, jadi saya menjalankan tugas saya.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Sampai masa sekarang berapa banyak permohonan di bawah Perkara 15 (2) yang masih ada lagi dan belum diproseskan?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, saya minta notis.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Saya sedar banyak permohonan minta warganegara di bawah Perkara 15 (2) belum selesai dan saya pun sedar Kementerian tidak ada cukup masa memproses permohonan itu. Bolehkah Timbalan Perdana Menteri accept my free offer of help hendak mempercepatkan sedikit proses semua permohonan warganegara di bawah perkara 15 (2)?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Kalau Ahli Yang Berhormat itu sedia, saya boleh melatih dia, kalau dia boleh membuat tugas itu, saya boleh terima, dan kalau dia tak lulus, saya tak boleh terima dia. Jadi dia mesti diuji dahulu.

PEJABAT PENDAFTARAN TAPAH

2. Tuan Loh Jee Mee minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada beliau sedar bahawa Pejabat Pendaftaran di Tapah, Perak sangat sempit dan tidak sesuai untuk digunakan lagi dan samada terdapat rancangan untuk membina suatu bangunan baru dan jika tidak, mengapa.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, Pejabat Pendaftaran Tapah sekarang menduduki ruangan seluas lebih kurang 273 kaki persegi di bangunan Sementara dan tidaklah tersangat sempit sebagaimana yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat. Pejabat ini masih sesuai untuk terus digunakan sehingga sebuah bangunan Persekutuan dibina di Tapah untuk menempatkan semua pejabat-pejabat Persekutuan di situ. Pembinaan Bangunan Persekutuan ini adalah di dalam kajian Jabatan Kerja Raya.

CUKAI BERASINGAN BAGI SUAMI/ISTERI

3. Dr Tan Chee Khoo minta Menteri Kewangan menyatakan samada beliau akan mengenakan cukai yang berasingan bagi suami dan isteri agar dapat mendorong wanita-wanita yang sudah berkahwin yang berkecukupan tinggi serta mempunyai latihan iktisad untuk bekerja, dan jika tidak, mengapa.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di Pertua, saya tidak ada apa-apa lagi untuk ditambah kepada jawapan yang diberi oleh rakan saya bekas Timbalan Menteri Kewangan dahulu sebagai jawapan kepada suatu ucapan penangguhan atas perkara yang sama yang telah dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Bungsar pada persidangan Parlimen yang lalu. Sebenarnya rakan saya itu telah membuat kenyataan tersebut hanya pada 11hb Ogos yang lalu sahaja.

TINDASAN TERHADAP PEKERJA-PEKERJA

4. Tuan V. David (di bawah S.O. 24 (2)) bertanya kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat samada beliau sedar bahawa di setengah-setengah kilang pekerja-pekerja di gaji dengan asas sementara dengan mengeluarkan notis berhenti kerja serta-merta dan kemudiannya dengan mengambil semula mereka bekerja sebagai pekerja-pekerja baru, hal yang demikian menafikan pekerja-pekerja daripada mendapat faedah-faedah seperti cuti tahun, cuti sakit, bonus dan lain-lain dan jika ya, samada beliau akan mengemukakan undang-undang untuk menghentikan perbuatan tindas menindas terhadap pekerja-pekerja seumpama ini.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tuan Haji Ramli bin Omar): Tuan Yang di Pertua, mungkin terdapat setengah-setengah kes seperti itu, tetapi tidak dirujukkan kepada Kementerian saya. Jika terdapat kes tertentu, Ahli Yang Berhormat bolehlah membawa perkara ini kepada pengetahuan Kementerian saya dan kita akan menyasiat.

Eksepot Okid dan Bunga-Bunga

5. Tuan Loh Jee Mee (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (i) nilai eksepot tumbuh-tumbuhan dan bunga-bunga angerik bagi tahun-tahun 1970 dan 1971; dan
- (ii) adakah nilai eksepot tumbuh-tumbuhan dan bunga-bunga angerik kita itu lebih daripada yang dieksepotkan oleh Republic Singapura.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Musa Hitam): Tuan Yang di Pertua,

- (i) tidak ada perangkaan-perangkaan yang berasingan bagi eksepot pokok-pokok okid dan bunga-bunga. Eksepot barang-barang ini dimasukkan dalam bahagian "other live plants except rubber" dan "cut flowers and flower buds, etc. ornamental". Jumlah eksepot kedua-dua jenis ini, dalam tahun 1970 dan 1971 adalah seperti berikut—

	1970	1971
Pokok-pokok hidup	\$111,737	\$ 67,909
Bunga-bunga ...	432,493	604,351

- (ii) Tidak.

HARGA TAYAR—KENAIKAN

6. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada Kerajaan sedar bahawa harga tayar telah naik sedangkan harga getah murah, jika ya, apakah langkah-langkah yang telah diambil untuk memperbaiki keadaan ini.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, tidak benar bahawa harga tayar buatan tempatan telah naik. Sayugia dimaklumkan harga tayar buatan tempatan telah tidak berubah dari tahun 1963. Kenaikan harga tayar ialah hanya terdapat daripada tayar-tayar yang diimpot terutama sekali dari negeri-negeri di mana terdapat kenaikan matawang.

PINJAMAN MARA—KELAMBATAN

7. Tuan Edmund Langgu anak Saga (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menerangkan kenapa terdapat kelambatan dalam memberi kelulusan atau sebaliknya untuk wang pinjaman MARA daripada pemohon-pemohon dari Sarawak dan samada beliau boleh memberi jaminan bahawa semua permohonan-permohonan pada masa akan datang akan ditimbang dengan cepatnya.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di Pertua, MARA memang sangat suka segala pinjaman dapat dikeluarkan dengan secepat-cepatnya.

Yang melambatkan wang pinjaman dikeluarkan di Sarawak ialah disebabkan Pegawai MARA Negeri terpaksa menghantar surat-surat dokuman ke Ibu Pejabat di Kuala Lumpur untuk disal dan ditandatangani oleh Pegawai-pegawai yang bertanggungjawab dan selepas itu dihantar balik ke Negeri Sarawak untuk dibuat bayaran selepas didaftarkan surat-surat cagaran. Bagi Negeri-negeri Malaysia Barat dan juga Sabah perkara semacam ini tidak berlaku kerana Pegawai MARA Negeri boleh membayar pinjaman selepas sahaja pengakuan ditandatangani di hadapan Pemungut Hasil Tanah oleh pencagar-pencagar, kerana mengikut Kanun Tanah Negara dan Sabah Land Enactment, pendaftaran surat cagaran adalah secara automatik selepas dibuat pengakuan, tetapi malangnya bagi Negeri Sarawak sahaja perkara ini tidak boleh dibuat kerana bertentangan dengan Sarawak Land Enactment. Masaalah ini akan dapat diatasi sekiranya Kerajaan Negeri Sarawak telah meminda Sarawak Land Enactment supaya selaras dengan Undang-undang dalam Kanun Tanah Negara dan Sabah Land Enactment.

PENTARAMA—KUMPULAN KEBUDAYAAN

8. Tuan Hashim bin Gera minta Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan menyatakan apakah kesan kepada rakyat di kawasan-kawasan luar bandar di Malaysia dengan adanya lawatan oleh kumpulan kebudayaan yang disediakan oleh Kementerian Penerangan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Penerangan (Tuan Shariff Ahmad): Tuan Yang di Pertua, “Kumpulan Kebudayaan” yang disebut oleh Yang Berhormat itu adalah sebenarnya Pasukan Pementasan Jabatan Penerangan yang diberi nama PENTARAMA. Pasukan ini bertujuan memberi penerangan secara yang mudah difahami oleh rakyat berbagai kaum atas perkara-perkara berkaitan dengan RUKUNEGARA, Dasar Ekonomi Baru, Rancangan Malaysia Kedua, Muhibbah Perpaduan dan sebagainya.

Mengikut “feedback” yang kita dapati usaha ini telah memberi faedah yang berkesan dan menggalakkan untuk membolehkan rakyat memahami dasar-dasar Kerajaan. Banyak permintaan untuk lawatan kumpulan ini telah diterima setakat ini.

PUSINGAN “U”—PERATURAN LALULINTAS

9. Tuan V. Veerappen minta Menteri Perhubungan menyatakan samada beliau akan mengulangkaji aturan-aturan lalulintas jalan untuk membuang setengah-setengah aturan yang tidak sesuai yang melarang membuat pusingbalik (U-turn) di atas sebarang jalanraya kecuali di mana ada bulatan.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir): Tuan Yang di Pertua, Kementerian saya sedang mengkaji semula peraturan-peraturan lalulintas jalanraya dan kajian ini termasuk aturan-aturan yang melarang membuat pusingan “U” di semua jalan kecuali di mana ada bulatan.

KILANG DI BAMBOO GARDEN— LESEN

10. Dr Tan Chee Khoon minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada beliau sedar bahawa ada sebuah kilang di Bamboo Garden, Batu 4, Jalan

Ipoh, Kuala Lumpur; samada kilang ini mempunyai lesen untuk menjalankan perusahaannya di kawasan penginapan; jika ya, mengapakah lesen seperti itu dikeluarkan; dan jika tidak, mengapakah kilang itu telah di benar menjalankan perusahaannya buat beberapa waktu dalam tahun 1972.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, mengikut penyiasatan yang telah dijalankan oleh Kementerian saya syarikat yang berkenaan tidak mempunyai kebenaran daripada Pejabat Daerah untuk menjalankan perusahaannya di kawasan tersebut. Permohonan Syarikat itu untuk menjalankan perusahaannya di tempat ini telah ditolak oleh Pejabat Pegawai Daerah dan mereka telahpun diarah oleh Pejabat Daerah untuk berpindah ke tempat lain. Pada masa ini kilang tersebut masih lagi berusaha mencari tempat yang sesuai dan Kementerian saya akan berhubung dengan pihak-pihak yang berkenaan untuk memastikan kilang tersebut tidak menjalankan perusahaannya di kawasan perumahan yang berkenaan.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Timbalan Menteri berkenaan sedar kilang itu telah berusia lebih kurang selama satu tahun dan penduduk di situ pun ada merayu kepada A.D.O., Kementerian Buruh dan Kementerian Perdagangan dan Perindustrian, tetapi malangnya sehingga sekarang langsung tidak ada tindakan untuk memindahkan kilang-kilang itu ke tempat yang sesuai. Oleh sebab itu adakah Timbalan Menteri berkenaan sedar kanak-kanak ataupun murid-murid di situ tidak boleh belajar oleh sebab siang malam “ngeong, ngeong” noise pollution terlalu besar dan penduduk di situ pun tidak boleh tidur. Oleh sebab itu bolehkah Timbalan Menteri berkenaan menjelaskan berapa lama lagikah usaha untuk memindahkan kilang-kilang itu akan dijalankan?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, usaha-usaha untuk memindahkan kilang ini telahpun dijalankan, malahan seperti saya katakan tadi Pejabat Pegawai Daerah dan mereka yang berkenaan telah memberhentikan permit untuk kilang ini berjalan. Tetapi apa yang menjadi soalan sekarang ialah di manakah pihak kilang itu hendak memindahkan diri mereka dan ini terpulang kepada Pejabat Daerah untuk memberi tanah yang sesuai.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan. Adakah Menteri yang berkenaan sedar di mana-mana tempat di Kuala Lumpur jika seorang boleh membuka suatu kilang terbiar, Kerajaan Negeri mahupun Kerajaan Pusat tidak ada kuasa untuk membawa pengusaha-pengusaha ke mahkamah dan didenda oleh mahkamah?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, soalan ini sebetulnya ialah ada hubungan dengan soal undang-undang Pendaftaran Perniagaan (Business Registration). Sebetulnya pihak pengilang ini telah membuat permohonan untuk mendirikan kilang ini di bawah business registration iaitu sebagai satu perniagaan kecil pada mulanya, tetapi semakin lama semakin besar jadi perniagaannya dan itulah sebabnya kilangnya semakin lama semakin besar semakin bising. Agaknya baharulah Ahli Yang Berhormat yang berkenaan bawa ke pengetahuan Kementerian yang berkenaan iaitu Kementerian saya. Jadi walaubagaimanapun, soal undang-undang yang ada di dalam negara ini ialah di mana sesuatu pihak boleh membuat permintaan untuk mendirikan satu perniagaan kecil dan kalau dia menjadi satu faktori atau kilang yang besar yang mengakibatkan kedudukan suasana di dalam suatu tempat itu tidak baik, maka tindakan-tindakan yang berkenaan dari segi undang-undang bolehlah diambil seperti yang sedang dan telahpun diambil oleh pihak-pihak yang berkenaan termasuk Kementerian saya sendiri.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di Pertua, adakah Menteri yang berkenaan sedar setahun dahulu saya telah merayu kepada Penolong Pegawai Daerah Kepong untuk menyiasat perkara ini dan saya dapat tahu pengilang-pengilang itu melanggar syarat-syarat tanah itu di mana syarat-syarat tanah itu untuk kediaman bukan untuk kilang, yang pertama. Yang kedua, machinery itu di sana langsung tidak dapat lesen. Oleh sebab itu bolehkah Menteri yang berkenaan mencepatkan proses memindahkan kilang itu ke lain tempat yang sesuai seumpama di Batu Caves?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, lesen yang diberi kepada pengilang yang berkenaan akan tamat pada 31hb Januari, iaitu esok.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di Pertua, bolehkah Menteri yang berkenaan berjanji lesen itu tidak boleh dilanjutkan atau dibaharui?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, boleh.

Tuan Yang di Pertua: Alhamdulillah. (Ketawa).

MINYAK—MENCARIGALI

11. Tuan Edmund Langgu anak Saga (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan setakat manakah Kerajaan Negeri Sarawak dihubungi dalam perbincangan-perbincangan, rundingan-rundingan dan keputusan-keputusan muktamat bagi syarikat-syarikat minyak luar negeri mencarigali serta mengeluarkan minyak dari sepanjang pantai Sarawak.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud): Tuan Yang di Pertua, walaupun sebilangan daripada syarikat-syarikat baru minyak luar negeri telah menunjukkan minat mereka mencarigali minyak di Kawasan Pantai Sarawak, terutama sekali di kawasan-kawasan yang baharu sahaja diserahkan balik oleh Syarikat Sarawak Shell Berhad, tetapi sehingga ini belum ada apa-apa rundingan dan keputusan muktamat yang telah dibuat mengenai perkara tersebut. Ini adalah disebabkan kebekuan yang dikenakan oleh Kementerian di atas permohonan-permohonan mereka sementara menanti perekaan satu dasar baru yang lengkap untuk menggantikan sistem "concession" sekarang dengan satu sistem kontrek pengeluaran—bersama (production-sharing contract system) yang telah berjaya dilaksanakan di Indonesia. Apakala soal dasar ini sudah diselesaikan nanti maka Kerajaan Negeri Sarawak tentu sahaja akan dijemput berunding dan dibawa berbincang sebelum keputusan muktamat diambil mengenai permohonan-permohonan syarikat-syarikat mencarigali minyak di Pantai Sarawak seperti telahpun berlaku di masa-masa yang lepas.

Datuk Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub: Soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Menteri bersetuju bahawa bukan sahaja di masa yang lampau Kerajaan Negeri Sarawak

dihubungi seperti terkandung di dalam soalan ini, tetapi juga Kerajaan Negeri Sarawak telah mengambil peranan yang utama dalam perundingan dengan syarikat-syarikat Shell.

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Di masa yang lepas inilah kedudukannya, Tuan Yang di Pertua.

HOSPITAL DI PUCHONG—ALAT KELENGKAPAN

12. Tuan Loh Jee Mee (*di bawah S.O. 24 (2)*) bertanya kepada Menteri Kesihatan adakah beliau sedar bahawa alat-alat kelengkapan di hospital di batu 12, Puchong tidak mencukupi dan hospital tersebut tidak lagi sesuai untuk digunakan.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Tuan Yang di Pertua, Kementerian saya hanya menyelenggarakan sebuah klinik bidan sahaja, di kawasan itu. Tidak ada hospital di sana.

MINYAK KELAPA—KENAIKAN HARGA

13. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada Kerajaan

sedar bahawa harga minyak kelapa bertambah mahal jika dibandingkan dengan harga kelapa, dan jika ya, apakah langkah yang telah diambil supaya keadaan ini dapat diperbaiki.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, pada tahun ini harga minyak kelapa tidak naik. Perangkaan menunjukkan bahawa aliran harga minyak kelapa telah turun terutamanya pada separuh tahun yang kedua berikutan dengan turunnya harga kelapa kering. Misalnya, harga minyak kelapa pada bulan Julai tahun lalu ialah 70 sen satu botol yang berisi 1 qt. berbanding dengan harga sebanyak 78 sen pada bulan Disember, 1971.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Soalan tambahan, adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian sedar bahawa sebenarnya harga minyak kelapa di peringkat daerah dan kampung-kampung adalah lebih mahal, jauh daripada angka yang diperkatakan oleh Yang Berhormat itu. Tidakkah Yang Berhormat sedar angka yang diberikan adalah list yang agak yang kurang memuaskan?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya tidak sedar bahawa harga minyak kelapa ada di tempat-tempat lebih mahal daripada apa yang saya sebutkan tadi. Jika sekiranya dapat tahu tolonglah Yang Berhormat beritahu saya biar saya siasat.

ALAT-ALAT PENIMBANG

14. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan hasil penyiasatan terhadap alat-alat penimbang yang tidak betul, dan di berapa negeri telah dijalankan penyiasatan ini.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, semenjak beberapa tahun yang lalu, Kementerian telah memberi kuasa kepada semua Kerajaan Negeri untuk memeriksa, menyiasat dan mengambil tindakan yang perlu ke atas alat-alat timbang dan sukat di negeri masing-masing. Melalui pemeriksaan yang dibuat oleh Kementerian saya sehingga 31hb Disember, 1972, Kerajaan-kerajaan Negeri telah memberikan angka-angka mengenai alat-alat timbang dan sukat yang didapati tidak betul seperti berikut:

Negeri		Alat-alat timbang dan sukat yang didapati tidak betul						
Perak	...	...	Sukatan gantang	...	...	...	...	23 buah
			Sukatan cupak	...	...	...	...	11 „
			Sukatan kepul	...	...	...	...	19 „

Negeri			Alat-alat timbang dan sukat yang didapati tidak betul						
Perlis	...	...	Dacing kecil	...	...	...	...	...	12 buah
			Dacing besar	...	...	...	...	...	3 „
			Dacing jenis “Spring Scale”	...	...	...	...	...	24 „
			Dacing jenis “Flatform Scale”	...	...	...	...	...	2 „
			Batu-batu jenis “Flatform Scale”	...	...	...	...	...	24 „
			Gantang jenis “Zinc”	...	...	...	...	...	3 „
			Cupak jenis “Zinc”	...	...	...	...	...	8 „
			Ela	...	...	...	...	...	1 „
Trengganu	...	...	Dacing besar	...	...	...	...	...	5 „
			Dacing kecil	...	...	...	...	...	56 „
			$\frac{1}{2}$ Leng	...	...	...	...	...	26 butir
			Leng	...	...	...	...	...	30 „
			Cupak	...	...	...	...	...	100 buah
			Gantang	...	...	...	...	...	10 „
			Paun	...	...	...	...	...	2 „
			Ela	...	...	...	...	...	68 batang
Negri Sembilan	...	41 buah alat-alat timbang dan sukat							
Kelantan	...	2,253 buah alat-alat timbang dan sukat							
Pahang	...	120 buah alat-alat timbang dan sukat							
Pulau Pinang	...	51 buah alat-alat timbang dan sukat							
Melaka	...	Tidak membuat apa-apa pemeriksaan kerana tidak ada pegawai setakat ini							
Kedah	...	...	Dacing kecil	...	...	...	...	12% daripada yang diperiksa tidak betul	
			Dacing besar	...	...	...	...	10% daripada yang diperiksa tidak betul	
			Dacing jenis “Spring Scale” (besar)	...	...	...	...	15% daripada yang diperiksa tidak betul	
			Dacing jenis “Spring Scale” (kecil)	...	...	...	...	2% daripada yang diperiksa tidak betul	
			Dacing jenis “Flatform Scale” (kecil)	...	...	...	...	6% daripada yang diperiksa tidak betul	
			Dacing jenis “Flatform Scale” (besar)	...	...	...	...	3% daripada yang diperiksa tidak betul	
			Gantang dan cupak	...	...	...	...	3% daripada yang diperiksa tidak betul	
Sabah	...	Sedang menjalankan pemeriksaan							
Johor	...	Sedang menjalankan pemeriksaan							
Sarawak	...	Tidak ada rekod							
Selangor	...	Tidak ada jawapan							

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian saya telahpun menghubungi semua Kerajaan Negeri dalam bulan Oktober, 1972 meminta supaya mereka mewartakan Pegawai-pegawai Merinyu Kementerian ini di bawah undang-undang timbang dan sukat negeri masing-masing untuk membolehkan Merinyu-merinyu Penguatkuasa Kementerian ini menolong mereka di dalam kerja-kerja memeriksa, menyasat dan mengambil tindakan di mahkamah ke atas segala kesalahan di bawah undang-undang timbang dan sukat negeri tersebut. Setakat ini cuma Trengganu sahaja yang telah mengambil tindakan mewartakan Merinyu Penguatkuasa Kementerian ini. Berikutan dengan tindakan Kerajaan Negeri Trengganu ini, Kementerian saya telahpun mengambil tindakan untuk memeriksa pekedai-pekedai yang menggunakan alat-alat timbang dan sukat yang tidak betul. Hasil daripada pemeriksaan itu 13 buah alat timbang dan sukat telah dirampas dan tindakan akan diambil ke atas tuan-tuan punya alat itu.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Tadi saya tidak dengar orang salah ini ada dibawa ke hadapan mahkamah atau tidak. Soalan tambahan saya ialah adakah orang salah itu dibawa di hadapan Mahkamah Tinggi atau Mahkamah Rendah atau magistret. Kalau tidak, apa sebabnya?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, kita menjalankan tugas di bawah undang-undang. Kalau seseorang rakyat itu melanggar undang-undang, kita tangkap dan bawa ke mahkamah. Terpulanglah kepada mahkamah hendak menentukan bila hendak dibicara ataupun hendak dihukum seseorang itu. Itulah proses undang-undang yang ada di dalam negara kita. Dan saya harap Ahli-ahli Yang Berhormat semua faham akan proses ini.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya hendak tahu, Tuan Yang di Pertua, hingga masa sekarang orang yang ditangkap itu dibawa ke Mahkamah Tinggi atau Mahkamah Rendah, itu sahaja? Kalau tidak ada, tidak mengapa.

Tuan Yang di Pertua: Mestilah ada dibawa. Masa yang dibicarakan itu terpulang kepada mahkamah. Takkan itu Ahli Yang Berhormat tak mengerti.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Oleh kerana kenyataan yang diberi oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian tadi bahawa ada beberapa negeri yang masih berdiam diri dalam masalah ini dan ada yang tidak jawab, ada yang membekukan diri dan negeri yang boleh dipuji ialah negeri Trengganu yang telah mengambil tindakan. Apakah tindakan selanjutnya yang telah dibuat dan akan dibuat oleh Yang Berhormat Menteri yang berkenaan supaya tindakan segera diambil bagi mengatasi penipuan-penipuan terhadap pembeli-pembeli di atas timbangan-timbangan di negeri-negeri yang membisu itu?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, tindakan selanjutnya itulah yang saya sebutkan tadi iaitu kita meminta Kerajaan-kerajaan Negeri supaya mereka dapat mewartakan pegawai-pegawai penguatkuasa kita supaya mereka akan dapat membantu Kerajaan Negeri masing-masing bagi memeriksa timbang sukat di dalam negerinya. Itulah tindakan yang sedang diambil dan adalah diharap bahawa apabila Kerajaan-kerajaan Negeri telah bersetuju dengan syor ataupun cadangan yang dibuat oleh Kementerian ini, maka pegawai-pegawai yang akan memeriksa timbang dan sukat di dalam negeri masing-masing akan dapat menjalankan tugasnya dengan lebih berkesan lagi.

Datuk Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub: Soalan tambahan. Adakah Timbalan Menteri yang berkenaan sedar dan bersetuju bahawa untuk menjalankan penyiasatan seluruh negeri Sarawak yang seluas 48,000 batu persegi dengan keadaan perhubungan yang begitu payah, tempoh daripada bulan Oktober tahun 1972 sehingga sekarang sangat-sangat tidak mencukupi. Dengan sebab itulah, maka rekod complete daripada negeri Sarawak tetap tidak dapat disediakan?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya bukan sahaja bersetuju tetapi bersimpati.

Datuk Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub: Saya harap, Tuan Yang di Pertua, jika demikian, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri rakan saya memberi pertimbangan untuk menghantar pegawai-pegawai membantu Kerajaan Negeri Sarawak

menjalankan tugas ini, kerana pegawai-pegawai di sana tidak mencukupi, lebih-lebih lagi dalam kawasan RASCOM di mana pegawai-pegawai Kerajaan sibuk dengan urusan keselamatan negeri?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, Insya Allah.

Datuk Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub: Alhamdulillah!

SENARAI BARANG-BARANG

15. Tuan Chan Fu King minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan senarai barang-barang yang telah diluluskan oleh Kementeriannya untuk dinaikkan harganya dalam tahun 1972, dengan memberi harga dahulu dan sekarang bagi setiap barang.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, antara beberapa permohonan yang telah diterima untuk menaikkan harga barang-barang buatan tempatan Kementerian Perdagangan dan Perindustrian hanya telah meluluskan kenaikan harga bagi barang-barang yang tersebut di bawah:

Barang	Harga Dahulu		Harga Sekarang		Tarikh Kenaikan Dimulakan
	Borong	Roncit (pada satu lb)	Borong	Roncit (pada satu lb)	
Dalapon ...	\$1.57	\$1.95	\$1.62	\$2.00	21-3-72
Dowpon ...	1.60	2.10	1.65	2.15	21-3-72
Dowpon S ...	1.72	2.30	1.77	2.35	21-3-72
+DMA-6 ...	9.00	11.95	Harga tidak dinaikkan		
+2.4-D ...	9.00	11.95			
Gula ...	\$620 satu tan	40 c. sekati	\$690 satu tan	45 c.	15-4-72
Karung Guni	\$1.30 satu karung		\$1.45 satu karung		14-3-72

SEKIM PESAKIT-PESAKIT DI HOSPITAL

16. Tuan V. Veerappen (di bawah S.O. 24 (2)) minta Menteri Kesihatan menyatakan bilakah beliau akan mengemukakan satu sekim memerlukan pesakit-pesakit di kelas-kelas satu dan dua di semua hospital membayar apa yang mereka mampu.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, satu sekim memerlukan pesakit-pesakit di kelas-kelas satu dan dua di semua Hospital Kerajaan membayar apa yang mereka mampu akan diperkenalkan sekira dan apabila persediaan-persediaan yang secukupnya telah diperolehi untuk menilai keupayaan dan pendapatan pesakit-pesakit.

Tuan Othman bin Abdullah: Soalan tambahan. Adakah Kementerian ini bercadang menghapuskan kelas-kelas tempat duduk pesakit-pesakit kelas satu, dua dan tiga di Hospital-hospital Kerajaan supaya dapat menghilangkan kekeliruan tentang layanan-layanan perubatan, makanan dan lain-lain kepada semua rakyat menurut sakitnya seperti yang terdapat di setengah-setengah negeri yang maju di dunia ini?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, saya tidak berapa faham tolong jelaskan sekali lagi perkara itu?

Tuan Yang di Pertua: Minta ulangkan sekali lagi.

Tuan Othman bin Abdullah: Adakah Kementerian ini bercadang hendak menghapuskan kelas-kelas tempat duduk pesakit-pesakit daripada kelas satu, dua dan tiga kepada satu kelas sahaja di dalam Hospital Kerajaan supaya dapat menghilangkan keraguan orang ramai dan rakyat tentang layanan-layanan perubatan, makanan dan lain-lain kepada semua rakyat menurut jenis sakitnya seperti mana yang terdapat di setengah-tengah negeri yang maju di dunia?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, yang sebenarnya, katil-katil yang ada di hospital-hospital di Malaysia Timur dan Malaysia Barat berjumlah 27,756 buah katil, jikalau tidak salah saya. Di antaranya 86% katil-katil ini adalah di dalam ward kelas tiga, juga 10% di ward kelas dua dan 4% di kelas satu. Jadi pada masa sekarang kita ada mempunyai 86% katil kelas 3 di hospital-hospital di seluruh tanahair kita ini dan pesakit-pesakitnya cuma dikehendakki membayar \$1 seorang bagi satu hari. Akan tetapi kerana kebanyakan daripada orang-orang itu tidak mampu, jadi antaranya adalah 75% yang diberikan perkhidmatan perubatan percuma sahaja, tidak bayar langsung. Jadi, kelas dua ini bayarannya satu hari \$7.50 dan juga kelas satu dibayar adalah \$25 sehari dengan ada bilik aircondition. Jikalau bilik yang tidak ada aircondition bayarannya \$20 sehari. Jadi lebih daripada 80% katil-katil ini sudah dijadikan classless hospital. Jadi memanglah ada orang-orang yang mampu membayar, ada banyak juga orang-orang meminta Kerajaan untuk menimbangkan lagi bilik-bilik kelas satu dan dua. Jadi Kementerian ini sedang mengambil perhatian atas perkara ini.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya hendak bertanya soalan tambahan berkenaan dengan soalan No. 16. Rakyat membayar cukai dan kalau rakyat pergi hospital kelas satu, dua dan tiga, kenapa mereka kena bayar lagi?

Tuan Yang di Pertua: Itu soal lain, kalau hendak jawab, jawablah.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, Ahli Yang Berhormat tentu faham apa sebabnya Ahli Yang Berhormat itu makan nasi tiap-tiap hari kena bayar lagi.

Tuan V. Veerappen: Soalan tambahan. Adakah Kementerian Kesihatan sedar iaitu kalau pesakit di Hospital mengambil ubat ataupun out-patient kena bayar 50 sen tiap-tiap kali dan ini menyusahkan kepada rakyat yang tidak ada wang dan kena belanja tambang pergi hospital. Bolehkah Kerajaan menimbangkan perkara ini untuk menghapuskan bayaran 50 sen tiap-tiap kali itu?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, itu terpulanglah kepada pegawai-pegawai perkhidmatan yang menjalankan tugas kepada sesebuah hospital itu. Memang betul pesakit-pesakit luar ini kena bayar 50 sen seorang akan tetapi adalah pesakit-pesakit ini dikecualikan membayar 50 sen jika doktor-doktor itu berpuashati kerana kemiskinan daripada pesakit luar itu.

MAS—PENERBANGAN TAMBAHAN

17. Tuan V. Veerappen minta Menteri Perhubungan menyatakan samada beliau akan mengarahkan Sistem Penerbangan Malaysia menambahkan lagi bilangan penerbangan Pulau Pinang/Kuala Lumpur dan Pulau Pinang/Bangkok pada masa-masa yang lebih sesuai.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di Pertua, mulai daripada 1hb Januari, 1973, MAS telahpun melancarkan 2 penerbangan tambahan (pergi dan balik) di antara Pulau Pinang/Kuala Lumpur iaitu:

- (i) Satu penerbangan kapalterbang B 737 dan satu penerbangan kapalterbang F 27 dari Pulau Pinang ke Kuala Lumpur pada sebelah petang, dan
- (ii) Satu penerbangan petang oleh kapalterbang B 737 dan satu penerbangan pagi kapalterbang F 27 dari Kuala Lumpur ke Pulau Pinang.

Penerbangan MAS di antara Pulau Pinang dan Bangkok ialah sebanyak 7 kali seminggu dan bilangan penerbangan ini adalah cukup buat masa sekarang. Tambahan kepada bilangan penerbangan ini adalah tertakluk kepada Perjanjian Perkhidmatan Udara

dengan Negara Thailand dan bergantung pada kebenaran dari pihak Thailand.

Sekiranya Ahli Yang Berhormat ingin mengetahui waktu dan jadual penerbangan MAS dengan lebih lanjut, silalah berhubung dengan pihak MAS bagi mendapatkan Jadual Penerbangan.

Tuan V. Veerappen: Tuan Yang di Pertua, saya bersetuju flights untuk Pulau Pinang/ Kuala Lumpur sekarang ini cukup, tetapi adakah Menteri sedar iaitu ada juga pelancung-pelancung menggunakan flight Bangkok/Pulau Pinang tidak boleh dapat tempat duduk, dan bolehkah Kerajaan menimbangkan balik perkara ini?

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Kalau Yang Berhormat itu bercakap umum tentulah susah kita hendak menjawab, kerana kita ada direct system seluruh dunia, jadi pelancung-pelancung dari seluruh dunia sebelum hendak sampai ke Pulau Pinangkah, ke Kuala Lumpurkan hendak pergi ke Bangkok ada tarikhnya semua sekali. Jadi kami bagi pihak MAS juga memang ada berhubung rapat dengan peniaga-peniaga tourist berkenaan dengan pelancung-pelancung yang dari jauh-jauh. Kalau pelancung-pelancung barangkali dari Bangkok dan lain-lain kalau dia beritahu siang-siang, kalau ada kapal terbang kita boleh adakan tambahan penerbangan asalkan ada penumpang-penumpang, tetapi kalau sertamerta 40-50 orang tentulah di mana negeri di dunia ini pun susah juga, itu sebab kita ada co-ordination, co-operation, jointly plan, tidak ada satu orang pun boleh tinggal.

FILEM KEMAJUAN MALAYSIA— MENAYANGKAN

18. Tuan Hashim bin Gera minta Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan menyatakan samada Kementerian Penerangan akan bekerjasama dengan Jabatan Filem Negara Malaysia untuk menayangkan filem-filem mengenai kemajuan Malaysia dan juga memainkan lagu-lagu berthemakan Malaysia di setiap panggung wayang di Malaysia sebelum cerita-cerita filem yang sebenarnya ditayangkan.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan (Tuan Shariff Ahmad): Tuan

Yang di Pertua, untuk makluman Yang Berhormat itu Filem Negara Malaysia adalah satu Jabatan di bawah Kementerian Penerangan. Filem-filem mengenai kemajuan Malaysia memanglah diterbitkan oleh Filem Negara Malaysia untuk ditayangkan di panggung-panggung wayang dan oleh yunit-yunit bergerak Jabatan Penerangan. Mengenai lagu-lagu yang patut dimainkan di panggung-panggung wayang, maka suka saya hendak maklumkan bahawa Kementerian ini tidak ada kuasa untuk mengambil tindakan.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang di Pertua, soal tambahan. Tidak adakah Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan sedar, bahawa dengan lagu-lagu yang berirama lagu-lagu Melayu dan segala kemajuan yang ditunjukkan itu dapat menarik minat penduduk-penduduk Malaysia ini lebih mencintai negara ini mengikut Rukunegara kita?

Tuan Shariff Ahmad: Perkara itu memang sedar tetapi yang boleh seperti bahru-bahru ini saya sendiri telah diarahkan oleh Menteri merundingkan sahaja, tetapi hendak mengarahkan sahaja tidak boleh.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang di Pertua, jikalau Kerajaan tidak boleh mengarahkannya bukanlah Kerajaan ada mempunyai suatu kuasa supaya boleh mengarahkan kepada sesiapa untuk tujuan baik kepada negara?

Tuan Shariff Ahmad: Saya tidak kata Kerajaan tidak boleh, saya kata Kementerian ini tidak boleh mengarahkan kerana kuasanya tidak diberi kepada Kementerian ini.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang di Pertua, Kementerian Penerangan ini bukannya sebahagian daripada Kerajaan?

Tuan Shariff Ahmad: Soalan tadi bukan kepada Kerajaan tetapi kepada Kementerian ini.

Tuan Hashim bin Gera: Bila saya tujukan kepada Kementerian Penerangan ertinya bertujuan kepada Kerajaanlah. Serupa sahaja itu berambat dengan berlari (*Ketawa*).

Tuan Shariff Ahmad: Nantilah tengok, Tuan Yang di Pertua.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen berpendapat bahawa kuasa-kuasa yang Kementerian ini boleh mengarahkan panggung-panggung menunjukkan filem-filem dan lagu-lagu yang bertema Malaysia itu perlu diberi oleh Kerajaan kepada Kementerian ini?

Tuan Shariff Ahmad: Barangkali, Tuan Yang di Pertua, setakat ini apa yang kita buat sekarang ini berunding dahulu dengan pihak-pihak tuan-tuan punya panggung wayang dan ada beberapa rundingan telah diadakan dan saya sendiri menghadirinya termasuklah lagu-lagu latar belakang atau back ground music dalam panggung-panggung wayang, iklan-iklan dan juga penggunaan filem negara di panggung-panggung wayang. Jadi saya fikir setakat ini nampaknya mereka itu beransur-ansur mematuhi nasihat-nasihat daripada kita.

Tuan Hussein bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan. Adakah Setiausaha Parlimen berpuashati cara pihak swasta mematuhi kehendak-kehendak itu dengan cara beransur-ansur di dalam seperti apa yang telah diterangkan oleh Yang Berhormat?

Tuan Shariff Ahmad: Kalau kita hendak kata berpuashati tidak ada benda dalam dunia ini yang puashati, tetapi yang kita boleh buat dalam perkara ini kita tahu masaalah ini banyak dan kita telah aturkan supaya perkara-perkara ini dijalankan secara beransur-ansur.

MALARIA—RANCANGAN MEMBASMI

19. Tuan Sulaiman bin Bulon minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) Apakah usaha-usaha yang telah dibuat untuk membasmi penyakit malaria di kampung-kampung;
- (b) sejauh manakah kejayaan telah dicapai untuk mencegah penyakit Untut; dan
- (c) Apakah kajian dan siasatan dari pihak Kementerian tentang adanya wabak penyakit taun di merata-rata kampung baru-baru ini.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, (a) pada masa ini Rancangan Pembasmi Malaria sedang dijalankan di seluruh Negeri dengan bertujuan membasmi malaria di kampung-kampung dan di bandar-bandar juga. Rancangan ini yang mula dilancarkan pada tahun 1967 sedang dilaksanakan dalam 8 kawasan yang akhirnya akan melibatkan seluruh negeri menjelang, 1974.

Langkahan-langkahan yang diambil adalah berpandukan kepada syor Pertubuhan Kesihatan Se Dunia dan termasuklah semburan di dalam rumah dengan ubat serangga dan menggunakan ubat-ubat malaria di seluruh negeri-negeri bersama-sama dengan kerja-kerja mencegah malaria di kawasan bandar.

Hingga dewasa ini langkahan yang tersebut sedang digiatkan di negeri Perlis, Kedah, Pulau Pinang, Kelantan, Trengganu dan 2/3 daripada negeri Perak. Bilangan penduduk-penduduk yang mendapat perlindungan ialah 2,733,273 tidak termasuk penduduk bandar yang di bawah kawalan malaria. Negeri Pahang dan baki kawasan di negeri Perak serta negeri Selangor akan dimasukkan ke dalam rancangan pada tahun 1973, Negeri Sembilan dan Melaka pada tahun 1974 dan akhirnya negeri Johor pada tahun 1975. Sebelum satu-satu kawasan dimasukkan ke Rancangan, langkahan-langkahan mengawal dilaksanakan untuk mengawal malaria di kawasan itu.

(b) Sebahagian besar kemajuan telah dicapai daripada langkah-langkah bagi mengawal penyakit Untut. Pada hakikatnya satu cara saja yang ada sekarang untuk mengawal penyakit ini yang sekarang boleh terdapat adalah dengan cara perubatan dengan menggunakan dadah-dadah tertentu. Satu siasatan kawasan yang terlibat dan pemeriksaan darah untuk kuman-kuman untut dibuat dahulunya sebelum pengubatan dijalankan. Penghasilan pengubatan ini kemudiannya dinilai dengan ukuran darah berulang kali.

Sehingga ini 1/4 juta penduduk telah diberi rawatan dan pemeriksaan di kawasan-kawasan yang selalu diserang penyakit. Sebanyak 9 pasukan khas sedang bekerja di kawasan-kawasan ini untuk mengawal penyakit ini. Keputusan-keputusannya sangat menggalakkan dan semua kampung menunjukkan penurunan dalam kadar jangkitan dari 36% turun ke 1% atau kurang.

(c) tiap-tiap kes kolera yang berlaku di mana-mana di negara ini telah diberi sepenuh penyiasatan. Penyiasatan ini termasuklah:

- (i) Mencari pembawa-pembawa penyakit kolera (carriers) daripada semua yang ada bercampuran dengan kes-kes kolera.
- (ii) Membuat kajian mengenai asalnya jangkitan dengan cara mengambil contoh najis, air dan makanan.

Keputusan pemeriksaan menunjukkan bahawa asal jangkitan yang besar ialah melalui air yang berjangkit seperti sungai, parit, perigi dan terusan. Setengah daripada makanan-makanan yang berjangkit terdapat juga dari penjaja.

Kebanyakan kes-kes yang terjadi adalah dari kawasan-kawasan di mana kebersihan sekelilingnya tidak sempurna.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Kerajaan telah mengkaji dan telah menyiasat dengan telitinya bahawa sumber penyakit taun itu adalah satu dari daripadanya minum air sungai, tetapi tidakkah Kerajaan mempunyai ingatan untuk menolong penduduk-penduduk di tepi Sungai Perak sehingga sampai ke Kota Setia langsung tidak ada mempunyai perigi, itulah sebabnya kawasan ini selalu diserang oleh penyakit taun. Pada zaman British dahulu penduduk-penduduk di situ mendapat bantuan tangki air dihantar oleh Kapal ke kampung-kampung, tetapi semenjak merdeka ini mereka tidak mendapat bantuan yang sedemikian itu, itulah sebabnya kena penyakit taun, tidakkah boleh Kerajaan memberi mereka itu air perigi supaya menjauhkan taun?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, berkenaan dengan air itu sebenarnya adalah tanggungjawab kepada tiap-tiap negeri, Kementerian saya akan memberi nasihat-nasihat seberapa yang boleh supaya kawasan-kawasan yang berhampiran ini dapat bekalan air tetapi untuk mengadakan perigi di kawasan-kawasan ini, saya harap semua penduduk-penduduk itu akan bekerjasama. Apa bantuan yang boleh diberi oleh Kementerian, Kementerian saya akan mengambil perhatian.

Tuan Hashim bin Gera: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Kalau saya tidak salah

dalam tahun yang lalu adalah satu rumbungan pakar-pakar daripada Bangsa-bangsa Bersatu telah datang melawat ke Malaysia ini dan datang melawat ke kampung saya, Kampung Gajah, untuk menyiasat penyakit untut ini, besar kaki. Apakah keputusan penyiasatan itu dan bagaimana mereka untuk membasmikannya? Mengikut keterangan-keterangan daripada dresser yang saya temui, penyakit untut ini datangnya daripada satu jenis nyamuk, yang diam di dalam paya-paya, tetapi kalau kita sumpitkan minyak dalam rumah sahaja nyamok itu tidak akan mati, apakah langkah yang dibuat untuk menghapuskan penyakit ini di dalam kawasan saya?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, saya tidak sedar adanya satu perwakilan daripada WHO itu untuk menyiasat kawasan Perak supaya menghapuskan nyamuk sahaja, oleh kerana penghapusan nyamuk ini dijalankan oleh Kementerian saya. Jadi apa yang telah dijawabkan tadi kebersehan sekeliling yang cukup mustahak. Jadi dengan itulah Kementerian saya telah bekerjasama dengan Kementerian Penerangan dan sebagainya untuk menasihatkan penduduk-penduduk kita dengan berbagai-bagai cara seperti menjaga kesihatan, membersihkan kawasan sekeliling dan juga memasak air dan sebagainya, mencuci tangan selepas atau sebelum makan. Ini satu pelajaran yang boleh dijalankan dengan menggunakan mass media dan juga TV Malaysia.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Adakah Kementerian ini membuat suatu kajian untuk menentukan iaitu pada tahun berapakah negara Malaysia kita ini dapat diisytiharkan sebagai sebuah negara yang berlepas daripada penyakit malaria?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, mengikut rancangan kita ini ialah dimulakan pada tahun 1967 hingga 1981 (14 tahun). Sebuah Jawatankuasa di bawah Kementerian ini telah dikuatkuasakan sekarang mulai pada tahun yang lepas, Kementerian saya ini telah menambahkan kakitangan-kakitangan untuk membasmi malaria yang berlaku di kawasan masing-masing. Pihak Kementerian saya telah menjalankan sedaya upaya, akan tetapi rakan-rakan kita mestilah bekerjasama, baharulah rancangan ini boleh dilaksanakan

dengan sepenuhnya. Satu kejayaan boleh dicapai pada masa akan datang.

Tuan Ng Hoe Hun: Berhubung dengan (b) penyakit untut. Adakah Menteri Kesihatan tahu atau tidak bahawa penyakit untut "the first phase" ada pada manusia; "the second phase" ada pada monyet, kalau betul ada Kementerian Kesihatan satu rancangan untuk menembak beruk ini di dalam kawasan penyakit ini?

Tuan Yang di Pertua: Itu tidak kena-mengena dengan soalan ini.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, soalan ini tidak berkaitan dengan soalan asal.

Tuan Ng Hoe Hun: Di dalam soal ini kita tengok ada satu kejayaan untuk mencegah penyakit untut. Saya hendak tahu.

Tuan Yang di Pertua: Ya, tetapi tidak termasuk di dalam pelajaran penyakit untut hingga sehabis-habisnya. Perkara itu telah dijawab oleh Yang Berhormat Menteri.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya accept your explanation, Sir.

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

(Usul)

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Musa Hitam): Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini hingga pukul 9.00 malam.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud): Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan

ditangguhkan hari ini hingga pukul 9.00 malam.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MES- YUARAT

RANG UNDANG-UNDANG SURUHANJAYA PERKHIDMATAN (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Ordinan Suruhanjaya Perkhidmatan, 1957; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG SURUHANJAYA PILIHANRAYA (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Suruhanjaya Pilihanraya, 1957; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN, 1973

DAN

Usul

ANGGARAN PEMBANGUNAN, 1973

Jawatankuasa

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan dalam Jawatankuasa sebuah-buah Majlis (29hb Januari, 1973).

Majlis Mesyuarat menjadi Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Kepala B. 62 dan P. 62—

Menteri Kerja Raya dan Tenaga (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Tuan Pengerusi, saya mengambil kesempatan ini mengucapkan berbanyak-banyak terima kasih di atas

teguran-teguran serta perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian dalam Dewan ini semalam segala teguran-teguran itu akan diambil perhatian dan tindakan sewajarnya akan diambil di mana yang perlu. Saya juga berharap supaya Ahli Yang Berhormat semua tidak sahaja mengemukakan segala persoalan-persoalan itu di dalam Dewan ini tetapi pada bila-bila masa sahaja baik pun di luar Dewan. Saya percaya dengan kerjasama Ahli-ahli Yang Berhormat tentulah lebih banyak lagi masalah-masalah kita bersama yang berhubung dengan Kementerian saya akan dapat kita bersama-sama selesaikan.

Sebelum saya jawab soalan-soalan yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat saya suka menarik perhatian Dewan ini kepada ucapan Ahli Yang Berhormat dari Batu semalam. Ahli Yang Berhormat dari Batu itu telah menyebut supaya Kerajaan memandang serious terhadap rancangan-rancangan luar bandar. Pihak Kerajaan adalah memandang serious terhadap rancangan-rancangan bagi membaiki taraf hidup penduduk-penduduk di luar bandar. Saya tegaskan di sini bahawa rancangan-rancangan itu bukanlah semata-mata rancangan dalam ucapan-ucapan sahaja tetapi adalah dilaksanakan secara ber-sungguh-sungguh. Pihak Kerajaan termasuk juga Kementerian saya telah dan sedang membelanjakan berjuta-juta ringgit untuk memberi infrastruktur di kawasan-kawasan luar bandar. Saya percaya dengan infrastruktur ini kawasan-kawasan di luar bandar akan dapat membangun dengan cepat mungkin bagi membolehkan penduduk-penduduk di luar bandar menikmati kemudahan-kemudahan seperti yang ada di kawasan-kawasan bandar. Adalah tidak adil sekiranya tuduhan-tuduhan yang seperti itu dibuat di dalam Dewan yang mulia ini pada hal Ahli Yang Berhormat itu sendiri tahu bahawa pihak Kerajaan adalah sentiasa melaksanakan rancangan-rancangan untuk faedah-faedah penduduk-penduduk di luar bandar. Ahli-ahli Yang Berhormat ada menyebutkan kepada beberapa perkara yang pada dasarnya adalah sama. Oleh yang demikian saya hanya beri jawapan kepada persoalan-persoalan itu.

Perkara yang pertama, seperti yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara, Ahli Yang Berhormat dari Bentong, Ahli Yang Berhormat dari Santubong, Ahli Yang Berhormat dari Lawas, Ahli Yang Berhormat dari Dungun, Ahli Yang Berhormat dari Limbang/Lawas dan Ahli Yang Berhormat dari Baling adalah mengenai pembinaan jalan-jalan di luar bandar. Pihak Kementerian saya adalah sedar tentang beberapa kekurangan yang didapati kepada jalan-jalan luar bandar. Sukacitalah sekali lagi saya menyatakan di sini iaitu bahawa bukanlah semuanya projek-projek pembinaan jalanraya dalam negara ini diselenggarakan oleh Kementerian saya. Jalanraya-jalanraya besar yang mana biasanya yang dikenali sebagai jalanraya-jalanraya Persekutuan serta beberapa jalan penting yang lain adalah terletak di bawah kawalan Kementerian ini, sementara itu jalan-jalan yang lain termasuk kebanyakan daripadanya jalan-jalan luar bandar adalah terletak dalam tangan Kerajaan-kerajaan Negeri serta Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar. Walaubagaimanapun apabila didapati bahawa satu-satu jalan di luar bandar itu cukup penting untuk dibina sehingga satu taraf yang memuaskan, Kementerian saya akan mengambil alih tugas-tugas membina jalan-jalan tersebut. Meskipun perkara ini menjadi amalan Kementerian saya, tetapi tidaklah saya bercadang untuk berbuat demikian kepada kesemua jalan-jalan raya di negeri ini jika tidak mempunyai sebab-sebab yang menasabah. Ini adalah kerana seperti yang saya selalu sebutkan dalam Dewan ini iaitu kekurangan punca-punca kewangan serta kesulitan-kesulitan dari segi teknikal. Oleh yang demikian sukacitalah saya sekiranya Ahli-ahli Yang Berhormat itu dapat berhubung terus dengan pihak-pihak Kerajaan Negeri dalam membincangkan mana-mana cadangan pembinaan jalan di kawasan masing-masing. Kementerian saya akan sentiasa memberi kerjasama kepada tuan-tuan di mana yang boleh.

Kepada Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara saya suka menyatakan bahawa pihak Kementerian saya tidaklah bersetuju dengan pendapat beliau yang mengatakan bahawa pembinaan jalan-jalan raya yang baik di rancangan-rancangan tanah Persekutuan itu satu perkara yang merugikan. Pada fikiran saya kawasan-kawasan pembangunan seperti rancangan-rancangan tanah Persekutuan atau

FELDA yang dijalankan secara teratur itu sepatutnya diberi keistimewaan yang sebegitu rupa. Ini saya kira adalah kerana kawasan-kawasan tersebut mempunyai "potential" untuk pembangunan yang lebih pesat jika dibandingkan dengan kawasan-kawasan luar bandar yang lain.

Perkara yang kedua yang telah ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat daripada Batu, Ahli Yang Berhormat dari Dungun, Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara, Ahli Yang Berhormat dari Baling, Ahli Yang Berhormat dari Kapar, Ahli Yang Berhormat dari Besut, Ahli Yang Berhormat dari Batang Lupar, Ahli Yang Berhormat dari Perlis Utara adalah mengenai rancangan bekalan letrik ke kawasan luar bandar.

Adalah menjadi dasar pihak Kerajaan untuk membekalkan letrik ke kawasan-kawasan luar bandar. Tetapi rancangan ini tidaklah dapat dilaksanakan dengan serentak memandangkan kepada punca-punca kewangan kita yang terhad dan juga kemampuan-kemampuan teknikal yang ada pada Lembaga Letrik Negara. Walaubagaimanapun rancangan ini telah diperluaskan dengan cara tiap-tiap pihak iaitu pihak Kerajaan Persekutuan, Kerajaan-kerajaan Negeri, Lembaga Letrik Negara, SESCO dan Lembaga Letrik Sabah menyumbangkan 1/3 daripada perbelanjaan projek-projek yang akan dijalankan. Hasil daripada ini projek-projek yang berjumlah kira-kira \$60 juta akan dapat dilaksanakan dalam Rancangan Malaysia Kedua. Dengan ini saya percaya bilangan projek-projek yang akan dijalankan akan bertambah dan akan dilaksanakan dengan lancarnya. Kepada Ahli Yang Berhormat dari Batu saya suka menyatakan iaitu bahawa pihak Kerajaan Negeri adalah bertanggungjawab untuk memilih ataupun menyediakan projek yang akan dilaksanakan di Negeri masing-masing, sebelum dikemukakan kepada Kementerian saya. Oleh yang demikian, sukacita saya sekiranya Ahli Yang Berhormat itu berhubung terus dengan pihak Kerajaan Negeri supaya dapat menimbangkan tentang bekalan letrik ke Kampung Penchala dan beberapa buah kampung lain sebagaimana yang disebutkan semalam. Kepada beliau juga saya suka meminta supaya dapat berhubung dengan saya untuk membincangkan perkara

pekerja-pekerja Sungei Buluh seperti yang telah disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Mengenai bekalan letrik ke luar bandar juga, Ahli Yang Berhormat ada menyebutkan bahawa bayaran yang dikenakan kepada pengguna-pengguna di luar bandar adalah mahal. Kepada tuan-tuan saya suka menerangkan bahawa bukanlah semua tempat yang bayaran-bayaran tersebut didapati mahal tetapi hanya di tempat-tempat yang terpencil yang mana hanya mendapat bekalan letrik selama 12 jam sehari daripada setesyen janaletrik disel yang kecil. Kadar bayaran ini adalah agak mahal sedikit disebabkan oleh perbelanjaan mengendalikan jentera itu agak tinggi. Perkara-perkara yang serupa ini adalah didapati di sebanyak lebih kurang di 70 buah setesyen luar bandar di Malaysia Barat.

Mengenai kerjasama yang telah saya sebutkan semalam ialah untuk mendapatkan kebenaran daripada orang-orang kampung bagi menebang pokok-pokok dan masuk ke tanah mereka bila perlu. Ini adalah bertujuan untuk mempercepatkan perlaksanaan satu-satu projek itu. Sekiranya orang-orang kampung mahu bergotong-royong bagi melaksanakan projek-projek itu saya ucapkan sebanyak-banyak terima kasih dan saya percaya jika ada kerjasama yang seperti ini tentu rancangan bekalan letrik ke luar bandar akan dapat dilaksanakan dengan memuaskan dan seberapa cepat yang boleh.

Ahli Yang Berhormat dari Besut ada menyebutkan beberapa perkara berhubung dengan Kementerian saya. Perkara yang pertama ialah mengenai Yunit Khas yang akan ditubuhkan di Negeri Trengganu oleh Kementerian saya. Memandangkan kepada kekurangan kakitangan-kakitangan di dalam Jabatan Kerja Raya pada waktu ini, cadangan tersebut tidaklah dapat dilaksanakan pada masa ini. Walaubagaimanapun saya harap rancangan itu akan berhasil apabila keadaan mengizinkan. Adalah tidak benar seperti dakwaan Ahli Yang Berhormat itu yang mengatakan bahawa negeri-negeri di Pantai Timur mengalami kekurangan juruteratur. Pihak Kementerian saya tidaklah menjalankan dasar menganak-tirikan kepada mana-mana negeri baik di Pantai Timur manapun di Pantai Barat. Walaubagaimanapun Ahli Yang Berhormat itu haruslah sedar bahawa bilangan juruteratur di Kementerian saya adalah terhad.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di Pertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PENDAFTARAN JURUTERA (PINDAAN) (No. 2)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Datuk Haji Abdul Ghani Gilong: Tuan Yang di Pertua, saya mencadangkan bahawa Rang Undang-undang yang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Pendaftaran Jurutera, 1967 (Pindaan) (No. 2) 1972 dibaca kali yang kedua.

Mengikut Seksyen kecil (2) seksyen 3 kepada Akta Pendaftaran Jurutera, 1967 ahli-ahli Lembaga Jurutera, yang mana satu daripada tugas-tugasnya ialah untuk menguruskan permohonan-permohonan untuk pendaftaran di bawah Akta itu, mestilah daripada orang-orang yang sudah didaftarkan di bawah Akta itu. Sebaliknya sesuatu pendaftaran itu tidak boleh dilaksanakan sebelum Lembaga Mengurus dilantik terlebih dahulu. Fasal 2 (a) mencadangkan bahawa satu seksyen kecil baharu (2A) seksyen 3 dimasukkan untuk membolehkan Menteri melantik ahli-ahli pertama bagi Lembaga itu, walaupun mereka tidak atau belum didaftarkan di bawah Akta itu atau walaupun Lembaga Akitek dan Lembaga Jurutera belum ditubuhkan.

Pindaan yang telah dicadangkan di Fasal 2 (b) ialah untuk melanjutkan maksima bagi tempoh yang berturut-turut seorang ahli layak dilantik di bawah Akta itu dari 3 tahun kepada 5 tahun. Ini ialah untuk memperuntukkan langkah yang lebih supaya berterusan jawatan mana-mana ahli jika dikehendaki oleh Menteri.

Perenggan 3 seksyen kecil (2) dalam Seksyen 10 telah membenarkan seseorang didaftarkan sebagai Jurutera Professional

jika sebelum sahaja tarikh menguatkuasakan Akta itu beliau telah menjadi Jurutera "bona fide" yang aktif. Fasal 5 mencadangkan bahawa satu proviso dimasukkan selepas perenggan 3 seksyen kecil (2) dalam Seksyen 10 Akta itu. Proviso yang dicadangkan menguntukkan walau apa pun perenggan itu pemegang-pemegang perakuan di bawah Ordinan Letrik 1949 dan Akta Kilang-kilang dan Jentera, 1967 dan undang-undang yang seumpama itu tidaklah berhak didaftarkan di bawah Akta Pendaftaran Jurutera, 1967 melainkan mereka juga mempunyai kelayakan professional yang diiktirafkan oleh Lembaga Jurutera. Walaubagaimanapun pindaan kepada Seksyen 7 seperti dicadangkan dalam Fasal 3 akan memberi perlindungan kepada hak pemegang-pemegang perakuan ini untuk melanjutkan amalan perniagaan atau pekerjaan dengan apa nama atau gelaran yang mereka boleh gunakan oleh sebab mereka itu pemegang-pemegang perakuan itu.

Seksyen 8 yang ada sekarang tidak menghalang seseorang yang tidak berdaftar menyampaikan pelan-pelan atau lukisan-lukisan yang mereka buat. Adalah pandangan Kerajaan bahawa untuk mengawal dengan lebih rapi lagi adalah perlu bahawa hak-hak untuk menyampaikan pelan-pelan atau lukisan-lukisan hanya diberi kepada Jurutera-jurutera Professional yang berdaftar dengan Lembaga. Demikianlah tujuan yang sebenarnya dalam Fasal 5. Fasal 5 pun menguntukkan hak-hak orang-orang yang berdaftar dengan Jabatan-jabatan Kerajaan ataupun badan-badan tempatan untuk menyampaikan pelan-pelan atau lukisan-lukisan dilanjutkan. Selepas sahaja pindaan ini menjadi sebahagian Akta Pendaftaran Jurutera, 1967 Jabatan-jabatan Kerajaan atau badan-badan tempatan itu tidak akan dibenarkan lagi untuk mendaftar orang-orang yang baharu melainkan Jurutera-jurutera Professional.

Seksyen 25 baharu seperti dicadangkan di bawah Fasal 6 mengistiharkan bahawa apa-apa penyalahan atau kemungkinan mematuhi mana-mana peruntukan Akta itu adalah menjadi kesalahan dan memperuntukkan suatu keseksaan am baginya.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Menteri Hal Ehwal Sarawak (Tan Sri Temenggung Jugah anak Barieng): Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Richard Ho Ung Hun (Sitiawan): Tuan Yang di Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang ini dengan menyentuh sedikit sebanyak istimewa pula pada Seksyen 8 yang baharu itu yang mana Dewan ini telah diminta supaya ianya diluluskan.

Oleh sebab perkara ini agak rumit dan teknikal sedikit, maka terlebih dahulu saya mohon izin berucap dalam bahasa Inggeris di mana juga yang sesuai.

Tuan Yang di Pertua, Seksyen 8 ini nampaknya ada controversial dan jika hendak melihat perkara itu dari segi kaum tertentu yang rasa keciwa, perlulah kita berbalik kepada tahun 1967 apabila ibu Akta itu iaitu the Registration of Engineers Act tahun 1967 telah diluluskan.

(*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, as I was saying, in order to have a better appreciation of what this new section, among other sections, is about as seen by the people affected, it is necessary to go back to the latter part of September, 1967 when the principal Act, that is to say, The Registration of Engineers Act, 1967, received the Royal Assent and became law.

Sir, the principal Act revolved, as it were, around its Section 7 which made it unlawful for any person to practise or carry on business as an engineer under any name, style or title or to put himself out as an engineer registered under the Act unless such person was a registered engineer.

Sir, the purpose of it all was, and I quote from the Explanatory Statement appended to the principal Act when still in the form of a Bill—

“The purpose of this Clause is for the protection of members of the public from persons who are not qualified or for other reasons unfit to practise as engineers.”

It bears repeating, Sir, here that the object was to protect the public from unqualified people who might engage themselves in the profession of engineering.

Tuan Yang di Pertua, seperti yang Dewan ini sedia maklum, apabila sesuatu pindaan yang akan dicadangkan, pindaan itu haruslah mempunyai maksud yang tidak bertentangan dengan maksud ibu Akta yang akan dipinda itu. Dengan lain perkataan, apabila Dewan ini mempertimbangkan Rang Undang-undang pindaan ini, maksud asal ibu Akta itu haruslah sentiasa diperhatikan.

Mr Speaker, Sir, very long before the principal Act, which this Bill seeks to amend for the second time since its inception, there had existed and there still exists a body of dedicated men who had served well and still serve this country well as engineers. This class of men who now number about 700 throughout the country came into being no less than half a century ago. Sir, they practised their profession under Certificates of Competency which were later issued under the Electricity Ordinance, 1949 and the Factories and Machinery Act, 1967. They belong to the Association of Certified Competent Engineers Malaysia.

Mr Speaker, Sir, these engineers have held and still hold positions of very great responsibility. They have been and still are in charge of public and private installations governed by the Electricity Ordinance, 1949. Where the installation is a public one they practise under a Certificate of Competency as Electrical Engineers under the Ordinance. This was and is still so in the case of a private installation if it involved high or extra high voltage operation. Where they manage major steam installations, such as major power installations, major palm oil mills, major oil refineries and major sugar refineries, they have a Certificate of Competency as Engineers for Steam issued under the Factories and Machinery Act, 1967. Where they are in charge of major diesel installations, such as diesel power stations and diesel engines in mines, they have a Certificate of Competency as Engineers (Internal Combustion Engines) issued under the Factories and Machinery Act, 1967.

Mr Speaker, Sir, as I have indicated at the beginning, this Bill seeks to amend the principal Act, that is to say, The Registration of Engineers Act, 1967, for the second time. When it was amended the first time, these engineers, of whom I have been speaking, felt that they were discriminated against. To qualify for registration along with graduate engineers who hold degrees, they had to satisfy a Board that they were practising or were carrying on business or were employed as *bona fide* engineers immediately before 23rd August, 1972 and they must also have applied for registration within twelve months of that date. Sir, the graduate engineers who are corporate members of the Institute of Engineers of Malaysia could have themselves registered as of right. The engineers who hold Certificate of Competency could not do

so. Their fate was placed in the hands of a Board which may refuse registration and this was enacted by Section 8 of the first amendment.

Now, Sir, this Section 8 is sought to be further amended. The engineers with Certificates of Competency feel that even the uncertain door to registration through a Board is going to be closed. They feel that it will be closed when this Bill is passed because the earlier privilege of invoking the Board's discretion in registering engineers with Certificate of Competency is going to be taken away. Indeed, Sir, it does look as if that the door will be closed tightly because these engineers with Certificates of Competency will also be barred from submitting plans and drawings which are a regular feature of their profession.

This new second amendment, Sir, amongst other things, seeks to prohibit anyone who is not a registered Professional Engineer from submitting plans or drawings to any person or authority in the Federation, presumably in the course of his work as an Engineer. This new Section, Sir, will also prevent him from describing himself as a Professional Engineer and to use the abbreviation "P. Eng.", meaning Professional Engineer, after his name.

Sir, after setting out these prohibitions, the new Section appears to exempt one class of persons from the disability to submit plans, also presumably in the course of their work as engineers, and this exemption would apply to persons who were on 23rd August, 1972 already registered with any Government Department, or Local Authority, or Statutory Authority for the purpose of submitting plans or drawings to that Department or Authority. This class of persons will be permitted to continue to submit plans or drawings even if they are not Professional Engineers.

There are no more than fifty or thereabout who will qualify for this exemption. It would, however, be too easy to fail, Sir, to notice that this exemption is of extremely doubtful value. I say this, Sir, because these few have only been registered for submitting plans and drawings to the Inspectorate set up by the Electricity Ordinance, 1949, and the Factories and Machinery Act, 1967. In other words, they still cannot submit plans and drawings to other persons and bodies with whom they have to professionally deal with in the natural course of their work. The net result of all this

is that the vast majority of engineers who hold Certificates of Competency will not be able to submit plans or drawings to anybody in the country, which in effect means crippling them, if that is not too strong a term. Their Certificates of Competency under these circumstances would become of very little practical value indeed.

Mr Speaker, Sir, after the passing of this Bill in its entirety, a large number of engineers who hold Certificates of Competency would not be able to function as they used to. They would have to find others to do their drawings and plans for them whilst being perfectly competent and qualified to do so themselves. They would presumably in a large number of cases have to go to the engineers registered hereafter for help. The situation appears unsatisfactory when one remembers that the registered engineers have at one time or other to train under the guidance of these holders of Certificates of Competency before qualifying for various Certificates themselves. Thus, a Graduate Engineer has to train under a more Certificate holder in charge of a steam boiler to qualify as a Steam Engineer. Similarly, he has to train under one in charge of a major electrical installation to qualify as an Electrical Engineer. These engineers who are certificate holders only have nevertheless contributed much to the development of our country for the last 2 score and 10 years and more, and they feel ambiguous. They wish to have a few assurances to a few pertinent aspects of the matter to allay their fears that because of the two Amendment Acts to the Principal Act, the public will be led to believe quite wrongly that they are incompetent and unfit to be registered along with other classes of Engineers. They feel, Sir, that a slur upon their good name may be implied.

In these circumstances, Sir, it is little wonder that many people are beginning to ask, in the context of this Bill, "When is an engineer an engineer, and when is an engineer not an engineer?" Sir, it is of little wonder that engineers who hold Certificates of Competency have wondered why the Bill has gone so much out of the way to emphasise the difference in academic training between the other engineer and the engineer who is the holder of a Certificate of Competency. It would have been the most natural thing, Sir, for the other engineers to affix their academic qualifications to their

names such as B.Sc. (Engineering), M.Sc. (Engineering), B.E. (London), B.E. (Malaya), M.E. (London), M.E. (Malaya) or a Diploma of Farraday House and so on and so forth.

Mr Speaker, Sir, it is not good that a large body of men who have practised the profession of engineering and in the process of which have contributed to the maintenance of essential services should be left to a simmer in the throes of ambiguity. It is bad that the public at large should be unwittingly misled by the passing of this Bill to believe that such important and major public installations as are now in charge of holders of Certificates of Competency have suddenly appeared to be controlled by less able engineers than they have believed. It is worse that these men should feel deprived, for no apparent good reason of their own, of their good professional standing and privileges which they have always enjoyed, for they would wonder where and when this erosion of their rights would end.

Tuan Yang di Pertua, seperti yang saya cakap awal-awal lagi, saya sokong kelulusan Rang Undang-undang ini, akan tetapi di samping itu saya bagi pihak pemegang-pemegang perakuan itu meminta supaya jaminan-jaminan berikut dibuat oleh Yang Berhormat Menteri kita untuk menghapuskan kebimbangan pemegang-pemegang perakuan-perakuan itu apabila beliau menjawab nanti:

- (i) adalah wajar kiranya Yang Berhormat Menteri buat jaminan nanti bahawa maksud Rang Undang-undang ini tidak berniat hendak merendahkan taraf ataupun standing pemegang-pemegang perakuan itu;
- (ii) walaupun Rang Undang-undang ini diluluskan nanti, saya harap Yang Berhormat Menteri kita memberi jaminan bahawa sekiranya satu rombongan wakil daripada Persatuan Pemegang-pemegang Perakuan itu akan meminta berjumpa dengan beliau untuk membincangkan kepentingan mereka dalam konteks ini Yang Berhormat Menteri akan sanggup menerima rombongan itu;
- (iii) Jaminan bahawa sekiranya rombongan itu berjaya membentangkan alasan-alasan yang boleh diterima oleh Kementerian yang berkenaan, Yang Berhormat Menteri kita akan berimbang dengan serious supaya

menyusun Rang Undang-undang (Pindaan) lagi kepada Akta Ibu itu yakni Akta Pendaftaran Jurutera, 1967 iaitu satu pindaan yang dapat disetujui oleh semua pihak engineers, baik pemegang-pemegang perakuan mahupun engineers yang lain.

Tuan Yang di Pertua, permintaan ini dibuat kerana Yang Berhormat Menteri kita pun sudah pernah menunjukkan sikap bersimpatinya tentang kepentingan pemegang-pemegang tauliah cekap itu apabila mereka berjumpa dengannya yang mana telah menghasilkan pindaan Seksyen 3. Rang Undang-undang ini iaitu Seksyen 7 Seksyen-kecil 3 yang baharu kepada Ibu Akta itu. Maka adalah diharapkan Yang Berhormat akan terus melayan apa-apa jua permintaan-permintaan mereka yang menasabah nanti. Tambahan pula kemungkinan akan timbul bahawa sesuatu peruntukan dalam Electricity Ordinance and Factories and Machinery Act dan Ibu Akta ini akan bertentangan satu sama lain dalam konteks kepentingan pemegang perakuan-perakuan itu.

- (iv) Akhirnya, satu jaminan lagi bahawa pemegang-pemegang perakuan itu akan terus berhak menyampaikan pelan-pelan atau lukisan-lukisan berkenaan dengan tugas-tugas mereka seperti dahulu dan biasa.

Tuan Mohd. Tahir bin Haji Abdul Manan (Kapar): Tuan Yang di Pertua, saya bangun menyokong dengan penohnya Rang Undang-undang bagi meminda Akta Pendaftaran Jurutera, 1967. Di sini saya suka memberitahu Dewan ini iaitu apa yang telah berlaku pada masa yang telah lampau iaitu perkataan jurutera ataupun engineer ini telah disalahgunakan oleh orangramai. Umpamanya, apabila saya lulus daripada kejuruteraan di England saya balik ke Malaysia ini, seorang yang boleh dikatakan Pegawai Division I bertanya kepada saya "Awak ini engineer, apakah kelulusan awak?" Jadi saya terperanjat benar mendengar seorang Division I yang bertanya kepada saya, "Awak mengaku diri awak engineer, apakah kelulusan awak sebagai seorang engineer, adakah bertauliah?" katanya. Jadi, di sinilah rasa saya sempurna Rang Undang-undang ini dikuatkuasakan. Kalau mereka itu tidak ada kelulusan, mereka itu tidak patut diberi

nama jurutera ataupun jurutera perunding atau consulting engineer, tetapi mereka yang tidak ada kelulusan ini mesti diubah namanya sebagai inspectorate atau clerks-of-works dan sebagainya. Jadi saya faham dan kita telah membaca di dalam suratkhbar pihak-pihak yang menentang Akta Pendaftaran Jurutera ini, mereka telah merayu dan saya dengar baharu-baharu ini daripada Yang Berhormat mengatakan mereka supaya dipertimbangkan supaya jangan mereka itu hilang practiceny dan sebagainya tetapi mereka mestilah ingat iaitu menjadi jurutera ini bukannya senang. Cuba, Tuan Yang di Pertua, fikir, bolehkah satu hospital assistant bekerja sebagai doktor, mengakui dirinya doktor, begitu juga bolehkah jika seorang legal assistant yang tidak ada bertauliah bekerja sebagai lawyer dan begitu jualah seorang yang belum pass yang sebenar-benarnya untuk peperiksaan jurutera mengakui dirinya jurutera? Jadi ini saya sangattlah tidak bersetuju sangat kerana kami jurutera ini sangattlah di tidak pedulikan oleh masyarakat. Gaji jurutera cubalah, Tuan Yang di Pertua, tengok. Kalau dibandingkan dengan gaji-gaji pegawai-pegawai yang lain adalah sangat rendah kerana jurutera ini belajar memakan masa bukan dalam 2-3 tahun, kadang-kadang 4-5 tahun baharu mereka itu betul-betul menjadi jurutera. Jadi di sini kita mestilah menjaga nama baik jurutera ini dan di sini mestilah kita dengan Akta ini dapat kita membetulkan kedudukan jurutera-jurutera dan kegunaan bagaimana mereka ini boleh practise dikalangan rakyat. Ini bukan setakat sahaja hendak memasukkan pelan kerana memasukkan pelan ini bukan semua orang boleh memasukkan pelan, kalau seorang itu tidak periksa sebagai consulting engineer, saya rasa mereka terima tidak hendak memasukkan pelan kepada Town Board ataupun Town Council dan sebagainya. Jadi di sini, Tuan Yang di Pertua, saya sangattlah terharu sedikit oleh sebab barangkali saya sebagai jurutera saya sangattlah menentang apa-apa yang telah kita dengar di dalam suratkhbar pendapat-pendapat dari pihak yang bukan jurutera.

Dalam kita menimbangkan Akta ini, saya sukalah menarik perhatian Kementerian yang berkenaan bahawa pada masa ini ada ramai di antara mereka yang telah lulus daripada Universiti Taiwan dan Shanghai dan mereka ini telahpun bertugas sebagai jurutera. Sungguhpun kelulusan Taiwan dan Shanghai

ini tidak diiktirafkan oleh Kerajaan, tetapi rasa saya, mereka ini telahpun berkhidmat sebagai jurutera. Saya mencadangkan di sini supaya mereka ini diberi kerja yang betul supaya mereka jangan pergi ke Singapura dan tempat-tempat lain, hendaklah dapat mereka ini yang telah lulus daripada Taiwan yang telah berkhidmat dan bekerja sebelum bulan Ogos, 1972 bahawa mereka ditemuduga sekali. Tengok kaliber mereka itu samada setaraf dengan kaliber-kaliber engineer yang lain. Dengan cara ini, rasa saya, dapatlah kita mempertahankan mereka ini yang telah bekerja dan memberi pekerjaan yang baik bukan sahaja kepada Kerajaan, tetapi juga kepada pihak-pihak swasta.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di Pertua, iaitu berkenaan dengan pendaftaran jurutera dan juga pendaftaran akitek yang kita akan dengar sedikit masa lagi, juga pendaftaran quantity surveyor. Di sini saya berasa kesal sedikit oleh kerana pada masa yang telah sudah jurutera perunding boleh mengemukakan pelan factory-factory. Dengan adanya pendaftaran ini, saya tidak tahu samada bangunan-bangunan factory ini boleh dibuat oleh jurutera perunding, ataupun berkehendakkan juga tugas akitek bersama-sama supaya pelan-pelan ini boleh dapat diluluskan oleh Majlis-majlis dan juga Bandaraya yang berkenaan.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di Pertua, saya suka menarik perhatian Kementerian yang berkenaan dengan Akta ini iaitu berkenaan dengan memberi peluang kepada engineer-engineer yang telahpun didaftarkan nanti supaya dapat mereka ini menghantarkan pelan-pelan ke pihak yang berkenaan iaitu Majlis Tempatan, Bandaraya dan sebagainya oleh kerana pada masa yang lampau mereka ini tidak hendak mendaftarkan jurutera-jurutera jika sekiranya mereka itu tidak mendaftar dirinya dengan pihak akitek. Jadi dengan adanya Akta ini, saya percaya engineer-engineer ini tidak lagi hendak mendaftarkan kepada pihak akitek tetapi terus sahaja menghantarkan namanya kepada pihak-pihak yang berkenaan.

Di sini satu arahan mestilah dibuat, oleh kerana saya nampak pada masa-masa yang lampau ini iaitu pihak Majlis Bandaran, Bandaraya, Majlis Tempatan dan sebagainya adalah sangat sukar hendak menerima pendaftaran-pendaftaran terutama sekali daripada engineer. Kadang-kadang boleh pula dikatakan dapat pendaftaran yang

senang daripada mereka yang bukan ber-tauliah iaitu mereka yang tidak, pernah pergi ke Universiti dan sebagainya, mereka ini telah diberi pendaftaran dengan terus-menerus dengan tidak ada apa-apa soalan pun. Dengan cara ini, saya berharap sekali lagi kepada Kementerian yang berkenaan supaya dapat Menteri memberi arahan kepada semua terutama sekali kalau dapat arahan ini diberi kepada Kementerian Kerajaan Tempatan supaya dapat Menteri itu menghantarkan surat kepada semua Local Council, Town Council dan juga City Council berkenaan dengan pendaftaran jurutera-jurutera. Akhirnya, Tuan Yang di Pertua, saya dengan sepenuhnya menyokong Akta Pendaftaran Jurutera bagi tahun 1967 ini dan sekali lagi saya mengingatkan kepada orang-ramai iaitu jurutera ini bukanlah sebarang-jurutera dan nama-nama ini patutlah diing-kan iaitu bukan senang kita hendak mendapat ataupun dipanggil jurutera dan tidak boleh kita beli sahaja dengan mudahnya, iaitu kalau tidak kita pergi ke universiti atau kolej, kita belajar bertahun-tahun, baharulah kita boleh menjadi seorang jurutera.

Dr Chen Man Hin (Seremban Timur):

Tuan Yang di Pertua, di samping saya bercakap dalam Bahasa Malaysia saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di Pertua, saya suka mengambil bahagian membahaskan dalam Rang Undang-undang yang bernama satu Akta bagi meminda Akta Pendaftaran Jurutera dan di sini saya tidak mahu campur dalam soal kontroversi ini, siapa yang boleh menjadi jurutera dan siapa yang tidak boleh jadi jurutera. Ini kerja Registration Board, tetapi yang mustahaknya yang saya mahu memberitahu Kerajaan ialah engineer di Malaysia kita ini sangat kurang.

(*Dengan izin*) The other day, Mr Speaker, Sir, even the Honourable Prime Minister himself admitted that there was a desperate shortage of engineers in this country. If we read the reports of the Public Works Department, it would be noted that they are short of several hundreds of engineers, especially Civil Engineers. Then again from the various reports given by the different Ministries, for example, the Ministry of Communications, they are short of Flight Engineers. Even the Waterworks Department and also the Flood Control Committees themselves have admitted that they are short of people who are

specialised in water engineering e.g. hydrologists and people like that. So all in all, Mr Speaker, Sir, there is a desperate shortage of engineers and if we want to implement the Second Malaysia Plan successfully, there must be a sufficient number of engineers.

A point I want to make, Mr Speaker, Sir, is that this Board for the Registration of Engineers should adopt an open mind and see that Malaysians who graduate from Universities which are not recognised in this country are given a chance. After all, so long as they possess a degree and they can be of service to this country, these people should be employed and their degrees should be recognised. I regret to say that the other day, in the *Straits Times* Correspondence Column, there was a strong plea by a qualified engineer who had applied for employment with the Government but had not received a reply for weeks or even months. This, Mr Speaker, Sir, is a most deplorable state of affairs and indicates that something is very wrong with the Government Department. If there is such a shortage of engineers, then how come that Malaysians who are qualified and have come back from overseas Universities find difficulties in obtaining employment? This is a most ridiculous situation, Mr Speaker, Sir, and therefore, I urge the Ministry concerned to look into the matter and revalue the degrees of Universities throughout the world just as the Medical Council has revalued many university degrees throughout the world and they have recognised Universities from quite a number of countries. Similarly, I think this Board should also take upon itself the responsibility of studying the degrees of India, Taiwan, America and other places and indicate also to promising students who would like to take up engineering as a career in the university which they can go to, not necessarily England alone. I understand that most of the engineers in this country have graduated from England and therefore they form a rather closed body or society and tend to recognise only degrees from England or have a bias to degrees from England. I think it is time for Malaysia to keep an open mind and to be adaptable and also to accept degrees from America and other foreign countries and not just from an old colonial country like England.

Mr Speaker, Sir, if Malaysia also wishes to attract foreign investments, the foreign investors not only need co-operation from us

in terms of money or land, but they also look for skills. I think it is important that we build up a huge reservoir of skilled engineers because if they come only with money and find that we do not have the engineers to support them in whatever industries they may wish to set up, these people may fly away and go to some other countries where they can find qualified engineers or qualified technicians to help them along.

Therefore, I would like to urge again the Minister concerned to look into the matter of the number of qualified engineers in this country who have returned home and still are unemployed despite the fact that they have applied for employment in the various Ministries, and also to ask that the Board of Engineers keep an open mind and reevaluate the degrees of Universities other than those from England.

Datuk Haji Abdul Ghani Gilong: Tuan Yang di Pertua, terutama sekali saya mengucapkan berbilang-bilang terima kasih di atas segala pandangan yang dibuat oleh Ahli-ahli Yang Berhormat berkenaan dengan Bil ini.

Bagi menjawab teguran Ahli Yang Berhormat dari Sitiawan pada fikiran saya tidak payah lagi saya mengambil masa yang panjang kerana dalam penerangan saya yang awal pun saya sudah beri penerangan yang cukup lanjut dan begitu juga penerangan dalam Bil ini sendiri pun ada menerangkan jawapan-jawapan tentang soalan-soalan yang telah ditimbulkan itu tetapi suka saya menambah satu dua perkara lagi.

Mereka yang didaftarkan di bawah Ordinan Jentera dan Letrik adalah mereka yang telah memenohi kelulusan yang dinyatakan dalam Ordinan tersebut yang berlainan daripada kelulusan-kelulusan yang dikemukakan oleh Akta Pendaftaran Jurutera. Ordinan tadi pada dasarnya ialah pada mereka yang mempunyai pandangan prektikal samada dalam supervisory ataupun espek-espek prektikal kejuruteraan yang lain. Walaubagaimanapun mereka itu tidaklah layak dari segi professional. Oleh yang demikian, mereka tidak termasuk di bawah peruntukan Akta Jurutera sebagaimana yang diterangkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kapar.

Akta Pendaftaran Jurutera sebenar-benarnya hanya melibatkan siswazah-siswazah dari universiti-universiti yang telah diiktirafkan

oleh Kerajaan atau orang-orang yang mempunyai kelulusan yang sama dan orang-orang yang telah berdaftar di bawah Ordinan-ordinan Jentera dan Letrik pada biasanya dipandang orang-orang yang berijazah. Walaubagaimanapun, jika ada sesiapa daripada orang-orang yang telah berdaftar di bawah Ordinan-ordinan Jentera dan Letrik mempunyai kelulusan-kelulusan yang perlu di bawah Akta Pendaftaran Jurutera orang-orang itu boleh didaftarkan di bawah Akta Pendaftaran Jurutera itu.

Berkenaan dengan permintaan daripada Ahli Yang Berhormat dari Sitiawan yang meminta jaminan supaya selepas lulusnya Undang-undang ini, beliau minta supaya kita tidak merendahkan taraf orang yang telah didaftarkan di bawah Electricity Ordinance dan Machinery Ordinance. Di sini tidaklah saya dapat berbuat demikian melainkan apa yang saya boleh memberi jaminan di sini ialah saya tidak boleh rendahkan taraf mereka daripada apa yang sudah diluluskan oleh undang-undang tersebut.

Berkenaan dengan cadangan mereka untuk berjumpa dengan saya itu saya akan bersedia untuk bertemu dengan mereka kalau Ahli Yang Berhormat itu akan mengatur rombongan tersebut.

Lain-lain perkara itu tidaklah saya dapat memberi jaminan melainkan kalau ada keperluan sesudah berunding bolehlah kita mengambil tindakan mana-mana yang perlu.

Berkenaan dengan teguran Ahli Yang Berhormat dari Seremban Timur yang mengatakan kita kekurangan engineer pada hal banyak orang yang baharu balik daripada luar negeri minta kerja di sini tidak boleh dapat kerja. Yang sebenarnya, saya tidak sedar akan perkara ini dan jikalau Ahli Yang Berhormat itu tahu siapa-siapa orang kita, orang Malaysia yang baharu balik dari luar negeri mendapat kelulusan engineer yang universiti itu kita iktiraf, saya harap Ahli Yang Berhormat itu akan memberi nama itu kepada saya atau suruh orang itu berjumpa dengan saya dan saya akan mengambil tindakan dalam seberapa cepat yang boleh.

Begitu juga cadangan Ahli Yang Berhormat supaya kita bukan sahaja mengiktiraf universiti yang kita sudah biasa mengiktirafkan dahulu, tetapi haruslah kita menimbangkan universiti-universiti yang lain ini juga kita sedang buat pada waktu ini, bukanlah

kita hanya berdiam diri dalam perkara ini bahkan kita juga membuat pertimbangan mana satu universiti yang kelulusannya harus kita terima dari semasa kesemasa.

Saya fikir itulah sahaja yang perlu saya jawabkan di sini.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 6 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG AKITEK (PINDAAN) (No. 2)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Datuk Haji Abdul Ghani Gilong: Tuan Yang di Pertua, saya mencadangkan bahawa satu Rang Undang-undang untuk meminda Akta Akitek, 1967 dibaca kali kedua.

Tujuan utama Rang Undang-undang ini seperti diterangkan di bawah huraian adalah untuk membolehkan Menteri melantik 13 orang ahli pertama Lembaga Akitek walaupun mereka tidak atau belum didaftarkan di bawah Akta itu atau walaupun Lembaga Jurukur belum ditubuhkan. Mengikut seksyen kecil (?) seksyen 3 dalam Akta Akitek, 1967 ahli-ahli bagi Lembaga Akitek, yang mana satu daripada tugas-tugasnya ialah untuk menguruskan permohonan-permohonan bagi pendaftaran di bawah Akta itu, mestilah dilantik daripada orang-orang yang sudah didaftarkan di bawah Akta itu. Sebaliknya satu-satu pendaftaran itu tidak boleh dilaksanakan sebelum Lembaga Akitek dilantik dahulu. Pindaan yang dicadangkan di bawah Fasal 2 ialah bertujuan untuk mengatasi masaalah ini.

Seksyen 34 baru yang dicadangkan di bawah Fasal 3 akan mengistiharkan bahawa apa-apa penyalahan atau kemungkiran mematuhi mana-mana peruntukan Akta itu boleh menjadi kesalahan dan memperuntukkan suatu kesalahan am baginya.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tan Sri Temenggong Jugah anak Barieng: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PENDAFTARAN JURUKUR (PINDAAN) (No. 2)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Datuk Haji Abdul Ghani Gilong: Tuan Yang di Pertua, saya mencadangkan bahawa satu Rang Undang-undang bernama Akta Pendaftaran Jurukur, 1967 (Pindaan) (No. 2) 1972 dibaca kali yang kedua.

Mengikut seksyen-kecil (2) seksyen 3 kepada Akta Pendaftaran Jurukur ahli-ahli bagi Lembaga Jurukur, yang mana satu daripada tugas-tugasnya ialah untuk menguruskan permohonan-permohonan untuk pendaftaran di bawah Akta itu, mestilah dilantik daripada orang-orang yang sudah didaftarkan di bawah Akta. Sebaliknya satu-satu pendaftaran itu tidak boleh dilaksanakan sebelum Lembaga Jurukur dilantik terlebih dahulu. Pindaan yang dicadangkan di bawah Fasal 2 ialah bertujuan untuk mengatasi masaalah ini. Seksyen-kecil (2A) seksyen 3

adalah dimasukkan untuk membolehkan Menteri melantik ahli-ahli pertama bagi Lembaga itu walaupun mereka tidak atau belum didaftarkan di bawah Akta itu, atau walaupun Lembaga Akitek belum ditubuhkan.

Seksyen 25 baru yang dicadangkan di bawah Fasal 3 akan mengistiharkan bahawa apa-apa penyalahan atau kemungkinan mematuhi mana-mana peruntukan Akta itu boleh menjadi kesalahan dan memperuntukan suatu keseksaan am baginya.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tan Sri Temenggong Jugah anak Barieng: Tuan Yang di Pertua, saya monon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PENCEN (SARAWAK) (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang di Pertua, saya bangun untuk mencadangkan supaya Rang Undang-undang bernama Akta Pencen (Sarawak) (Pindaan), 1972 dibacakan bagi kali yang kedua.

Tuan Yang di Pertua, tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk membuat pindaan-pindaan kepada Ordinan Pencen Sarawak (Bab 89) supaya menyelaraskan beberapa peruntukan yang terkandung di dalamnya, dan melaksanakan syor-syor

tertentu yang dibuat oleh Suruhanjaya Diraja mengenai perubahan Gaji dan Syarat-syarat Perkhidmatan bagi pegawai-pegawai dalam Perkhidmatan Awam Malaysia Timur (Sarawak), yang lebih dikenali sebagai Suruhanjaya Suffian. Pindaan-pindaan ini, oleh itu, bolehlah disikapkan sebagai berjenis am dan khas.

Pindaan-pindaan am untuk menyelaraskan beberapa peruntukan dalam Ordinan Pencen Sarawak (Bab 89) adalah, dengan ringkasnya, seperti berikut:

- (a) pindaan kepada seksyen 2, yang dibuat untuk menyenangkan pentadbiran, memberi kuasa kepada Yang di-Pertuan Agong untuk mengistiharkan sekumpulan jawatan sebagai jawatan berpencen;
- (b) pindaan kepada hasyiah (proviso) kepada seksyen 4 adalah semata-mata untuk membaiki ketinggalan yang berlaku semasa seksyen itu dipinda dahulu di bawah P.U. 404/65;
- (c) pindaan kepada seksyen 6 ialah bagi memperuntukkan persaraan atas kepentingan negara. Ini adalah satu keadaan baru dalam mana seseorang pegawai boleh dibayar pencen, ganjaran atau elaun lain; dan
- (d) pindaan kepada seksyen 8 pula mempunyai dua tujuan. Pertamanya ialah untuk memberi kuasa kepada Yang di-Pertuan Agong dan Gabnur masing-masing bagi menyarakan pegawai-pegawai Persekutuan tempatan dan Pegawai-pegawai Negeri dalam keadaan-keadaan yang diperuntukkan. Ini akan selaras dengan peruntukan di bawah Perlembagaan Persekutuan dan Perlembagaan Negeri. Tujuan keduanya ialah untuk memperuntukkan di bawah Ordinan Pencen Sarawak (Bab 89) semua keadaan dalam mana pegawai-pegawai boleh dihendaki bersara dan bukannya di bawah Perintah-perintah Am.

Pindaan-pindaan khas yang terkandung dalam Jadual kepada Rang Undang-undang ini pula, Tuan Yang di Pertua, adalah bertujuan melaksanakan syor-syor yang dibuat oleh Suruhanjaya Suffian. Pindaan-pindaan ini akan dikenakan kepada pegawai-pegawai yang disebutkan dalam fasal kecil

(2) kepada Fasal 6 dalam Rang Undang-undang ini. Kesan pindaan-pindaan ini ialah:

- (a) Dengan pindaan kepada Seksyen 2 seorang pegawai yang memegang jawatan tidak berpencen tidak lagi boleh memilih syarat-syarat tidak berpencen jika jawatannya itu diistiharkan kepada jawatan berpencen.
- (b) Memandangkan kepada prinsip gaji bersih yang disyurkan oleh Suruhanjaya Suffian, kadar-kadar baharu adalah diperuntukan dalam Seksyen-seksyen 9 dan 17 bagi maksud mengira pencen, ganjaran dan elaun-elaun lain; dan
- (c) Di bawah peruntukan sekarang Seksyen-seksyen 16 dan 16A memperuntukan bayaran ganjaran kepada orang-orang tanggungan seorang pegawai yang berkhidmat atau pesara yang mati. Walaupun begitu menurut syur Suruhanjaya Suffian satu Seksyen 16 yang baharu adalah dicadangkan mengenai pegawai-pegawai yang memilih sistem gaji bersih. Di bawah peruntukan yang baharu ini jika seorang pegawai yang berkhidmat atau pesara itu mati, pencen terbitan dan/atau ganjaran terbitan adalah dibayar kepada orang-orang tanggunannya. Bagi pegawai yang berkhidmat yang mati, pencen terbitan adalah dibayar selama tempoh tidak melebihi 12½ tahun sejak tarikh kematiannya dan bagi pesara yang mati pencen terbitan adalah dibayar selama tempoh tidak melebihi perbezaan antara tempoh 12½ tahun sejak tarikh kematian itu dan tempoh dalam mana pencen telah dibayar kepada pesara itu.

Tindakan serentak sedang pun diambil untuk meminda dengan sewajarnya Peraturan-peraturan Pencen Sarawak iaitu satu perundangan kecil kepada Ordinan Pencen Sarawak Bab 89. Tuan Yang di Pertua saya mohon mencadangkan.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Datuk Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub: Tuan Yang di Pertua, di dalam menyokong Rang Undang-undang ini, saya ingin

mengalu-alukan dan mengucapkan banyak terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang telah mengumumkan tentang pengajian banyak pencen-pencen yang diterima oleh pegawai-pegawai ataupun balu-balu bekas pegawai yang telah meninggal dunia di Sarawak. Saya telah menerima banyak permohonan-permohonan daripada mereka yang berkenaan mengenai masalah pendapatan mereka yang tidak mencukupi mengikut kadar yang ada sekarang di bawah Undang-undang Pencen yang berjalan sekarang ini. Dengan kenaikan harga barang-barang di seluruh dunia, mereka merasa kehidupan mereka sangat-sangat sempit oleh kerana unjur mereka sudah berlanjutan, maka mereka tidak dapat mencari lagi pekerjaan-pekerjaan lain. Saya berharap semua Kerajaan Persekutuan akan dapat mengambil keputusan dengan seberapa cepat mungkin dalam masalah kenaikan bayaran pencen-pencen kepada mereka yang sekarang sudah pun bersara.

Tuan Yang di Pertua, pindaan kepada Fasal 6 dalam Undang-undang Pencen Negeri Sarawak, sangat-sangat perlu seperti juga yang telah berlaku bagi negeri-negeri Malaysia Barat ini. Sebenarnya, seorang pegawai telahpun bersara mengikut dasar ini, sungguhpun Rang Undang-undang ini belum lagi diluluskan dan saya sungguh bersukacita melihat bahawa fasal kecil (2) dalam Fasal 4 Rang Undang-undang ini meliputi masalah yang tersebut tadi, yaani bagi maksud tersebut Rang Undang-undang ini dianggap berjalan kuatkuasa mulai daripada 1hb Julai, 1972.

Selain daripada itu, Tuan Yang di Pertua, saya rasa masanya telah sampai sekiranya Kerajaan Persekutuan belum lagi mengambil langkah-langkah untuk menyatukan undang-undang pencen, maka saya rasa langkah-langkah patutlah diambil dengan segera sekarang supaya suatu kajian teliti dibuat untuk menyatukan semua undang-undang pencen di dalam Malaysia ini iaitu Undang-undang Pencen di Malaysia Barat, Undang-undang Pencen di Sabah dan Undang-undang Pencen di Sarawak. Ini akan menyenangkan pegawai-pegawai yang berkenaan, terutama sekali dengan adanya cadangan untuk mengintegrasikan department federal, di antara pegawai-pegawai di Malaysia Barat dan juga yang bertugas di Malaysia Timur. Jika

undang-undang berlainan ini terus dibiarkan berjalan lebih lama lagi, kerumitan-kerumitan lebih banyak akan timbul di kalangan pegawai-pegawai. Saya sungguh berharap semuga langkah diambil dengan seberapa segera kerja pengkajian yang seperti ini akan mengambil masa yang panjang, mungkin bertahun-tahun. Sekian sahaja, terima kasih.

Tuan V. Veerappen (Seberang Selatan): Tuan Yang di Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan di bawah Rang Undang-undang Pencen (Sarawak) (Pindaan) dan saya minta izin untuk bercakap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, I too welcome the introduction of the Bill, but I would like to make a few comments on it.

Sir, my first comment is on Section 4 of this Bill. Section 4 of this Bill provides for the payment of a pension where a person has been compulsory retired from service on the ground of national interest. Mr Speaker, Sir, I humbly submit that the ground of "national interest" has never been defined and one never knows what it means to one person and what it means to another person and, therefore, I understand, that it has caused great hardship to many persons who have been compulsorily retired from service. I would think that this matter should be carefully considered by Government before it forces persons to retire compulsorily and a definition of "national interest" should be provided not only in this Bill, but in the Bill that is coming forward, the next Bill, and in any consolidation of the provisions for pension in our country. As stated by the previous speaker just now, there are different legislations for different parts of Malaysia.

My second point is on the amendment to Sections 16 and 16A on page 5, Mr Speaker, Sir, which reads—"A widow in respect of whom a derivative pension is granted under this section shall cease to be eligible for such a pension upon her remarriage". Mr Speaker, Sir, I think the Alliance Government and, indeed, our Constitution itself recognise the fact that women are entitled to equal rights in this country, but here this provision is against the women. I think surely it is not the intention of the Government to see that widows permanently remain unmarried. I am sure there are many young widows who ought to be married in the social interest of our

nation; if not, they will be walking in the streets. I know, Mr Speaker, Sir, that when you make a will or when I make a will, we would say in the will that "if my wife should remarry, I would not want her to have anything after she remarries." However, this is a provision by the State for the support of women, and does this State believe that it is always the man who supports the woman and not the woman who supports the man? I am sure, Mr Speaker, Sir, in this enlightened age where women also follow so many pursuits in life, there are men who are dependent on women and, therefore, it does not necessarily follow that a widow, once she remarries somebody, must forego the pension. For all I know, she may need it all the more and, therefore, this provision works against the social interests, although not the national short-sighted thing and this provision should interests, of our country. I think this is a be deleted. I hope the Government will see the point and when the time comes it would delete it as woman should be treated equally with men.

I agree with the previous speaker who said that pensions should be related to the cost of living which has been going up and which has been admitted, and I hope that the Committee, which is reviewing the question of pensions, will do its job very soon. I understand the Committee's findings were sent to Government and the Government has referred them back to the Committee. I do not know why there is this delay. I hope this Committee, and the Government, will take into consideration the fact that where pensions are given, where one-quarter gratuity is paid to a person on retirement, he is only entitled to three-quarters of the pension for the rest of his life. Mr Speaker, Sir, in all progressive countries, in fact, the gratuity is based on twelve years of full pension and since one-quarter is given, he is only entitled to three-quarters and three-quarters should be for twelve years and not for the rest of the period he lives. So if a pensioner—a man or a woman—were to live after the 12-year period he is still paid three-quarters pension. I think this is daylight robbery, Mr Speaker, Sir, because he has already contributed and the Government has had its share in full. Why should you penalise him, giving him only three-quarters when he should be entitled to full pension. Therefore, I would urge this

Committee and the Government to consider this fact very carefully and give proper weight to it and accept that, after 12 years of payment, the pensioner should be entitled to his full pension.

Mr Speaker, Sir, you know how much our pensioners are suffering, as mentioned by the previous speaker, because of the cost of living. But, unfortunately, after the consolidation of basic salary and cost of living by the Suffian Commission, the ratio has been reduced from 1/600, I understand, to 1/800 and the overall result is that most pensioners are getting less than what they should. I understand this is a clear violation of one of the Articles—Article 147, I think—of our Constitution which says, Mr Speaker, Sir, that the pension of a person should not be altered to the detriment of that person. It should not be less favourable than it was and therefore, what the Government is doing is illegal and *ultra vires* our Constitution. I would urge the Government not to wait for Court action, but to consider this matter very carefully and accede to the request of our pensioners who have served our country so faithfully and well. That is all, Mr Speaker, Sir. Thank you very much.

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang di Pertua, saya mengucapkan banyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Payang dan dari Seberang Selatan yang telah memberi sokongan kepada Rang Undang-undang ini.

Mengenai perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Payang tentang penimbangan semula pencen kepada mereka yang telah bersara, maka sebagaimana yang diketahui oleh Dewan ini bahawa sebuah Suruhanjaya sedang menimbangkan perkara itu pada masa ini, yang dinamakan Suruhanjaya Syed Zaharuddin, dan pertimbangan itu akan selesai mudah-mudahan dalam tahun ini juga iaitu dalam tempoh 10 bulan.

Mengenai dengan cadangan yang dicadangkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Payang supaya disatukan undang-undang pencen seluruh Malaysia meliputi Malaysia Barat, Sarawak dan Sabah, saya mengucapkan terima kasih atas cadangan itu dan pihak Kerajaan adalah sedar di atas pentingnya perkara itu dan akan mengambil langkah-langkah yang perlu bagi menyatukan undang-undang pencen di seluruh Malaysia.

Tentang perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Seberang Selatan tentang takrif “national interest” ataupun kepentingan negara, maka soal ini sebenarnya adalah terletak kepada pertimbangan Perdana Menteri, dan selama ini segala langkah yang diambil dalam soal kepentingan negara bagi mempersarakan pegawai-pegawai yang penting untuk kepentingan negara adalah berjalan dengan baik dan betul-betul memenuhi hasrat kepentingan negara.

Saya merasa hairan juga tentang cadangan daripada Ahli Yang Berhormat dari Seberang Selatan supaya menyambungkan juga pencen yang diberi kepada seorang balu bila balu itu telah berkahwin semula, kerana sebenarnya bila seorang balu perempuan telah berkahwin semula maka ia telah mendapat sokongan hidupnya yang baharu dan pencen yang ditetapkan itu akan dibayar kepada anak-anak yang kecil daripada suaminya yang telah meninggal dunia.

Tuan Yang di Pertua, itulah penerangan-penerangan yang dapat saya berikan di atas point-point yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Payang dan dari Seberang Selatan dan saya ucapkan terima kasih di atas sokongan mereka.

Datuk Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub: Saya mohon izin atas perkara penjelasan mengenai kepentingan negara iaitu satu point yang telah ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat tadi berkaitan dengan tindakan Kerajaan yang dikatanya “*ultra vires*” the Constitution, jadi mengurangkan kadar pencen. It is not *ultra vires* because the Government servants themselves were given the opportunity to choose whether they wanted to come under the new Scheme with all the consequences or to remain under the old Scheme, and it is entirely up to their choice. It is really not a question of compulsion by the Federal Government.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 6 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PENCEN (SABAH) (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang di Pertua, saya bangun untuk mencadangkan supaya Rang Undang-undang bernama Akta Pencen (Sabah) (Pindaan), 1972 dibacakan bagi kali yang kedua.

Tuan Yang di Pertua, tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk membuat pindaan-pindaan kepada Ordinan Pencen, 1963 Sabah supaya menyelaraskan beberapa peruntukan yang terkandung di dalamnya, dan melaksanakan syor-syor tertentu yang dibuat oleh Suruhanjaya Diraja mengenai Perubahan Gaji dan Syarat-syarat Perkhidmatan bagi Pegawai-pegawai dalam Perkhidmatan Awam Malaysia Timur (Sabah), yang lebih dikenali sebagai Suruhanjaya Suffian. Pindaan-pindaan ini, oleh itu, bolehlah disikapkan sebagai berjenis am dan khas.

Pindaan-pindaan am yang bertujuan menyelaraskan beberapa peruntukan dalam Ordinan Pencen, 1963 Sabah adalah, dengan ringkasnya, seperti berikut:

- (a) pindaan kepada Seksyen 6 ialah bagi memperuntukkan persaraan atas kepentingan negara; ini adalah satu keadaan baru dalam mana seseorang pegawai itu boleh dibayar pencen, ganjaran atau elaun lain;
- (b) pindaan kepada Seksyen 8 bercadang memperuntukkan di bawah Ordinan Pencen, 1963 Sabah, semua keadaan dalam mana pegawai-pegawai boleh dikehendaki bersara dan bukannya di bawah Kaedah-kaedah, Peraturan-peraturan dan Perintah-perintah Am; dan
- (c) peruntukan dalam seksyen baru 6B adalah semata-mata untuk memasukkan ke

dalam undang-undang kekal satu pindaan yang dibuat semasa Darurat menurut Ordinan No. 55 (Kuasa-kuasa Perlu Darurat), 1970. Peruntukan ini ujud setelah Ordinan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja, 1951 dilanjutkan ke Sabah.

Pindaan-pindaan khas yang tekandung dalam Jadual kepada Rang Undang-undang ini, Tuan Yang di Pertua, adalah bertujuan melaksanakan syor-syor yang dibuat oleh Suruhanjaya Suffian. Pindaan-pindaan ini akan dikenakan kepada pegawai-pegawai yang dinyatakan dalam fasal kecil (2) kepada Fasal 5 dalam Rang Undang-undang itu. Kesan pindaan-pindaan ini adalah:

- (a) memandangkan kepada prinsip gaji bersih yang disyorkan oleh Suruhanjaya Suffian, kadar-kadar baru adalah diperuntukkan dalam Seksyen-seksyen 9 dan 16 bagi maksud mengira pencen, ganjaran dan elaun-elaun lain; dan
- (b) di bawah peruntukan sekarang, Seksyen 15 memperuntukkan pembayaran ganjaran kepada orang-orang tanggungan seseorang pegawai yang berkhidmat atau pesara yang mati. Walau bagaimanapun, menurut syor-syor Suruhanjaya Suffian seksyen baru 15 adalah dicadangkan mengenai pegawai-pegawai yang memilih sistem gaji bersih. Di bawah peruntukan baru itu, jika seorang pegawai yang berkhidmat atau pesara itu mati, pencen terbitan dan/atau ganjaran terbitan akan dibayar kepada orang-orang tanggungan-nya. Bagi pegawai yang berkhidmat yang mati, pencen terbitan adalah dibayar selama tempuh tidak melebihi 12½ tahun sejak tarikh kematiannya; dan bagi pesara yang mati, pencen terbitan adalah dibayar selama tempuh tidak melebihi perbezaan antara tempuh 12½ tahun sejak tarikh kematiannya itu dan tempuh dalam mana pencen telah dibayar kepada pesara itu.

Tindakan serentak sedang pun diambil untuk meminda dengan sewajarnya Peraturan-peraturan Pencen Sabah, iaitu satu perundangan kecil kepada Ordinan Pencen, 1963 Sabah.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 6 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG SETIAUSAHA-SETIAUSAHA PARLIMEN (SARAAN) (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Timbalan Menteri Pertahanan (Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj): Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang bernama Akta bagi meminda Akta Setiausaha-setiausaha Parlimen (Saraan) 1965 di baca bagi kali yang kedua.

Tuan Yang di Pertua, tujuan Rang Undang-undang ini ialah hendak meminda perenggan 3 dalam Jadual kepada Akta Setiausaha-setiausaha Parlimen (Saraan) 1965 iaitu peruntukan berhubung dengan pembayaran elaun hidup, supaya selaras dengan peruntukan yang bersamaan dalam Jadual kepada Ordinan Menteri (Saraan) 1957.

Perenggan 3 dalam Jadual kepada Akta Setiausaha-setiausaha Parlimen (Saraan) 1965 yang dibuat lebih 10 tahun yang lalu menetapkan bahawa elaun hidup (subsistence allowance) sebanyak \$35 bagi tiap-tiap 24 jam atau sebahagian darinya hendaklah dibayar kepada seseorang Setiausaha Parlimen apabila ianya keluar bertugas lebih 20 batu dari bandar Ibu Pejabatnya.

Tuan Yang di Pertua, dimasyuarat yang lepas, Dewan ini telah meluluskan kenaikan elaun hidup (subsistence allowance) bagi ahli-ahli Parlimen kepada \$35 menjadi \$50. Berikutan dengan keputusan ini, maka Kerajaan telah bersetuju meluluskan pula kenaikan elaun hidup bagi Setiausaha-setiausaha Parlimen daripada \$35 menjadi \$50 iaitu selaras dengan kadar elaun hidup bagi ahli-ahli Parlimen. Kenaikan ini dicadangkan berkuatkuasa mulai 1-1-73.

Kadar elaun hidup sebanyak \$50 yang dicadangkan itu adalah dianggap sebagai satu kadar yang manusabah apabila memikirkan bahawa bayaran hotel dan lain-lain perbelanjaan penginapan di masa ini adalah lebih tinggi dari kadar-kadar bayaran yang terdapat 10 tahun yang lalu, dengan bertambahnya beberapa kemudahan-kemudahan moden di Hotel-hotel. Malahan kadar elaun hidup sebanyak \$50 itu mungkin berkehendakkan pindaan dari masa kesemasa memandangkan perubahan-perubahan dari segi taraf hidup dan nilai mata wang yang kini kian berubah dari masa kesemasa dalam context pembangunan dan kemajuan Negara seluruhnya.

Tuan Yang di Pertua, pindaan yang dicadangkan sekarang ini sepertimana yang dijelaskan dalam huraian kepada Rang Undang-undang tersebut bermaksud supaya ditetapkan mengenai kadar elaun hidup (subsistence allowance) bagi Setiausaha-setiausaha Parlimen ditetapkan oleh Kerajaan tanpa meminda Akta Setiausaha-setiausaha Parlimen (Saraan), 1965 iaitu selaras dengan apa yang diperuntukan oleh Ordinan Menteri (Saraan) 1957.

Tuan Yang di Pertua, selain dari cadangan pindaan tersebut tadi, saya pohon juga mencadangkan supaya pindaan-pindaan berikut dibuat di peringkat jawatankuasa nanti, iaitu:

- (i) menggantikan perkataan "one hundred and fifty" yang terdapat dalam butiran 1 dengan perkataan "three hundred", yang terdapat di Fasal 3 kepada Jadual Akta Setiausaha-setiausaha Parlimen (Saraan), 1965; dan

- (ii) memasukkan butiran baharu 5A yang berikut selepas sahaja butiran 5 kepada Jadual Akta tersebut, iaitu—

“5A. *Driver's Allowance*: A driver's allowance of one hundred and twenty dollars a month shall be paid.”

Pindaan (i) itu ialah menaikkan elaun sewa rumah dari seratus lima puluh ringgit sebulan menjadi tiga ratus ringgit sebulan kerana didapati bahawa elaun sewa rumah sebanyak seratus lima puluh ringgit itu tidak mencukupi bagi Setiausaha-setiausaha Parlimen menyewa rumah-rumah yang agak sesuai dengan kedudukan-kedudukan mereka. Seperti Ahli-ahli Dewan ini lebih maklum, kadar sewa rumah di Kuala Lumpur dan Petaling Jaya dan kawasan-kawasan sekitarnya telah meningkat naik jauh lebih tinggi dari kadar \$150 sebulan bagi rumah-rumah sebuah, sejak beberapa tahun kebelakangan ini.

Pindaan (ii) ialah bertujuan mengadakan peruntukan yang baru bagi membolehkan Setiausaha-setiausaha Parlimen dibayar elaun derebar sebanyak \$120 sebulan. Tugas Setiausaha-setiausaha Parlimen adalah membantu Menteri-menteri dan Timbalan-timbalan Menteri dan oleh itu mereka dikehendaki membuat lawatan-lawatan pemeratarata tempat. Peruntukan ini akan membolehkan Setiausaha-setiausaha Parlimen mengadakan derebar-derebar dan ini akan melicinkan lagi perjalanan mereka ke tempat-tempat yang hendak dilawati.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Chan Yoon Onn (Ulu Kinta): (*Dengan izin*) Datuk Speaker, Sir, I wish to support the Parliamentary Secretaries (Remuneration) (Amendment) Bill, 1972.

At the same time, Honourable Members must not forget the other side of the Parliamentary Service—like the Legislative Division, the Reporting Division and others. We are aware that the present Budget Session, as with the other sessions, is quite a lengthy one. From the time you left for Mecca, Datuk Speaker, Sir, till your return to this House a happy man, this meeting is still on, even right into the nights. We must not overlook the efficiency of all the staff of

this House especially those who are responsible for our meetings and the production of the Hansard the next day after each day's sitting. They are part and parcel of this House. They have been working months ahead and when every Session is on, they have to work very late into the night to complete the day's work every day and resume work again in the morning for the next day. Datuk Speaker, Sir, the families of the Police and all the officials are always anxious to have them back early every night. If the speeches of Honourable Ministers, Parliamentary Secretaries and Honourable Members are too long, I hope they will shorten them.

I would like to invite Honourable Members to pay a cordial visit to the various offices in this building before the end of this Session to see for themselves the exacting time and difficulties the staff encounter in the course of their work.

Another point that I have observed is that they have done a lot of good for the benefit of Honourable Members and the Government. I hope all the staff who are working long hours will not be left out if monetary allowances or allowances in kind or other better amenities are to be legislated in this House in future. Thank you.

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, saya terlebih dahulu mengucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Ulu Kinta yang telah mengingatkan Dewan ini di atas ahli-ahli kakitangan Parlimen yang bekerja seperti yang telah disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat tadi iaitu seperti the reporting staff yang dikatakan bertanggungjawab kepada Hansard dan sebagainya patut Kerajaan janganlah lupa. Saya suka menjawab, Tuan Yang di Pertua, di atas apa yang telah disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat tadi.

Saya rasa, Kerajaan sekarang ini yang berkuasa pada saat ini adalah Kerajaan yang bertanggungjawab yang mana, Tuan Yang di Pertua, saya ingin menarik perhatian kepada dua tahun yang lepas ini. Kerajaan sentiasa mengkaji (review) gaji-gaji baik di dalam lapangan civil service dan juga lapangan tentera yang mana jikalau masa sampai memerlukan review, Kerajaan telah review. Sekarang ini Kerajaan masih mengkaji kedudukan kakitangan yang dikedudukan

statutory bodies yang mungkin akan disiapkan tidak berapa lama lagi. Jadi itu saya rasa Kerajaan ini sentiasa mengkaji dan membuat review untuk melihatkan di atas gaji-gaji kakitangan diserata tempat di dalam Jabatan Kerajaan supaya sewajar dan seimbang dengan kenaikan cost of living dan sebagainya. Saya suka mengingatkan juga mungkin Yang Berhormat itu buat barangkali ucapan kepada Butiran 10 kepada Order of Business pada hari ini yang mana Rang Undang-undang pencen dan ganjaran anggota pentadbiran dan Ahli-ahli Parlimen. Sekarang ini kita membahaskan Rang Undang-undang Setiausaha Parlimen, saya rasa Ahli Yang Berhormat itu silap, kita di dalam Item No. 8 bukan No. 10. Yang mana sesuai jikalau Ahli Yang Berhormat itu merujukkan kepada Item No. 10 iaitu Rang Undang-undang Pencen dan Ganjaran Anggota-Pentadbir dan Ahli-ahli Parlimen (Pindaan) (No. 2). Saya rasa oleh sebab ini adalah Rang Undang-undang bersabit dengan Setiausaha Parlimen, maka saya rasa sungguhpun Yang Berhormat telah membuatkan ucapan begitu, saya terpaksa menjawabkan apa yang telah disebutkan. Sekali lagi saya ucapkan Yang Berhormat di atas pandangan yang telah dibuat olehnya itu.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2—

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Pengerusi, saya mohon mengemukakan pindaan seperti yang telah diedarkan. Pindaannya seperti berikut:

Fasal 2—

- (a) Tambah perkataan “(kemudian daripada ini disebut Akta ibu)” selepas angka “1965” yang terdapat dalam baris 2.
- (b) Gantikan perkataan “perenggan” yang terdapat dalam baris 3 dengan perkataan “butiran”.

Tambah Fasal baharu 3 yang berikut—

Fasal baharu 3—

*Pindaan.
32/65.

3. (1) Jadual kepada Akta ibu adalah dengan ini dipinda—

(a) dengan menggantikan perkataan “one hundred and fifty” yang terdapat dalam butiran 1 dengan perkataan “three hundred”; dan

(b) dengan memasukkan butiran baharu 5A yang berikut selepas sahaja butiran 5—

“5A. *Driver's Allowance:* A driver's allowance of one hundred and twenty dollars a month shall be paid.”

(2) Seksyen ini hendaklah disifatkan sebagai telah mula berkuatkuasa pada 1hb Januari, 1973”.

Clause 2—

(a) Add the words “(hereinafter referred to as the principal Act)” after the figures “1965” appearing in line 2.

(b) Substitute the word “item” for the word “paragraph” appearing in line 3.

New Clause 3—

Add the following new Clause 3—

*Amendment.
32/65.

3. (1) The Schedule to the principal Act is hereby amended—

(a) by substituting the words “three hundred” for the words “one hundred and fifty” appearing in item; and

(b) by inserting the following new item 5A immediately after item 5—

“5A. *Driver's Allowance:* A driver's allowance of one hundred and twenty dollars a month shall be paid.”

(2) This section shall be deemed to have come into force on 1st January, 1973”.

Pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 1 dan 2 seperti yang dipinda diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG LEMBAGA URUSAN DAN TABUNG HAJI (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri (Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail): Tuan Yang di Pertua, saya pohon mencadangkan iaitu Akta bagi meminda Akta Lembaga Urusan dan Tabung Haji 1969 dibaca bagi kali yang kedua dan seterusnya dibuka untuk dibahaskan.

Tuan Yang di Pertua, Lembaga Urusan dan Tabung Haji telah ditubuhkan di bawah Akta No. 8 Tahun 1969 iaitu hasil dari penggabungan di antara Perbadanan Wang Simpanan Bakal-bakal Haji dan Pejabat Urusan Haji. Semenjak ianya ditubuhkan, Lembaga ini telah mencapai kejayaan yang meningkat dari semasa ke semasa dalam segi kewangan, bilangan penyaliran dan perkhidmatan kepada Bakal-bakal Haji. Dari bulan Ogos 1969 hingga 31hb Disember, 1972 bilangan penyaliran bertambah dari 47,970 kepada 97,192 orang manakala jumlah simpanan bertambah dari \$19,040,725 kepada \$57,293,669. Dari jumlah simpanan ini lebih kurang \$36,000,000 telah dipulangkan balik kepada penyaliran-penyaliran untuk menunaikan fardhu Haji dan lain-lain keperluan mereka, dan jumlah yang telah dipelaburkan di dalam saham-saham, tanah dan bangunan berjumlah \$26.9 juta. Hasil daripada pelaburan ini adalah sangat memuaskan. Jumlah keuntungan sehingga 31hb Disember, 1972 ialah sebanyak \$9 juta dan Lembaga telah dapat mengeluarkan bonos kepada penyaliran-penyaliran sebanyak 5½% tiap-tiap tahun dari tahun 1969 hingga 1971 dan bonos bagi tahun 1972 mungkin akan meningkat kepada 6%.

Tujuan utama meminda Akta ini adalah untuk memperbaiki lagi perjalanan pengurusan Lembaga ini supaya Lembaga ini dapat memberi perkhidmatan yang lebih berkesan kepada Jumaah-jumaah Haji dan menyusun semula komposisi ketiga-tiga Jawatankuasa yang membantu Lembaga ini iaitu Jawatankuasa Kewangan, Jawatankuasa Kebajikan dan Panel Pelaburan.

Pada masa ini bilangan ahli-ahli Lembaga adalah seramai 29 orang, dan bilangan ini amatlah besar bagi mengadakan perbincangan-perbincangan yang berkesan dan juga untuk mendapat keputusan yang cepat.

Dengan demikian adalah dicadangkan bahawa jumlah ini dikesilkan kepada seramai tidak lebih daripada 10 orang sahaja. Pada masa yang lampau, Lembaga telah mengadakan mesyuarat tiap-tiap 6 bulan sekali. Dengan pindaan ini adalah dicadangkan supaya Lembaga ini akan mengadakan mesyuarat tiap-tiap 3 bulan sekali. Begitu juga Jawatankuasa Kewangan yang dikesilkan daripada 7 orang kepada 5 orang yang akan bermesyuarat 2 bulan sekali dan Jawatankuasa Kebajikan dikesilkan daripada 7 orang kepada 4 orang yang akan bermesyuarat 2 bulan sekali.

Nama Panel Pelaburan ditukarkan sekarang kepada Majlis Penasihat Kewangan untuk menyesuaikan tugas-tugas Jawatankuasa ini. Pengarah Besar sebagai Pengerusi dan Pengarah Kewangan sebagai Setiausaha Jawatankuasa Kewangan adalah dilantik menjadi Ahli untuk Majlis ini kerana mereka menyedari tentang kedudukan kewangan Lembaga dari satu masa kesatu masa, dan untuk menjalinkan persefahaman yang erat dan kerjasama di antara Jawatankuasa Kewangan dan Majlis Penasihat Kewangan.

Berkaitan dengan Urusan Haji, adalah dicadangkan bahawa satu Majlis Penasihat Urusan Haji ditubuhkan untuk memberi nasihat kepada Menteri dalam urusan-urusan mengenai Kebajikan orang-orang Haji. Ahli-ahli Majlis Penasihat ini akan mempunyai komposisi seakan-akan Lembaga dahulu. Ahli-ahli Yang Berhormat adalah ditarik perhatian bahawa Majlis ini akan mengandungi seorang wakil dari tiap-tiap satu Negeri dalam Malaysia kerana Ugama adalah Hak Negeri, sepuluh orang wakil yang dilantik oleh Y.A.B. Perdana Menteri dan wakil daripada Jabatan Perdana Menteri. Ketua Setiausaha Perbendaharaan dan Kementerian Luar Negeri sebagai *ex-officio*.

Selain daripada menyusun semula organisasi yang disebutkan, seperti Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, sekarang ini Lembaga Urusan dan Tabung Haji tidak ada sebarang kawalan di atas Bakal-bakal Haji yang hendak menunaikan Fardhu Haji dengan kapal udara. Oleh yang demikian, tidaklah dapat Lembaga ini memberi perkhidmatan yang terjamin kepada Bakal-bakal Haji yang menaiki kapal terbang. Jumlah bilangan Bakal-bakal Haji yang menaiki kapal terbang telahpun meningkat dari satu tahun kesatu tahun. Pada tahun

1970 hanya sebanyak 550 orang sahaja yang pergi ke Tanah Suci dengan kapalterbang, tetapi tahun 1971, lebih kurang 2,300 orang telah menaiki kapalterbang dan pada tahun 1972 ini bilangan itu meningkat kepada 3,000 orang. Oleh itu adalah dicadangkan bahawa Akta ini dipinda supaya Bakal-bakal Haji yang menaiki kapalterbang adalah di bawah kawalan dan kuasa Lembaga ini juga dan bagi maksud ini pengendali orang-orang Haji ke Tanah Suci dengan kapal udara dikehendaki menandatangani wang sebanyak tidak lebih daripada \$30,000 kepada Setiausaha Perbendaharaan.

Saya suka juga mencadangkan bahawa apabila Rang Undang-undang ini dibaca diperingkat Jawatankuasa, satu pindaan dibuat mengenai dengan susunan ahli-ahli Lembaga kelak.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mengemukakan.

Datuk Tajudin bin Ali (Larut Utara): Tuan Yang di Pertua, saya dengan sukacitanya bangun memberi sokongan di atas Rang Undang-undang Pindaan kepada Lembaga Urusan Tabong Haji yang telah dimajukan oleh sahabat saya, Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri.

Tuan Yang di Pertua, saya memberi setinggi-tinggi tahniah kepada Kerajaan kerana dengan pandangannya yang jauh dan kebijaksanaan Kerajaan mengadakan Lembaga Tabong Haji ini. Jarang di antara kita dapat mendugakan kejayaan Tabong Haji apabila Urusan Tabong Haji ini dimajukan dalam Parlimen yang bertuah ini.

Tahun ini, Tuan Yang di Pertua, lebih daripada 10,200 orang dari tanahair kita Malaysia menunaikan Fardhu Haji ke Mekah. Kita ucapkan Alhamdulillah dan boleh dikatakan tiap-tiap orang daripada Jemaah ini mendapat sakit sedikit ataupun berat.

Hal ini saya meminta kepada Kerajaan memerhatikan perkara ini dengan lebih mendalam kerana adanya Lembaga Tabung Haji ini dijalankan dengan begitu rapi dalam tanah air kita dan langkah-langkah seperti itu juga patut dijalankan di Tanah Suci sana. Saya memerhatikan perkara ini dengan bersendirian dan kadang-kadang saya tengok kebanyakan daripada orang kita, kita

janganlah peduli jemaah haji daripada merata dunia, daripada negeri lain, tetapi di negeri kita saya perhatikan kebanyakan daripada jemaah haji ini duduk dalam bilik-bilik yang dikatakan tak lebih dan tak kurang daripada "The Black Hole of Calcutta", sungguh dahsat dan kasihan kita melihat orang-orang ini.

Jadi saya memberi pandangan dan mengesyorkan kepada Kerajaan supaya masalah perumahan ini diambil berat sungguh-sungguh oleh Kerajaan kita dan saya mengesyorkan supaya Pejabat Lembaga Tabung Haji ini berganding bahu dengan syeikh-syeikh di tanah suci supaya tiap-tiap bilik yang hendak diduduki oleh jemaah kita itu mestilah bersih, elok dan cukup anginnya dan sebagainya kerana menjauhi penyakit-penyakit.

Kalau kita harapkan perkara ini kepada syeikh-syeikh sahaja sudah tentu kalau kita dapati jemaah haji sampai ke Jeddah sahaja apa yang syeikh-syeikh itu berkehendakkan daripada tiap-tiap jemaah haji tak lain dan tak bukan ialah paspot dan bank deraf. Perkara yang kedua-kedua ini ialah nyawa bagi tiap-tiap jemaah haji itu. Jadi apabila syeikh itu sudah dapat perkara yang dua ini maka syeikh itu kebanyakannya tak mengambil berat langsung di atas hal ehwal jemaah haji yang mereka itu patut jagai.

Saya berharap juga, Tuan Yang di Pertua, supaya jemaah haji daripada tanah air kita ini dikumpulkan dengan orang-orang kita Malaysia jangan bercampur, umpamanya, dengan orang Pakistan, orang India, orang Nigeria dan sebagainya kerana susah mentadbir orang-orang ini kerana bila jemaah kita jatuh sakit dan yang lebih mengerikan apabila ada kematian dan sebagainya maka mereka menjadi tak tentu hala. Perkara ini dapat kita perhatikan yang terjadi pada masa yang sudah-sudah.

Perkara yang lebih mendukacitakan lagi, Tuan Yang di Pertua, ialah jemaah-jemaah haji ini apabila mereka pergi ke Arafah dan duduk di sana bersejuk dan boleh dikatakan 50-60 jemaah haji duduk dalam khemah mempunyai cuma satu tempat buang air sahaja. Saya tengok apabila orang hendak meninggalkan Mekah dan pergi ke Arafah, mereka bekejar-kejar membeli payong. Saya hairan mengapa orang ini bekejar-kejaran membeli payong, Tuan Yang di Pertua,

Saya nampak bahawa satu usaha yang hendak dijalankan akan mengadakan kempen dan akan memberikan beberapa van berjalan ke luar bandar.

Menurut hemah saya keadaan ini tidak begitu berkesan. Ada lebih berkesan jika kita menyeru kepada umat Islam berkaitan dengan harta, umpamanya kita arahkan Ahli Dewan Rakyat yang beragama Islam barangkali ada yang belum masuk mencarumkan wangnya dalam Tabung Haji ini. Kemudian kita pergi kepada rancangan LKTP atau FELDA bahawa semua umat Islam ini yang ekonominya baik, kita minta tiap-tiap seorang dalam rancangan itu menjadi ahli pencarum dalam Tabung Haji. Begitu juga Jabatan-jabatan Kerajaan yang ada umat Islam. Dengan peraturan yang berupa harta ini, saya percaya umat Islam ini akan lebih menerima penerangan yang kita buat selama ini.

Kedua, Tuan Yang di Pertua, bagaimana yang telah dicakapkan oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Jabatan Perdana Menteri tadi, tiap-tiap urusan haji yang hendak kita awasi samada perjalanannya dan pada diri seseorang yang pergi mengerjakan haji. Pada masa yang lalu orang-orang Islam pergi menunaikan fardhu haji dengan menggunakan kapalterbang itu menjalankan urusan diluar daripada pengetahuan pihak Tabung Haji.

Saya sangat besar hati bahawa suatu deposit akan diberikan kepada Perbendaharaan sebanyak \$50,000. Saya ingat ini pun tak cukup, ada lebih baik ditambahkan lagi kepada \$100,000 sebab kapal layar yang membawa bakal-bakal haji, kita kenakan caruman sebanyak \$1 juta. Dengan keadaan yang semacam ini, Tuan Yang di Pertua, tidaklah terbeban kepada Lembaga Urusan dan Tabung Haji ini bila mana setengah daripada pengusaha kapalterbang ini membuat khianat kepada bakal-bakal haji umpamanya yang terjadi baru-baru ini orang yang membuat urusan membawa bakal-bakal haji ke Mekah tiba-tiba mereka ditinggalkannya. Tanggungjawab ini diambil alih oleh Lembaga Tabung Haji. Saya harap wang caruman itu hendaklah ditambah bagaimana yang saya sebutkan tadi.

Ketiga, Tuan Yang di Pertua, bakal-bakal haji daripada Malaysia ini hendaklah menggunakan paspot haji samada mereka itu pergi

dengan kapalterbang atau dengan kenderaan yang lain. Saya dapat tahu pada masa yang lalu bakal-bakal haji kita itu pergi dengan tidak menggunakan paspot haji, dia menggunakan paspot antarabangsa. Ini mendatangkan satu kesulitan kepada bakal-bakal haji kita di Malaysia ini terutama sekali kalau mereka itu tiba di Mekah dengan tidak menggubahkan paspot haji tiba-tiba mereka meninggal dunia. Menurut undang-undang Kerajaan Saudi Arabia harta mereka itu adalah menjadi hak Kerajaan. Ini satu usaha yang sangat menyusahkan, walaupun dapat wang itu kita ambil balik, tetapi menyusahkan keluarga bakal-bakal haji. Kiranya mereka itu menggunakan paspot haji dalam paspot itu ada dibutirkan keluarganya dan siapa warith yang bersama dengan rombongan itu, dengan keadaan macam ini akan menyenangkan warith bakal haji yang telah meninggal dunia itu. Dan dengan ini juga lagi kita dapat menambah fund, kerana Tabung Haji ini dengan mengambil paspot haji bagi bakal-bakal haji patut kita kuasai dalam masaalah ini, Tuan Yang di Pertua.

Selain daripada itu, saya gemar memberi tahniah kepada Kementerian yang berkenaan dan juga ada kaitannya dengan Urusan Haji ini berhubung dengan siaran TV terus-menerus. Rakyat Islam di Malaysia ini dapat melihat bakal haji membuat ibadah di Mekah pada tahun ini dan langkah ini sangat baik dengan tujuan supaya dapat kita menenguk terus-menerus dan dengan ini dapat menggalakkan umat Islam supaya dapat menunaikan fardhu haji di masa akan datang.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di Pertua, saya fikir pada masa yang akan datang kita tidak hendak tiap-tiap Kerajaan sebuah negeri tidak bekerjasama dengan Lembaga Urusan dan Tabung Haji. Mereka berseendirian sahaja menghantar orang-orang dalam negeri ini terus menunaikan haji. Pada masa yang akan datang kita minta tiap-tiap Kerajaan Negeri hendaklah memberikan kerjasama kepada Lembaga Urusan dan Tabung Haji. Dengan demikian ini kita dapat banyak kemudahan dan dapat pertolongan daripada Lembaga Urusan dan Tabung Haji.

Satu perkara lagi dalam masaalah orang sakit yang telah disebutkan oleh rakan sejawat saya, jadi menurut hemah saya, Tuan Yang di Pertua, masaalah orang haji kena

sakit itu memang sudah menjadi kebiasaan alam, dan siapa pergi haji kena sakit, pahala hajinya lebih. Jadi yang kita hendak soalkan sekarang ialah masalaah ada tidak perubahan itu sempurna. Masaalah sakit itu tidak dapat kita cegah, dan orang yang pergi haji siapa yang kena sakit, dia dapat pahala haji yang lebih, menurut saya punya pendapat, Tuan Yang di Pertua. Dalam masalaah ini, itu sahaja yang saya dapat perkatakan. Sekali lagi saya ucapkan terima kasih.

Tuan V. Veerappen: (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, I welcome this Bill, particularly the provision to amend Section 3 (3) which reduces the number of members on the Board from 29 to 9. As the previous speaker said, it is most unwieldy and I believe it has become a sanctuary for politicians who have been compulsorily retired from public service by the people.

Mr Speaker, many persons from my constituency have expressed their views as to what extent the Board has so far been mismanaged. I am told that members of the Board also cannot get answers to their questions when they go to the Board meetings and no accounts have been provided by the Board to the contributors. Now, one of the contributors, Mr Speaker, Sir, is a very highly placed Civil servant who got so mad with the Board after writing for accounts and so forth that he resigned from being a contributor. When this person wrote to the Board for its accounts and statement, all that the Board could do was to give his own account—the amount of his own contribution—but not an account of the finances of the Board. As a member, I think, he is entitled and he should be given the accounts and therefore, it gives the impression that the Board is not doing all that well. There are many shady things within the Board. Mr Speaker, Sir, to that extent I welcome this reduction in the number of members on the Board and I hope all the deadwood in the Board would be removed and the Board would consist only of people who are really dedicated to the cause of helping our ignorant citizens, who wish to go to Mecca, rather than utilising this as a facility or as a means for their own ends.

Mr Speaker, Sir, we heard the first hand account of the Member for Larut Utara about his experience and sufferings, and we have also heard from many people of the

pitiful sights and the sufferings that our people have to undergo when they go to Mecca. Mr Speaker, Sir, if it is as bad as the picture painted by the Honourable Member, I would suggest that the Board itself should rent—I would not say build, but rent—proper quarters for our people to stay during the time they are in Mecca. I commend this suggestion to the Board, and to the Government, to take steps to see that they rent proper quarters for our people to stay while they are there so that they can be together and they can be looked after together; especially when it is stated that so many of the pilgrims who go there fall ill.

Mr Speaker, Sir, the other point I would like to point out is this old request that the ship which calls at Penang to take the pilgrims should now call at Butterworth. Mr Speaker, Sir, whenever the Haji boat leaves for Mecca, there are long, long queues of people who have come days ahead basking in the sun in Butterworth, queuing up to go across to Penang and there they have to wait long hours and face great difficulties. I would strongly suggest that the ship should call at Butterworth and thus in this way the pilgrims themselves could save the expense of having to pay for the ferry and go across—to pay and suffer. I am sure nobody would want that. I think this suffering can be reduced and the cost to the pilgrims can be reduced if the boat is made to call at Butterworth. We have deep water wharves at Butterworth and I do not see any reason why this cannot be done.

The last is the question of passports. As the other speaker suggested, the passports are issued by District Offices and the fees that they charge are nothing comparable; they are in fact very exorbitant. This is one instance where the Government is really overcharging people for services rendered. These services are rendered by the District Offices and I do not see why they should charge exorbitant sums. A nominal sum would be sufficient. I am sure the Government here does not intend to make money out of our pilgrims. That is a religious duty for them to perform. We should not use it as an opportunity to make money out of it. Although the service provided may be greater, I do not think it costs so much and therefore, it should be reduced to, say, \$5—a nominal sum. The Government should also ensure that our pilgrims who go to Mecca do not become

victims of touts. As I have heard from firsthand and as our Members have said, there are sharks there and there are great touts who mislead our people and give them great sufferings. I think the Board should not confine itself in getting people to go to Mecca, but also to ensure that their welfare, while they are there, is looked after. Thank you very much.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus (Dungan): Tuan Yang di Pertua, suka saya bercakap sedikit berkenaan Akta meminda Lembaga Urusan Tabung Haji ini. Tuan Yang di Pertua, saya menyokong Rang Undang-undang yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kepada Jabatan Perdana Menteri berhubung dengan hal ini.

Tuan Yang di Pertua, dengan pindaan ini, maka ternampaklah ini satu cara yang boleh disetujui oleh sebahagian besar orang-orang yang terlibat dengan Tabung Haji di mana bilangan yang menjadi anggota dalam Tabung Haji ini dikurangkan daripada 29 kepada 9 orang.

Tuan Yang di Pertua, selain daripada itu, saya ingin memperkatakan sedikit berhubung dengan wang deposit yang dikehendaki bagi orang-orang yang menjalankan urusan Haji iaitu membawa jemaah-jemaah haji ini ke sana, iaitu sebanyak \$30,000. Tuan Yang di Pertua, ini adalah baik memandangkan kepada kejadian-kejadian yang telah berlaku. Cuma kalau saya ingin meminta supaya diperbanyakkan sedikit peruntukan \$30,000 itu kepada angka yang dikadarkan mengikut banyak ahli-ahli yang menyertai rombongan pengusaha yang membuat perjalanan itu. Kalau, misalnya, ramai manusia yang mengikut rombongannya, dikenakan lebih sedikit deposit dan kalau sedikit, maka dikurangkan sedikit deposit itu, kerana bergantung di atas kelicinan perjalanannya, ertinya kalau dia gagal dalam menjalankan perusahaannya, maka deposit itu boleh digunakan oleh pihak Kerajaan untuk mengatasi jemaah-jemaah haji yang menjadi terbengkalai.

Misalnya baharu-baharu ini beberapa jemaah haji kita telah terbengkalai di negeri Thailand di mana pihak Lembaga Tabung Haji terpaksa mengeluarkan wang untuk membawa ahli-ahli jemaah haji ini ke Mekah dan ini entah bagaimana terserahlah kepada pentadbiran Tabung Haji samada menuntut

balik atau tidak kepada pihak yang bertanggungjawab itu dan ini pun mendukacitakan kita.

Tuan Yang di Pertua, harus juga bukan sahaja dikenakan syarat deposit sebanyak \$30,000 tetapi harus syarat-syarat lain hendaklah dikenakan. Misalnya orang-orang yang menjalankan kebiasaan ini mesti orang-orang yang benar-benar bertanggungjawab dan orang-orang yang memang tidak pernah ataupun tidak sabit dengan beberapa kes penipuan pada masa-masa yang lalu kerana bimbang memang kalau orang-orang yang ada tabiat macam itu selalu hendak menggunakan orangramai untuk kepentingan dirinya sendiri.

Tuan Yang di Pertua, selain daripada itu ingin saya mengingatkan berhubung dengan penerbangan antara negara kita ke Mekah ataupun ke Jeddah untuk membawa jemaah haji hendaklah diawasi betul-betul supaya keselamatannya terjamin. Kerana sebagai mana yang kita tahu tabiat jemaah haji ini, dia memang suka membawa cerek-cerek, membawa barang-barang itu dan ini untuk pergi ke Haji. Jadi kalau sekiranya diperketatkan syarat-syarat ataupun diawasi betul-betul maka mungkin mereka akan membawa barang-barang yang lebih dan mungkin menjadi mendatangkan kesulitan dalam penerbangan. Sebagaimana yang telah pernah berlaku baharu-baharu ini, kalau tidak salah saya di Nigeria di mana sebuah kapalterbang yang membawa jemaah haji yang balik daripada Mekah telah terputus di lapangan terbang sana, kalau tidak silap saya, 180 orang lebih yang mati kerana kapalterbang itu putus telah mendarat dan mengikut apa yang terdengar sebab-sebabnya putus itu kerana terlampau berat muatannya. Yang hairan itu bukan kerana apa-apa tetapi kerana terlampau berat apakala dia mendarat maka kapalterbang itu putus. Itu satu kejadian di negara lain walaupun itu jauh daripada negara kita tetapi sebagai perlu kita ambil perhatian dan ini satu kemalangan yang paling ngeri dan saya rasa inilah yang pertama sekali dalam sejarah kapalterbang orang jemaah haji terlibat dengan kemalangan yang begitu banyak. Jadi bagaimana orang kata sebelum hujan kita sediakan payung. Maka di negara kita pun harus menjalankan satu penyeliaan yang sungguh-sungguh dalam menyelenggarakan penerbangan kapalterbang untuk membawa

jemaah haji ini, Tuan Yang di Pertua, kerana terutama sekali selalunya kapalterbang yang digunakan untuk jemaah haji ini ialah kapalterbang chartered yang kapalterbang chartered ini kadang-kadang dicarter daripada beberapa buah negeri lain. Kapal-terbang ini kadang-kadang daripada Russia, kadang-kadang daripada Czechoslovakia, kadang-kadang daripada Pakistan (PIA) dan berbagai-bagai lain. Jadi keadaan keselamatan ataupun keadaan kebaikan kapal-kapalterbang di negara lain itu kita sendiri tidak begitu tahu walaupun taraf penerbangan antara penerbangan itu adalah lebih kurang sama tetapi kita tidak tahu keadaan yang sebenar-benarnya. Jadi kalau dicarter daripada MAS kepunyaan kita sendiri, kita tahulah setakat mana kegagahan yang ada pada kapal itu. Jadi hal ini harus diambil perhatian, Tuan Yang di Pertua, kebaikan-kebaikannya pada masa akan datang hendaklah kapal-kapal yang digunakan untuk membawa jemaah haji ini kapalterbang terdiri daripada kapal kita sendiri khasnya dari MAS kita supaya wang itu akan didapati kepada kita juga. Jadi janganlah digalakkan pengusaha-pengusaha penerbangan kapal untuk membawa jemaah haji membuat charter kapalterbang-kapalterbang daripada negara lain kerana ini merugikan.

Tuan Yang di Pertua, perkara lain yang saya sebutkan di sini ialah tentang kapal laut. Saya berasa musykil sedikit kerana nampaknya tiap-tiap tahun bertambah-tambah mahal dan sekarang kalau kapal laut yang Kelas I atau Kelas II sudah hampir sama dengan perjalanan kapalterbang dan ini harus diambil perhatian oleh pihak yang berkenaan supaya tambang kapal laut ini kalaulah boleh diikuti biasalah. Janganlah tiap-tiap tahun naik sahaja. Orang-orang miskin yang mengikut perjalanan ke Mekah dengan kapal laut terpaksa memikul beban yang bertambah setiap masa. Hal ini harus diambil perhatian dan saya harap Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kepada Jabatan Perdana Menteri mengambil perhatian yang sungguh-sungguh.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman (Besut): Tuan Yang di Pertua, bercakap mengenai dengan Lembaga Urusan dan Tabung Haji yang dibentangkan di dalam Dewan yang mulia ini. Yang pertama sekali, saya ingin mengucapkan jutaan terima kasih kepada Kerajaan yang nampaknya dengan pindaan baharu ini berusaha untuk mengemaskan lagi

perjalanan Lembaga Tabung Haji supaya bakal-bakal haji akan mendapat faedah dan kebajikan yang lebih di masa-masa akan datang serta dapat menjauhkan bakal-bakal haji daripada terkena tipuan seperti yang telah kita dengar kesah dan ceritanya pada tahun 1972 yang lepas.

Satu perkara yang mula-mula sekali saya hendak sentuh, Tuan Yang di Pertua, yang sangat menarik perhatian saya ialah tentang maksud Kerajaan hendak mengurangkan ahli Lembaga daripada jumlah yang asal 29 kepada jumlah yang baharu, 9 orang. Satu perkara yang menarik perhatian saya di dalam Lembaga ini ialah sewaktu Rang Undang-undang ini dibentangkan untuk bacaan kali yang pertama dan kiranya di dalam persidangan kita sebelum ditangguhkan pada bulan Disember, 1972, Rang Undang-undang ini sempat dibahaskan maka sudah tentu satu perkara yang agak berlawanan dengan apa yang ada dihadapan kita sekarang ini kerana semasa Rang Undang ini dirangka untuk pindaannya, telah dibuat suatu cadangan untuk menghapuskan suatu jawatan di dalam Lembaga ini yang sudahpun ada di dalam undang-undang yang lalu iaitu "Timbalan Pengerusi". Sebab itu, maka undang-undang lama yang telah diluluskan dalam tahun 1969, di situ disebut dengan terang "seorang Pengerusi dan seorang Timbalan Pengerusi". Untuk mengurangkan ahli ini antara lain maka di dalam rangka pindaan undang-undang asalnya hendak dihapuskan jawatan "Timbalan Pengerusi" kerana jawatan "Timbalan Pengerusi" yang diperundangkan sejak tahun 1969 tidak diisi kekosongannya sehinggalah pada minggu yang lepas baharu diisi. Apa yang saya ingin mendapat penjelasan di dalam Dewan ini, apakah motif yang sebenarnya semasa merangka undang-undang yang pada permulaannya dibentangkan bagi bacaan kali yang pertama tidak mahu pakai Timbalan Pengerusi.

Tetapi pada 29hb dihantarkan kepada Dewan ini suatu pindaan bahawa rangka pindaan yang pertama dahulu terpaksa dipinda lagi sekali memerlukan lantikan seorang Timbalan Pengerusi. Saya mahu penjelasan motif yang sebenarnya walaupun kedudukannya daripada pengumuman tentang pelantikan Timbalan Pengerusi, saya

nampak ada berbeza daripada lembaga-lembaga yang lain. Kebanyakan lembaga kalau Pengerusi itu ditugaskan bekerja tidak sepenuh masa maka dia dibantu oleh Timbalan Pengerusi yang akan menjalankan kerja sepenuh masa. Di dalam Lembaga Tabung Haji ini, saya masih samar-samar samada Timbalan Pengerusi yang hendak dikuat kuasakan mengikut pindaan hari ini, adakah Timbalan Pengerusi yang akan bekerja sepenuh masa ataupun yang bekerja separuh masa beserta dengan seorang Pengarah Besar. Tetapi kalau Timbalan Pengerusi itu akan menjalankan kerja sepenuh masa seperti Pengerusi, maka saya rasa, penambahan Timbalan Pengerusi ini adalah motif yang tertentu di sebalik apa yang saya telah sebutkan tadi.

Yang kedua, Tuan Yang di Pertua, saya ingin menyentuh masalah Jawatankuasa Kebajikan. Saya bersetuju pada dasarnya kedudukan Jawatankuasa daripada anggota Lembaga Jawatankuasa Kewangan dikurangkan daripada dahulu. Tetapi bila menyentuh berkenaan Jawatankuasa Kebajikan, saya rasa kurang menasabah Jawatankuasa ini dikurangkan anggotanya, kerana tanggungjawab dia ialah untuk memberi kebajikan untuk memikirkan kepentingan dan kebajikan bakal-bakal haji. Kalau hanya dengan tenaga empat orang sahaja ahli lembaga ini saya fikir tentulah jawatankuasa ini akan menghadapi berbagai-bagai kesusahan lebih daripada apa yang dihadapi oleh Jawatankuasa Kebajikan di masa-masa yang sudah. Saya diberi faham bahawa Jawatankuasa Kebajikan ini lebih penting daripada Jawatankuasa Kewangan, kerana Jawatankuasa Kewangan dia hanya memikirkan punca kewangan bagi lembaga tetapi Jawatankuasa Kebajikan dia adalah memikirkan bagaimana cara penyusunan kebajikan yang patut diberi kepada bakal-bakal haji. Dengan sebab itu, Tuan Yang di Pertua, saya ingin menarik perhatian Kerajaan supaya mengkaji balik tentang seksyen 18 (b) yang di sini mengatakan seorang ahli dilantik oleh Lembaga itu kalau boleh kepada tiga orang ahli yang dilantik oleh Lembaga. Saya berpendapat angka tiga itu lebih sesuai daripada angka seorang. Saya bimbang, kalau perkataan seorang ahli yang dilantik oleh lembaga nanti akan timbul motif yang tertentu sama seperti yang saya ramalkan timbulnya motif dilantik Timbalan Pengerusi kepada lembaga tadi. Sebab maklumlah angka seorang jadi satu kegisiran

susah hendak dibuat penyelesaian dan tidak ada jalan keluar yang boleh dicari oleh pihak-pihak yang berkenaan tetapi kalau ada angka tiga timbul sedikit pergisiran di dalam pelantekannya maka ada jalan keluar yang boleh dibuat oleh pihak-pihak yang berkenaan.

Perkara yang ketiga, saya rasa kurang jelas sedikit oleh kerana saya bukan ahli Undang-undang. Muka surat 6, Tuan Yang di Pertua, disebutkan di sini bahawa mana-mana pihak yang mendapat: “. . . . kebenaran untuk mengiklan dan menjalankan atau membuat urusan mengatur perjalanan udara ke Hedjaz atau ejennya yang bermastautin di Malaysia hendaklah, ...”. Antara lain dia hendaklah mengadakan “(a) wangtunai sejumlah tiga puluh ribu ringgit atau sejumlah yang lebih kurang daripada itu sebagaimana yang dikehendaki oleh Setiausaha Perbendaharaan;” Istilah lebih atau yang lebih kurang daripada itu, ini saya kurang jelas sedikit, adakah maksudnya bahawa wang pertaruhan sebanyak tiga puluh ribu itu boleh dikurangkan lagi kiranya persetujuan Setiausaha Perbendaharaan. Kalau ini benar, Tuan Yang di Pertua, saya khuatir maklumlah orang-orang hendak mengendalikan penerbangan jemaah haji ini dengan kapal terbang tentulah terdiri dari orang-orang yang atasan bukannya orang-orang bawahan. Orang-orang atasan ini sedikit sebanyak tentulah mempunyai hubungan dengan Setiausaha Perbendaharaannya nanti. Saya khuatir, kalau orang-orang yang mengelolakan ini ada hubungan kait-mengait dengan Setiausaha Perbendaharaan tentulah dia dapat kelonggaran dalam clause iaitu dia tidaklah mestikan mengadakan wang pertaruhan tiga puluh ribu ringgit, kerana clause ini mengatakan atau lebih kurang daripada itu, barangkali tentulah dia mendapat satu pertimbangan istimewa meletakkan wang pertaruhan yang agaknya kurang kerana dia ada hubungan personal atau lain dengan Setiausaha Perbendaharaan dan Setiausaha Perbendaharaan pula dia bukan melaikat, dia manusia seperti orang-orang lain juga, Tuan Yang di Pertua.

Kemudian satu perkara lagi berkait dengan ini juga, muka surat, 7. Saya nampak dalam Undang-undang ini katanya:

“. maka orang atau ejen itu hendaklah melucutkan hak wangnya

sebanyak tidak lebih daripada tiga ribu ringgit kepada Kerajaan sebagaimana diarah oleh Menteri.”

Ertinya bukan wang sejumlah tiga ribu ringgit yang dipertaruhkan boleh dirampas rupa-rupanya boleh dirampas sebanyak tiga ribu ringgit sahaja, itu fahaman saya, boleh jadi silap. Saya harap apakala Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri mengulung nanti dapat menghuraikan kesamaran saya yang telah saya timbulkan ini.

Dan satu lagi, saya nampak di sini muka 8 bahagian (b) antara lain menyatakan bahawa yang sudah mendapat jaminan dia boleh balik dengan kapalterbang misalnya daripada Hedjaz dan sudah ditentukan kapalterbang yang akan dinaiki tiba-tiba tergendala. Saya nampak di sini pihak yang bertanggungjawab hanyalah dikehendaki membayar sebanyak lima ringgit sahaja pada sehari sebagai ganti-rugi mengikut lima ringgit ini wang dengan lima ringgit Malaysia. Saya rasa, ini suatu denda yang paling rendah kita kenakan kepada pihak-pihak mengelolakan ini kerana wang Malaysia lima ringgit ini apa sangat yang dapat dibelanjakan di Hedjaz sana. Saya fikir angka ini pun perlu dikaji oleh pihak yang berkenaan supaya pada masa-masa yang akan datang dapat dibuat suatu pindaan yang agak lebih sesuai dengan keadaan-keadaan yang timbul di Hedjaz nanti.

Perkara yang lain saya ingin menyentuh, Tuan Yang di Pertua, ialah satu perkara yang sering kali kita lihat bahawa apakala tiba akhir bulan Disember dan awal bulan Januari, tiap-tiap tahun, maka itulah tempuh banjir bagi kawasan-kawasan di Pantai Timur.

Saya merayu kepada Tabung Haji ini supaya memberi satu keistimewaan kepada bakal-bakal haji dari kawasan Pantai Timur ini bahawa pelayaran mereka tidak patut ditempatkan pada akhir bulan Disember ataupun pada awal bulan Januari kerana kalau mereka terkena pada masa itu diatur pelayaran mereka terpaksa menghadapi berbagai-bagai kesukaran dan kesusahan seperti mana yang telah kita dengar tiap-tiap tahun Kerajaan Negeri terpaksa campurtangan mengadakan kapalterbang khas membawa jemaah haji dari satu tempat ke satu tempat kerana mereka tidak dapat meneruskan perjalanan mengikut jalan darat dari-

pada Pantai Timur ke Kuala Lumpur atau ke Pulau Pinang disebabkan halangan banjir. Jadi ada baiknya pelayaran jemaah haji bagi kawasan Pantai Timur ini tidak terkena pada akhir bulan Disember dan pada awal bulan Januari. Pelayaran pada bulan November dikhaskan dan diberikan keutamaan lebih kepada jemaah haji bagi kawasan Pantai Timur supaya mereka tidak terkandas di dalam masa banjir.

Itulah sahaja, Tuan Yang di Pertua, pandangan dan syur-syur saya dan pada akhirnya sekali lagi saya mengatakan bahawa Rang Undang-undang yang meminta Lembaga Urusan dan Tabung Haji, 1969 yang ada di hadapan kita ini memanglah baik dan diharapkan perlaksanaannya tidak akan menyeleweng daripada tujuan yang asal diadakan Undang-undang ini.

Tuan Abu Bakar bin Umar (Kubang Pasu Barat): Tuan Yang di Pertua, saya turut bangun bercakap sepatah dua di dalam Rang Undang-undang Lembaga Urusan dan Tabung Haji (Pindaan) ini.

Tuan Yang di Pertua, saya tidak ingin membangkitkan banyak hal-hal dan perkara-perkara yang bersangkutan-paut dengan apa yang telah dirasai oleh jemaah-jemaah haji yang telah menunaikan haji di Mekah sebagaimana yang telah disebutkan oleh rakan-rakan saya dan saya menyokong di atas apa yang telah disebutkan oleh rakan-rakan saya, maknanya jemaah haji yang telah menunaikan fardhu haji yang telah menerima banyak penderitaan dan banyak kesusahan walaupun kita ada mempunyai Tabung Haji, bermaknalah Tabung Haji yang ada sekarang ini belum sempurna dan belum memainkan peranan yang penting di dalam tujuan-tujuan Tabung Haji ini ditubuhkan.

Tuan Yang di Pertua, saya ingin menekankan dalam soal Tabung Haji masaalah ekonomi orang-orang Islam di negara kita ini. Baharu-baharu ini kita telah mendengar satu Tabung Ekonomi Islam telah ditubuhkan dan Tabung Haji ini kalau diuruskan ataupun kalau disusun dengan seelok-eloknya dan sebaik-baiknya, saya memikirkan ini adalah satu cara untuk menolong ataupun membina ataupun menyusun ekonomi orang-orang Islam di dalam negeri kita ini. Tetapi pada saat ini, Tuan Yang di Pertua, saya agak Tabung Haji belum memikirkan di dalam hal

itu. Ini adalah disebabkan apa yang saya tahu, Tuan Yang di Pertua, sudah 3 tahun lebih Tabung Haji telah ditubuhkan, tetapi pencarum-pencarumnya berjumlah 97,000 orang sahaja. Kalau Tabung Haji memainkan peranan yang penting apa yang saya tahu target Tabung Haji untuk mencari pencarum-pencarum di dalam 5 tahun ini ataupun di dalam masa rancangan Malaysia Yang Kedua ialah 500,000 orang. Jadi 3 tahun yang sudah lepas baharu dapat 97,000 orang, tinggal 2 tahun lagi, dimanakah kita mencarikan 500,000 orang. Tuan Yang di Pertua, kalau kita fikir 500,000 orang pencarum di dalam Tabung Haji berapa juta wang yang kita dapat dengan cara ini dan dengan secara itu, Tuan Yang di Pertua, dapat kita melaburkan wang-wang daripada Tabung Haji ini dalam segenap pihak dan segenap lapangan ekonomi khasnya bagi orang-orang Islam di dalam negara kita ini.

Di dalam hal ini, Tuan Yang di Pertua, saya meminta supaya Kerajaan ataupun Tabung Haji ini menyediakan lebih banyak pegawai-pegawai penerangan di luar bandar. Walaupun ada sekarang ini, Tuan Yang di Pertua, tetapi tidak mencukupi. Kalau sudah ada seribu kita cari 2,000, Tuan Yang di Pertua, sebab kita mahu pencarum itu banyak jangan kita mahu wang banyak. Selain daripada itu, Tuan Yang di Pertua, saya tahu juga Tabung Haji dia tidak upaya untuk mencari pegawai penerangan yang banyak oleh kerana Kerajaan tidak memberi peruntukan yang banyak, maka saya merayu-lah pula kepada Kerajaan supaya memberi peruntukan yang cukup kepada Tabung Haji untuk mengadakan pegawai-pegawai penerangan ini.

Jadi itulah sedikit sebanyak, Tuan Yang di Pertua, yang saya ingin menyampaikan hasrat atas pemikiran saya ataupun cadangan-cadangan saya kepada Dewan ini berhubung dengan Rang Undang-undang ini.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail (Muar Dalam): Tuan Yang di Pertua, saya pada mulanya tidak berhajat hendak bercakap, tetapi dengan sebab tarikh daripada Ahli-ahli Yang Berhormat teman-teman saya suka hendak bercakap sepetah dua. Saya menyokong dengan sepenuhnya Rang Undang-undang Pindaan ini walaupun saya kurang berapa senang melihatkan Pindaan yang sudah didatangkan kepada asal dipinda

semula iaitu mengadakan jawatan Timbalan Pengerusi itu. Walaupun saya kurang senang, kurang enak, tetapi saya menyokong juga dengan keadaan yang ada sekarang di dalam pentadbiran Kerajaan pada hari ini.

Saya berasa juga dukacita dan simpati pada rakan saya Ahli Yang Berhormat dari Larut Utara pada menyempurnakan Fardhu Haji yang baharu lepas ini. Saya juga, Tuan Yang di Pertua, sudah dua kali menunaikan fardu haji ini, tetapi satu payung pun saya tidak ada membeli, jadi saya barangkali jumlah yang bernasib baik, kerana kita sedia patut maklum iaitu keadaan waktu menyempurnakan haji ini lebih daripada 1 juta manusia daripada seluruh penjuru alam berkumpul di satu tempat yang pada mulanya tidak disediakan untuk begitu ramai. Jadi tentulah banyak hal yang kita dapat lihat dan mengalami kerana banyak yang datang itu pula, terutama lagi negara-negara lain, saya tidak hendak sebutkan negara mana, benua lain, memang kebanyakan jahil daripada ugama dan peraturan syariat kita dan banyak yang datang daripada Mazhab yang luar daripada empat Mazhab. Jadi oleh sebab itu tidaklah hairan kita melihat keganjilan daripada perangai mereka itu dan sebab itu pada hemat saya, sebab satu perkara yang patut dibawa oleh orang yang bakal haji ialah bukan wang, tetapi sabar yang banyak. Dan demikian juga tentang kesusahan, penderitaan tentang tempat tinggal, itu memang benar saya melihat walaupun alhamdulillah saya tidak mengalami kerana Sheikh Haji saya sejumlah Sheikh Haji yang terbaik. Jadi ini semua terserah juga kepada antara perjanjian yang dilakukan di antara Sheikh Haji dengan orang yang bakal-bakal haji. Kerana memang Sheikh Haji yang memang datang asal daripada kita di sini juga yang sampai ke sana dia lupa, tetapi waktu di sini macam-macam perjanjian, tetapi ada Sheikh Haji yang jujur dan saya kebetulan dapat Sheikh Haji yang baik, kedua-dua kali dia juga, dan Yang Berhormat Menteri Perhubungan pun ada bersama-sama dan sebenarnya Tuan (Timbalan) di Pertua pun ada bersama dengan saya pada satu tahun. Apa yang saya dapati iaitu setengah daripada Ahli-ahli bakal haji ini, kerana hendak bayaran yang kurang, apa yang boleh dilakukan oleh Sheikh Haji dikumpulkan dalam satu bilik yang buat untuk 4 orang, kerana hendak murah ditambahnya sehingga 10 orang supaya bayaran itu murah. Jadi saya bersetuju dan

menyokong cadangan supaya pihak Kerajaan kita memberikan perhatian yang lebih berat kerana keadaan dan kebajikan bakal-bakal haji yang datang daripada negara kita ini itu saya menyokong dengan mengambil langkah-langkah untuk mengatasi keadaan yang sulit ini.

Kepada Tabung Haji ini, badan ini saya mengucapkan setinggi-tinggi tahniah di atas kejayaannya. Saya memandangi tinggi terhadap usaha-usaha yang sudah dijalankan oleh Tabung Haji ini daripada Lembaganya dan pegawai-pegawainya.

Saya puashati dengan kerja-kerja dan tugas-tugas yang dijalankan walaupun bilangan pencarum-pencarum di dalam Tabung ini, bagaimana yang telah disebut di dalam Dewan ini oleh sahabat saya Ahli Yang Berhormat dari Seberang Selatan, tetapi saya puashati kerana kalau pun pada masa ini bilangannya agak kurang tetapi ibarat seseorang melayarkan perahunya atau menjalankan motokarnya, sudah tentu kita tidak boleh tiba-tiba jalan terus 40 batu atau 60 batu sejam atau bila melayarkan perahunya ke laut tidak boleh terus laju, tentu mengambil waktu, jadi kata orang putih sampai momentumnya, sesudah sampai angka ini hendak sampai angka yang lebih banyak lagi itu tidak susah lagi. Sama juga kalau kita menjalankan kereta, sudah tentu kita mula gear nombor satu dapat 30 batu sejam turun, kemudian naik lagi, naik lagi, apabila tukar gear itu sudah tentu boleh laju sampai 60-70. Saya tidak hairan kalau dalam tahun 1967 dalam satu tahun ini sahaja angka pencarumnya dapat digandakan, bukannya dengan sebab apa-apa tetapi dengan sebab bahteranya sudah berjalan dengan lancar. Jadi kalau ibarat kereta, keretanya sudah berjalan. Jadi saya tidak hairan kalau mulai tahun ini walaupun tidak tambah bilangan pegawai-pegawai penerangannya, ditambah boleh juga supaya banyak lagi dapat rezki daripada menjadi Pegawai-pegawai Penerangan ini, tetapi walaubagaimanapun saya memang percaya bahawa dengan kelancaran dan kelicinan serta kegiatan usaha-usaha yang telah dijalankan oleh pegawai-pegawai di Lembaga Tabung Haji ini, saya memang yakin dan percaya bahawa bilangan pencarum-pencarum juga tentu akan bertambah pada tahun ini dan kerja-kerja yang sudah ini pada saya sangatlah memuaskan. Terima kasih.

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang di Pertua, saya sungguh berbesar hati di atas sokongan bulat daripada Ahli-ahli Dewan ini kepada Rang Undang-undang Lembaga Urusan dan Tabung Haji (Pindaan) ini. Tetapi sebelum saya menjawab beberapa perkara yang ditimbulkan, saya sangat dukacita dengan tuduhan melulu yang tidak berasas yang dilemparkan oleh anggota dari Seberang Selatan yang mengatakan bahawa Tabung Haji kononnya melakukan mismanagement dan tidak ada akaun-akaun yang betul. Saya mencabar Ahli dari Seberang Selatan, yang tidak ada di dalam Dewan ini sekarang, untuk membuktikan perkara ini, kerana sebenarnya sekali Tabung Haji mengeluarkan akaun ataupun kira-kira kepada penyimpan-penyimpannya tiap-tiap 6 bulan sekali, dan saya minta Ahli dari Seberang Selatan datang ke Tabung Haji pada bila-bila masa untuk melihat segala akaun dan kira-kira wang yang berjalan dalam Tabung Haji. Saya tidak tahu dari mana Ahli Seberang Selatan mencedok maklumat yang salah bagi memberi gambaran yang tidak elok kepada Tabung Haji yang mencapai kejayaan yang begitu baik setakat ini.

Saya rasa kejayaan Tabung Haji ialah satu kejayaan yang luar biasa yang patut dihargai dan disanjung oleh semua pihak baik orang Islam ataupun bukan Islam.

Tuan Yang di Pertua, perkara yang ditimbulkan oleh setengah-setengah Ahli-ahli Yang Berhormat ialah mengenai dengan perkara kebajikan orang-orang Haji.

Tuan Yang di Pertua, soal kebajikan orang-orang Haji adalah soal yang menjadi tugas yang utama kepada Lembaga Urusan dan Tabung Haji ini dan dalam Rang Undang-undang Pindaan yang ada ini telah dibuat pindaan yang memberikan erti yang besar untuk menjamin kebajikan yang lebih besar dan yang lebih sempurna kepada orang-orang haji.

Ahli Yang Berhormat dari Besut bersungut tentang kecilnya bilangan Jawatankuasa Kebajikan Tabung Haji yang terdiri daripada 4 orang; tetapi barangkali saudara saya itu tidak memandang kepada suatu perkara lagi yang ada di dalam pindaan Undang-undang ini, iaitu suatu Majlis Penasihat Urusan Haji adalah dibentuk yang tugas utamanya ialah memberi nasihat kepada Menteri yang berkenaan tentang kebajikan orang-orang haji.

Jadi Urusan Jawatankuasa Kebajikan ini adalah berpandu dan dipandu oleh Majlis Penasihat Urusan Haji ini dan dengan bilangan yang kecil Jawatankuasa Kebajikan Haji ini akan dapat menjalankan mesyuaratnya dan perundingan dengan cara yang lebih cekap, lebih rancak dan lebih kemas lagi bagi melihat dan menjamin kebajikan orang-orang Haji.

Tuan Yang di Pertua, sungutan yang dibawa oleh saudara saya Ahli dari Larut Utara tentang keadaan dimusim haji adalah satu impression orang-orang yang mula-mula naik haji ke Mekah. Bagi siapa yang telah ke sana beberapa kali tentulah impression ini akan berkurangan, kerana yang sebenarnya sekali sebagaimana yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Muar Dalam, dalam masa musim Haji lebih daripada sejuta orang mengerjakan Haji dan pihak Kerajaan Arab Saudi adalah menjalankan segala daya usahanya untuk menjamin kebajikan orang-orang haji; dan perkara-perkara yang disebutkan seperti sembahyang di tepi jalan dan sebagainya, rasa saya, tidak dapat dielak kerana orang terlalu ramai dan tempat Masjid Madinah atau Masjid Mekah, Masjid Al-Haram, tidak dapat hendak menampung dengan penuhnya orang-orang haji yang sembahyang pada satu masa. Maka terpaksa setengahnya sembahyang di luar masjid bahkan di tepi jalan. Ini perkara yang tidak dapat dielak dalam masa orang berkumpul begitu ramai dalam masa mengerjakan haji itu.

Tentang kedudukan orang-orang haji dan tempat kediaman mereka itu di sana, maka ini adalah diurus menerusi Syeikh-syeikh Haji, dan kita di Malaysia atau di mana-mana tempat sekali pun tidak dapat hendak lari daripada menggunakan Syeikh-syeikh Haji di Mekah ini. Satu peraturan telah dibuat sekarang ini iaitu dengan adanya Attache Haji yang ditempatkan di Arab Saudi, dan kerjasama kedutaan kita di sana telah diminta supaya memberi senarai Syeikh-syeikh Haji yang terbukti dapat memberi perkhidmatan yang lebih sempurna dan senarai Syeikh-syeikh Haji ini diberi kepada Tabung Haji dan Tabung Haji memberi kepada orang-orang yang hendak naik Haji.

Dengan arahan Perdana Menteri bahawa sekarang ini segala urusan Haji dan siapa yang mengerjakan haji hendaklah melalui

Tabung Haji dengan tidak ada kecuali sama sekali.

Kejadian yang telah berlaku pada tahun 1972 yang menyebabkan ada setengah orang yang terlantar ditinggalkan ataupun ditipu oleh setengah-setengah pengendali bakal-bakal Haji sehingga terpaksa pihak Perdana Menteri mengarahkan Tabung Haji mengambil langkah menghantar mereka ke Mekah tidak akan berlaku lagi di masa akan datang, kerana pada masa ini arahan telah diberi, termasuk kepada pihak Pejabat Imigresen, jikalau ada orang-orang yang hendak mengambil paspot besar ataupun paspot antarabangsa untuk mengerjakan haji, maka sebelum dikeluarkan paspot itu, mereka mestilah lebih dahulu mendapat kebenaran daripada Lembaga Urusan dan Tabung Haji. Sebenarnya tidak dapat kita hendak menegah seseorang hendak mengambil paspot antarabangsa untuk dia pergi haji kerana selepas mengerjakan haji mungkin dia akan pergi ke negeri-negeri lain pula. Lainlah dengan Pas Haji kerana Pas Haji boleh digunakan untuk pergi ke Arab Saudi sahaja. Tetapi dengan arahan Perdana Menteri sekarang ini pihak Jabatan Imigresen tidak boleh mengeluarkan Paspot Antarabangsa bagi orang yang hendak pergi haji melainkan setelah mendapatkan kebenaran daripada Lembaga Urusan Tabung Haji dan perundingan telah dibuat mengenai hal ini di antara pihak Tabung Haji dengan Jabatan Imigresen dan juga Jabatan Kesihatan.

Berhubung dengan cadangan daripada Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara supaya Tabung Haji menambahkan penyimpan-penyimpannya dengan mengadakan hubungan dengan kumpulan-kumpulan yang tertentu, perkara ini sudah pun dilakukan oleh pihak Tabung Haji. Satu contohnya ialah pihak Tabung Haji telah mengadakan perkiraan dengan Persatuan Pekebun-pekebun Kecil, yang sekarang ini mempunyai ahli berpuluh ribu orang, supaya ahli-ahli mereka masuk menjadi penyimpan di Tabung Haji sama semasa mereka menjadi anggota Persatuan Pekebun Kecil itu, dan usaha ini akan diteruskan dengan kumpulan-kumpulan yang lain bagi menambahkan bilangan penyimpan-penyimpan Tabung Haji.

Saya suka hendak menegaskan di sini tentang teguran yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Kubang Pasu Barat

tentang kurangnya kononnya ahli penyimpan Tabung Haji yang ada pada masa ini. Saya suka menyatakan bahawa Tabung Haji yang ditubuhkan ini ialah hasil daripada kajian yang dibuat oleh Jawatankuasa yang di Pengerusikan oleh Tuan Haji Khalid Osman dan di antara anggota-anggotanya ialah Professor Ungku Aziz. Menurut projection yang dibuat oleh Jawatankuasa itu ialah pada tahun 1971 Tabung Haji sepatutnya ada sebanyak 40,000 orang penyimpan dan wang simpanannya ialah \$10 juta. Pada tahun 1972 anggotanya 45,000 orang penyimpan dan wang simpanannya \$14 juta. Tetapi apa yang tercapai sekarang ini ialah pada tahun 1972 kita ada seramai 97,192 orang penyimpan, ertinya lebih 100% daripada angka yang dianggarkan oleh Jawatankuasa yang mula-mula memikirkan tentang penubuhan Tabung Haji ini, dan wang yang kita dapat kumpul sejumlah \$57 juta iaitu 400% lebih daripada apa yang dianggarkan oleh Jawatankuasa Tuan Haji Khalid yang dianggotai bersama oleh Ungku Aziz yang hanya menganggarkan pada tahun 1972 kita dapat mengumpulkan \$14 juta sahaja.

Saya suka menyatakan iaitu pada tahun 1969 penyimpan Tabung Haji ada berjumlah sebanyak 50,000 orang. Sekarang akhir tahun 1972 kita dapat menambahkan kepada hampir 100,000 orang, ertinya masuk 4 tahun telah bertambah 100% daripada angka yang ada; dan pegawai-pegawai penerangan Tabung Haji memanglah bertambah dari semasa kesemasa dan pada awal tahun 1973 ini dimulakan, gerakan penerangan bergerak dan pihak Lembaga Urusan dan Tabung Haji bercadang akan menambah lagi setelah melihat bagaimana kejayaan kereta bergerak yang ada sekarang ini.

Pada masa ini pihak Lembaga Urusan dan Tabung Haji mempunyai seorang Ketua Pegawai Perhubungan, 3 orang Pegawai Perhubungan yang berpusat di kawasan-kawasan utara, pantai timur dan selatan, 10 orang Penolong Pegawai Perhubungan, 8 orang Pegawai Seranta; dan bilangan pegawai-pegawai ini akan ditambah dari semasa kesemasa.

Dari segi ini maka ternyatalah bahawa pihak Lembaga Urusan dan Tabung Haji telah mencapai kejayaan yang boleh dibanggakan dari segi mengumpulkan wang orang Islam yang hendak pergi ke Mekah dan juga dari segi menambahkan bilangan

penyimpan-penyimpan Tabung Haji, tetapi ini tidak bererti bahawa ini telah mencapai puncak kejayaan yang sebenarnya.

Kita memang belum berpuashati lagi. Tabung Haji akan terus berusaha. Menurut arahan Perdana Menteri bahawa matlamat yang harus ditujukan oleh Lembaga Urusan dan Tabung Haji ialah sebanyak 500,000 orang penyimpan dan saya berharap Ahli-ahli Dewan ini sendiri akan bersama-sama menolong Tabung Haji bagi mengembangkan seruan Tabung Haji ini sehingga orangramai semua akan bertambah-tambah ramai menyimpan dalam Tabung Haji.

Saya suka menyatakan bahawa penyimpan Tabung Haji berjumlah separoh daripada pegawai Kerajaan dan separoh daripada orang-orang kampung. Jikalau Ahli-ahli Yang Berhormat sendiri dapat bersama-sama menyebarkan sebaran dan seruan Tabung Haji ini, saya percaya orang-orang kampung akan lebih ramai lagi akan bersama-sama menjadi penyimpan dalam Tabung Haji ini.

Saya suka menyatakan iaitu pihak Kerajaan Malaysia sangat berterima kasih kepada pihak Kerajaan Arab Saudi yang telah mengambil berat atas kedudukan orang-orang haji ini walaupun tadi Ahli Yang Berhormat dari Larut Utara ada menyatakan bahawa Kerajaan Arab Saudi ada mengenakan cukai dan mendapat hasil yang banyak dan hasil itu patut digunakan untuk keperluan orang haji. Saya fikir Kerajaan Arab Saudi telah membelanjakan bukan sahaja daripada hasil itu, bahkan daripada punca-punca yang lain dengan berganda-ganda lagi untuk keperluan orang-orang haji. Tiap-tiap orang haji dikenakan bayaran sebanyak \$284. Daripada bayaran ini \$84 ialah bayaran perkhidmatan kepada syekh haji. \$200 itu adalah bayaran untuk orang haji itu semasa di Mekah, iaitu untuk tempat tinggalnya dan macam-macam lagi selama dia berada dua tiga bulan di Mekah. Menurut perkiraan yang dibuat, tiap-tiap seorang membayar kira-kira 60 sen satu hari. Jadi kiralah banyak mana kebajikan yang dapat hendak dijamin dengan belanja yang demikian. Cadangan daripada Ahli Yang Berhormat dari Seberang Selatan tadi supaya Kerajaan menyewa bangunan untuk bakal-bakal haji daripada Malaysia, saya rasa, perkara ini sukar hendak dijalankan, kerana bagi menyewa tempat tinggal bagi 10,000 orang yang naik kapal, 3,000 orang yang naik

kapalterbang, memang sangat sukar. Walau-bagaimanapun pihak Lembaga Urusan dan Tabung Haji akan sentiasa mengawasi akan kebajikan dan keadaan orang-orang haji di sana dan kesihatan mereka itu juga adalah dijagai dengan rapinya.

Pada tiap-tiap tahun dihantar tidak kurang daripada 50 hingga 60 orang pegawai kesihatan termasuk 5 atau 6 orang doktor-doktor daripada Malaysia untuk menjaga kesihatan orang-orang haji, dan dengan kerjasama Kementerian Kesihatan pegawai-pegawai ini akan ditambah dari masa ke semasa; mulai tahun ini pihak Lembaga Urusan dan Tabung Haji sendiri akan mengadakan doktornya sendiri yang tetap yang akan mengkaji dari semasa ke semasa apa-apa perkara-perkara yang patut dijalankan untuk kebajikan orang-orang haji mengenai kesihatan mereka itu.

Mengenai cadangan supaya Lembaga Urusan dan Tabung Haji menggunakan kesempatan untuk mengadakan barang-barang keperluan orang haji, saya suka menyatakan di sini bahawa pihak Lembaga Urusan dan Tabung Haji sekarang ini ada dua buah syarikat tunjangan ataupun subsidiary company. Satu ialah yang dinamakan Syarikat Perbadanan Ladang-ladang Tabung Haji. Syarikat ini ialah untuk mengawasi penanaman kelapa sawit bagi kawasan seluas 10,490 ekar di Keratong, Pahang yang sekarang sudah ditanam seluas 2,200 ekar dan akan mengeluarkan hasil sepenuhnya pada tahun 1978 dan pada tahun itu dianggarkan akan mengeluarkan hasil sebanyak \$5 juta setahun.

Syarikat yang kedua, ialah Syarikat Pengangkutan dan Perusahaan Tabung Haji Sendirian Berhad. Syarikat ini adalah syarikat yang menjual barang-barang keperluan haji kepada orang-orang haji. Syarikat ini juga mengendalikan soal pengangkutan jemaah haji dengan kapal udara. Pada tahun lalu Tabung Haji menyewa lima penerbangan kapalterbang yang membawa kira-kira 1,000 orang haji ke Mekah. Syarikat ini juga menjadi wakil menjual tiket bagi kapal haji, tiap-tiap satu tiket dapat \$11 komisyen dari syarikat kapal haji Great Malaysia Line.

Jadi soal jualan barang-barang keperluan haji, seperti yang dicadangkan, adalah sedang

dijalankan oleh Tabung Haji menerusi syarikat itu tadi.

Tadi ada disebutkan pihak Tabung Haji telah menghantar 30 orang yang terkandas yang telah ditipu oleh seorang pengendali penerbangan orang-orang haji. Saya suka menyatakan di sini bahawa wang yang terlibat \$65,000 itu adalah diambil tidak daripada wang simpanan bakal haji atau daripada keuntungan pelaburannya, tetapi wang itu diambil daripada pemberian Kerajaan untuk pengurusan Tabung Haji, yang pada tahun ini berjumlah sebanyak \$1.4 juta.

Bagi perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Dungun supaya syarat-syarat dikenakan kepada orang haji jangan bawa barang-barang terlalu banyak—perkara ini dijalankan dari semasa ke semasa oleh pegawai-pegawai Tabung Haji, kursus dan penerangan mengenainya dijalankan sepanjang masa, dan pada masa ini pihak Tabung Haji sedang mengeluarkan sebuah filem yang dinamakan “Menyahut Lembaian Ka’bah” iaitu filem warna-warni dalam mana diterangkan serba-serbi tentang Tabung Haji. Filem ini cukup menarik dengan cerita yang terjalin indah dan melengkapi segala jurusan mengerjakan haji dengan cara sebaik-baiknya. Filem ini akan dapat memberi pengajaran yang lebih berkesan kepada orang-orang haji supaya jangan bawa barang terlalu banyak ke Mekah dengan tidak tentu fasal.

Saya suka menyatakan di sini bahawa tuduhan daripada Ahli Yang Berhormat dari Dungun yang mengatakan bahawa tambang kapal sudah naik pada tahun ini adalah tidak benar sama sekali. Tambang kapal haji semenjak daripada syarikat yang dahulu sampai syarikat yang sekarang, Great Malaysia Lines, adalah tidak bertambah, bahkan disyaratkan dalam perjanjian antara Lembaga Urusan dan Tabung Haji dengan syarikat-syarikat yang mengangkut orang haji itu bahawa syarikat kapal itu tidak boleh menaikkan kadar tambang bakal-bakal haji itu melainkan sesudah mendapat persetujuan Tabung Haji dan Kerajaan. Maka tidak benar samasekali bahawa tambang kapal haji telah dinaikkan pada tahun ini lebih tinggi daripada tahun sudah.

Ada cadangan tadi daripada Ahli Yang Berhormat dari Seberang Selatan supaya

kapal haji berlabuh di Butterworth dan tidak di Pulau Pinang seperti sekarang, untuk mengelakkan kesusahan dan kesukaran kepada orang haji. Saya suka menyatakan di sini bahawa sebuah Jawatankuasa telah ditubuhkan dalam tahun 1969 untuk mengkaji hal ini. Jawatankuasa itu berpendapat tidak bersetuju bahawa orang haji naik daripada pelabuhan Butterworth kerana kemudahan-kemudahan yang belum mencukupi, tetapi jikalau kemudahan yang ada pada masa ini mencukupi, maka cadangan daripada beliau itu akan ditimbangan.

Ahli Yang Berhormat dari Besut menimbulkan tentang soal motif diadakan jawatan Timbalan Pengerusi. Saya rasa motif itu senang sahaja iaitu untuk dapat melicinkan perjalanan dan pengendalian Lembaga Urusan dan Tabung Haji, kerana ini adalah sesuai dengan dasar diadakan pindaan ini. Walaupun kuasa menjalankan urusan harian dijalankan oleh Pengarah Besar, tetapi jawatan Timbalan Pengerusi adalah perlu bagi membantu Pengerusi dalam mengawasi perjalanan Tabung Haji supaya tidak lagi timbul sungutan setengah-setengah pihak sebagaimana yang timbul pada hari ini.

Mengenai apa yang disebut oleh Ahli Yang Berhormat dari Besut, Dungun dan Muar Utara tadi mengenai wang pertaruhan kepada pengendali penerbangan membawa orang pergi ke Mekah sebanyak \$30,000 itu tidak memadai, maka pihak Kerajaan memikirkan bahawa kadar itu adalah mencukupi.

Ahli Yang Berhormat dari Besut mengatakan wang pertaruhan ini tidak ada erti, kerana menurut Fasal 67 (A) (5) bahawa dia kena membayar balik sebanyak \$3,000 sahaja dan tidak \$30,000; tetapi barangkali Ahli Yang Berhormat itu tidak membaca Fasal 67 (A) (7) dalam mana adalah dinyatakan adalah sah di sisi undang-undang bagi Setiausaha Perbendaharaan dari semasa ke semasa memotong daripada deposit itu sejumlah wang yang dikehendaki \$3,000 itu ialah sebagai denda yang pertama jika melanggar syarat. Kemudian disebutkan dalam 67 (B) (a) bahawa bila mana-mana pengendali penerbangan bakal haji itu melepaskan orang-orangnya di sana dan ditinggalkan begitu sahaja, maka pihak Kerajaan atau Menteri akan membawa balik orang haji itu, dan menurut Fasal 67 B (a), Menteri berhak menuntut balik kesemua

belanja yang dikeluarkan atas kelengahan, kecuaiian atau penyelewengan oleh pengendali penerbangan itu. Syarat yang dikenakan ini adalah cukup ketat, dan bukan hanya setakat orang itu membayar sebanyak \$3,000 sahaja, kerana itu hanya merupakan bayaran yang pertama bagi kesalahan mereka tidak menyempurnakan syarat-syarat; tetapi selepas itu Setiausaha Perbendaharaan boleh mengenakan bayaran yang hendak diambil daripada wang deposit itu, dan pihak Menteri boleh menuntut belanja yang dikeluarkan atas kelengahan, kecuaiian ataupun ketidak-sempurnaan perjalanan mana-mana pengendali pelayaran ataupun penerbangan orang haji.

Tuan Yang di Pertua, saya rasa saya telah menyentuh secara am semua perkara yang telah ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat atas Rang Undang-undang ini dan saya berharap bahawa sokongan yang di tunjukkan oleh mereka itu kepada Tabung Haji akan menjadi satu dorongan yang baru bagi Tabung Haji mencapai kejayaan yang lebih besar terutama dalam meninggikan taraf ekonomi umat Islam, kerana Tabung Haji bukan sahaja akan dapat mengawalkan ekonomi orang Islam yang hendak pergi ke Mekah, sehingga mereka dapat menyimpan wang berdikit-dikit dengan tidak payah menjual tanah ataupun kerbau lembu, tetapi juga dapat menjadikan satu saluran pelaburan wang yang boleh dilaburkan dalam pembangunan ekonomi di negara ini, sebagaimana sekarang ini sebanyak hampir \$27 juta dari Wang Simpanan Tabung Haji telah dilaburkan, maka nampaklah bahawa umat Islam menerusi Tabung Haji bukan sahaja dapat menyempurnakan ibadatnya dengan sempurna, tetapi dapat meninggikan taraf ekonomi mereka sesuai dengan kehendak Tuhan dalam Quran dan juga akuan Nabi Muhamad s.a.w. yang mengatakan bahawa "9/10 daripada rezki itu berada dalam perniagaan dan perusahaan". Terima kasih.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2—

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan pindaan sebagaimana yang terkandung dalam kertas pindaan DR. 92/72 seperti yang telah diedarkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat. Pindaannya seperti berikut:

Pindaan-pindaan

Jadual:

Seksyen 3 (3) ... Gantikan pindaan kepada seksyen-kecil (3) dengan yang berikut—

“(3) Lembaga hendaklah terdiri daripada ahli-ahli yang berikut—

- (a) seorang Pengerusi;
- (b) seorang Timbalan Pengerusi;
- (c) seorang wakil Jabatan Perdana Menteri;
- (d) seorang wakil Perben-daharaan;
- (e) Pengarah Besar; dan
- (f) tidak lebih daripada lima orang ahli lain yang dilantik oleh Menteri.”.

Jadual:

Seksyen 3 (5) ... Potong pindaan kepada seksyen 3 (5).

Jadual:

Seksyen 3 (6) ... Potong pindaan kepada seksyen 3 (6).

Amendments

Schedule:

Section 3 (3) ... Substitute the amendment to subsection (3) with the following—

“(3) The Lembaga shall consist of the following members—

- (a) a Chairman;
- (b) a Deputy Chairman;
- (c) a representative of the Prime Minister's Department;
- (d) a representative of the Treasury;

(e) the Director-General; and

(f) not more than five other members appointed by the Minister.”.

Schedule:

Section 3 (5) ... Delete the amendment to section 3 (5).

Schedule:

Section 3 (6) ... Delete the amendment to section 3 (6).

Pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 1 dan 2 sebagaimana yang dipinda diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG (PENCEN DAN GANJARAN) ANGGOTA PENTADBIRAN DAN AHLI PARLIMEN (PINDAAN) (No. 2)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan pindaan kepada tarikh penguatkuasa Akta (pencen dan ganjaran) Anggota-anggota Pentadbiran dan Ahli-ahli Parlimen, 1971 daripada 1-1-1970 menjadi 19-3-1969.

Tuan Yang di Pertua, pada masa ini Akta (pencen dan ganjaran) Anggota Pentadbiran dan Ahli Parlimen, 1971 yang dikuatkuasakan pada tarikh 1hb Januari, 1970 membolehkan seseorang Ahli Parlimen yang telah menjadi anggota pada 1hb Januari, 1970 dibayar pencen atau ganjaran dengan tertakluk kepada beberapa syarat-syarat dan kadar tertentu seperti terdapat dalam peruntukan-peruntukan tertentu dalam Akta tersebut, iaitu:

(a) *Pencen*

Sekiranya seseorang yang berhenti menjadi anggota telah genap 9 tahun perkhidmatan masukira dan jika tata-kala berhenti sedemikian ia telah

mencapai usia 45 tahun atau kemudian-nya apabila ia mencapai umur 45 tahun.

(b) *Ganjaran*

Di atas syarat-syarat seperti berikut—

- (i) apabila ia mati semasa menjadi seorang anggota;
- (ii) apabila ia berhenti menjadi seorang anggota tetapi bukan-nya semata-mata oleh sebab pembubaran Parlimen;
- (iii) apabila ia berhenti memegang jawatan itu menurut pilihan sendiri (bagi Perdana Menteri, Menteri dan Timbalan Menteri);
- (iv) jika ia seorang anggota menurut pilihannya sendiri apabila Parlimen dibubarkan.

Tertaklok kepada syarat-syarat ini, tempuh Perkhidmatan masukira bagi maksud pembayaran pencen atau ganjaran adalah seperti yang ditetapkan oleh Seksyen 13 Akta tersebut; iaitu seseorang itu telah menjadi seorang anggota pada 1-1-1970, bagi suatu tempuh (terus-menerus atau tidak) sebelum daripada tarikh itu, tetapi tidak lebih awal daripada 31hb Ogos, 1957.

Ini bermakna bahawa mahu pun seseorang ahli itu telah menjadi ahli bagi tempuh beberapa tahun sebelum 1hb Januari, 1970 dan telah menepati syarat-syarat Perkhidmatannya bagi pembayaran pencen atau ganjaran, ianya masih tidak layak dibayar pencen atau ganjaran itu sekiranya ia tidak menjadi seorang ahli pada 1hb Januari, 1970, mengikut kuatkuasa Seksyen 13, Akta (pencen dan ganjaran) Anggota Pentadbiran dan ahli Parlimen, 1971.

Tuan Yang di Pertua, pada masa ini terdapat tidak kurang daripada 30 orang Ahli Parlimen yang telah menjadi Anggota Parlimen bagi Parlimen Pertama dan Kedua tetapi tidak menjadi ahli pada 1hb Januari, 1970, adalah tidak layak dibayar pencen atau ganjaran, sungguhpun ahli-ahli tersebut telah berkhidmat sebagai Anggota Parlimen bagi satu tempuh tidak kurang daripada 9 tahun.

Kerajaan telah menimbangkan semula perkara ini dan mendapati bahawa syarat yang berkehendakkan seorang ahli Parlimen itu menjadi ahli pada 1hb Januari, 1970

sebelum ianya layak dibayar pencen atau ganjaran adalah satu syarat yang tidak menasabah. Sebaliknya dasar bayaran pencen atau ganjaran patutlah berasaskan kepada perkhidmatan seorang ahli dan bukan berasaskan kepada tarikh seseorang itu menjadi anggota sahaja.

Memandangkan kepada prinsip inilah maka dicadangkan sekarang bahawa tarikh baru yang sesuai bagi penguatkuasaan Akta (pencen dan ganjaran) Anggota Pentadbiran dan Ahli Parlimen, 1971 adalah pada 19hb Mac, 1969. Dengan pindaan ini maka ianya akan membolehkan beberapa orang lagi Ahli-ahli Parlimen yang menepati syarat bayaran pencen dan ganjaran di bawah Akta tersebut dibayar pencen dan/atau ganjaran, biar pun mereka tidak lagi menjadi ahli pada 1hb Januari, 1970. Pindaan yang dicadangkan ini adalah seperti di Seksyen 2 (a) Akta bagi meminda Akta (Pencen dan Ganjaran) Anggota Pentadbiran dan Ahli Parlimen, 1971.

Manakala pindaan kepada Seksyen 13 pula iaitu dengan memasukkan perkataan-perkataan “atau 1hb Januari, 1970” selepas perkataan-perkataan “pada 19hb Mac, 1969” akan membolehkan mana-mana Anggota Parlimen yang menjadi ahli pada 1hb Januari, 1970 bagi Parlimen yang ada sekarang ini tetapi telah tidak menjadi ahli pada 19hb Mac, 1969 bagi Parlimen yang kedua (Parlimen yang lepas) akan layak dibayar pencen dan/atau ganjaran iaitu sesuai dengan dasar pembayaran pencen dan/atau ganjaran dengan diperhitungkan perkhidmatan seseorang ahli itu seperti yang saya sebutkan tadi.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Su Liang Yu (Bruas): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, I rise to support this Bill seeking to amend the Members of the Administration and Members of Parliament (Pensions and Gratuities) Act, 1971 to enable any person who was a Member of the last Parliament to benefit under the Scheme provided by the Act.

I would like to refer to Clause 2 of the Amendment Bill which reads:

"2. The Members of the Administration and Members of Parliament (Pensions and Gratuities) Act, 1971 is hereby amended—

- (a) by substituting for the words 'on the 1st day of January, 1970' appearing in section 1, the words 'on the 19th day of March, 1969'; and
- (b) by substituting for section 13, the following—

'13. Where a person was a Member on 19th March, 1969 or 1st January, 1970, any period (continuous or otherwise) prior to any such date as the case may be but not earlier than 31st August, 1957 may be taken into account for the purpose of calculating the length of his reckonable service.'"

Section 11 (2) of the Act reads:

"Without prejudice to sub-section (1), regulations made under that sub-section may provide that notwithstanding anything in this Act where a person prior to being a Member was a Member of the Legislative Assembly or Council Negeri of the State, the period (continuous or otherwise) during which such person was a Member of the Legislative Assembly or Council Negeri may be taken into account for the purpose of calculating the length of his reckonable service."

Sir, I would like to know from the Honourable Parliamentary Secretary whether the reckonable service referred to in Clause 2 of the Amendment Bill in the case of a Member of Parliament elected for a period of five years and who was also at the same time and for the same period of five years elected as a Member of the State Legislative Assembly or Council Negeri, would amount in the aggregate to ten years thereby entitling him to pension or would be calculated as five years only.

Sir, in the past, there were quite a number of Members of Parliament who were also elected at the same to the State Legislative Assembly or Council Negeri for only five years and, as such, would they also enjoy the same benefits as provided in the provisions of the Act and also in the Amendment Bill.

Tuan T. S. Gabriel (Pulau Pinang Selatan): Tuan Yang di Pertua, saya bangun untuk

menyokong Rang Undang-undang ini dan saya minta izin bercakap dalam Bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Sir, I would like to thank the Government very much and at the same time wish to congratulate the Honourable Prime Minister for having brought this amendment and for rectifying the mistake which was originally made by not inserting the figures "19th March, 1969" instead of "1st January, 1970". Tuan Yang di Pertua, this amendment would benefit several former Members of this House who have done very loyal and devoted service and who have, directly or indirectly, been involved in the struggle for the country's independence. Tuan Yang di Pertua, this amendment would, of course, benefit several of those Members and their families would be infinitely grateful to the Government for their very kind and considerate amendment.

I was rather surprised, Tuan Yang di Pertua, when the date was originally inserted as 1st January, 1970, which meant that former Members who had served this country so well were not included; this meant that the present Members who will terminate their service in this House at the end of this term would be able to get gratuities but not the former Members who had served more than 10 years. I once again would like to thank the Government for having rectified this mistake and having brought this very kind and considerate amendment.

Datuk Wan Abdul kadir bin Ismail: Tuan Yang di Pertua, saya mengucapkan banyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Bruas dan dari Pulau Pinang Selatan di atas sokongan mereka tentang Rang Undang-undang ini yang memberi keadilan kepada orang-orang, Ahli-ahli Parlimen dan anggota-anggota yang telah berkhidmat sebelum daripada 1hb Januari, 1970.

Mengenai dengan pertanyaan daripada Ahli Yang Berhormat dari Bruas adakah seorang ahli yang menjadi Ahli Parlimen dan pada masa itu juga menjadi Ahli Dewan Negeri dalam masa satu tempoh perkhidmatannya jika 5 tahun atau 10 tahun, maka mengikut Seksyen 11 (2), Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di Pertuan Agung memberi kuasa membuat peraturan untuk memasuki kira perkhidmatan seorang ahli sebagai Ahli Dewan Negeri.

Tuan Yang di Pertua, saya rasa bahawa Dewan ini seluruhnya adalah menyokong Rang Undang-undang ini dan saya berharap bahawa Rang Undang-undang ini membawa keadilan kepada semua pihak yang berkenaan.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERKAHWINAN SIVIL (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan Rang Undang-undang bertajuk "Akta Perkahwinan Sivil (Pindaan) tahun 1972", dibaca kali yang kedua.

Pada masa ini terdapat banyak tunggakan permohonan untuk mendaftar perkahwinan di bawah Ordinan Perkahwinan Sivil, Bilangan 44 tahun 1952. Ini adalah kerana tidak ada peruntukan di dalam undang-undang tersebut bagi melantik lebih daripada seorang Pendaftar Perkahwinan di sesuatu daerah perkahwinan. Sungguhpun ada peruntukan untuk melantik Timbalan Pendaftar, tetapi seseorang Timbalan Pendaftar hanya boleh menjalankan tugas-tugas Pendaftar apabila Pendaftar itu tidak ada di daerah perkahwinannya ataupun sakit ataupun jawatan itu kosong.

Saya berpendapat cara untuk menyelesaikan tunggakan-tunggakan permohonan ini ialah dengan melantik lebih daripada seorang Pendaftar di dalam sesuatu daerah perkahwinan. Oleh yang demikian Seksyen 2 dan

8 (1) Ordinan Perkahwinan Sivil tahun 1952 adalah perlu dipinda untuk tujuan tersebut.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan R. C. M. Rayan (Ipoh): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, at the very outset, I would like to say that this Bill will be welcomed by all, both by parents as well as by grown-up people of marriageable age. In fact, considering the long queue of persons waiting for registration of marriages, I feel that this belated Bill should have been presented to this House long, long ago.

Until now, engaged couples have had to wait for several months before getting their marriages registered and legalised. While waiting in the long queue for registration, some unfortunate courting couples who had made some careless slips earlier while courting, had given birth to illegitimate babies. In some cases, on second thoughts and due to the long delay in bringing about registration, couples had fallen apart and are forced to lead unhappy lives and remain single. Now, with the appointment of more persons to perform marriages, I am confident that couples who wish to get themselves registered may be able to choose their own date and time for registration instead of the Registration Officer choosing the date and time for them.

Finally, I would say that this Bill will be a welcome relief for all lovers who wish to settle down in life without delay. (*Ketawa*).

Tuan Lim Cho Hock (Batu Gajah): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, this Bill, I am afraid, has not gone far enough. We have got far too many different types of Matrimonial Laws and Divorce Laws in our country. We have the Chinese Customary Marriage Laws; we have the Indian Customary Marriage Laws; Christian Marriage Laws and we have finally the Civil Marriage Laws without speaking on the Muslim Marriage Laws.

I understand the Government has set up a Royal Commission to look into the Marriage Laws that apply to non-Muslims and I understand this Commission has already put up a report. Unfortunately, the Government has been quite slow in introducing a Bill incorporating the recommendations of this Royal Commission.

Now, the Matrimonial Laws, at the moment, in our country, are very confused, complicated and at times intractable. It is therefore imperative that the Government should take immediate steps to introduce a Bill to streamline all the different Marriage Laws in our country.

The Chinese, particularly, at the moment, are the victims of this confusion in the laws, and the children particularly of the Chinese marriages, at times, have to suffer a lot because of the outdated Chinese Marriage Laws. Now, at the moment, a Chinese couple can divorce themselves and then divide up the children between the couple. This will cause the children a lot of hardship and also will create social problems later on.

Then, there is also the question of maintenance for the children. Sometimes a wife or a husband cannot afford to maintain the children, but nevertheless he or she insists on taking over the custody of the children. Now, because the Government has not taken action to protect these children, I am afraid, later on, we will have a lot of social problems coming up in our society.

So, finally, I urge the Government to hurry up with the matter and introduce a Bill to streamline the different Marriage Laws in our country.

Tuan Loh Jee Mee (Batang Padang): Tuan Yang di Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan di bawah Rang Undang-undang Pindaan ini dan saya menyokong penuh Rang Undang-undang Pindaan ini.

(*Dengan izin*) Tuan Yang di Pertua, it appears that there is an acute shortage of manpower to man the Registry of Marriages—Pendaftaran Perkahwinan, in most of the districts in the country. For example, in my constituency of Batang Padang, besides consulting the almanac for an appropriate date, the couple are also required to time it to suit the Registrar. This is because there is only one man to handle this tricky business of binding two people for life.

Sir, unlike other countries where the Justice of the Peace is empowered to conduct marriages, we have to rely on Registrars. In this context, Sir, it must also be pointed out that marriages are seasonal. Therefore, there

is often a rush with couples in an awful hurry to become man and wife, loyally. This race to share a common bed is becoming a bit too much for the one Registrar to handle and the pressure on him could be relieved by the appointment of extra hands so that others can take on this noble duty in the absence of one particular Registrar and I strongly feel that we should have at least three Registrars in a district.

Tuan Yang di Pertua, in the absence of more Registrars, the only solution would be this culture of mass marriages which is becoming a fad in certain countries. For that matter, Sir, even our neighbours down South appear to be falling for such mass weddings, which, needless to say, robs it of its solemnity.

Tuan Yang di Pertua, I therefore would urge that the authorities concerned should look into this marriage problem because, at the moment, looking for a Registrar to perform a marriage is becoming even more difficult than looking for a wife.

Tuan Peter Paul Dason (Pulau Pinang Utara): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, there is a huge backlog of couples who want to get married and due to the lack of Marriage Registrars in the various districts, this backlog has been in existence for many years. Therefore I am glad that this Bill has been presented to this House. However, Mr Speaker, Sir, I would like to draw the attention of this House to certain aspects of what is happening at the Marriage Registries.

First and foremost, Mr Speaker, Sir, Marriage Registrars, at present, are not people who do full-time job as Marriage Registrars. They are most of the time holding other jobs in Government Departments either in the D.O.'s office or Commissioner for Land Titles, etc. and therefore I do not really think that the appointment of an extra Registrar in the district would really solve the matter as the extra Registrar also is a person who is holding some other job in Government. It would, therefore, be better if a Registrar is to be appointed that he be a full-time Marriage Registrar.

Secondly, Mr Speaker, Sir, the island of Penang is divided into two districts. One Marriage Registry is in Georgetown and the other in Balik Pulau and it is a rule for the Marriage Registry that where couples come from one

district, they should marry in the Registry of the district in which they are staying and not in the other. So, you get situations where, say, some people living near Ayer Hitam who belong to the Balik Pulau Registry are not allowed to get their marriage officiated at the Registry in Georgetown even though they are only, say, 5 to 6 miles from Georgetown, whereas, if they are asked to go to Balik Pulau, it is about 15 to 20 miles and there the transport is much more difficult because not as many buses, etc. go to Balik Pulau. I hope that Government would relax this insistence that couples belonging to one particular district should go to that district to get married and not go before the Registrar of another district. I think Registrars should have a certain degree of discretion in this matter. They should exercise discretion sensibly and not just go by the rules, "Sorry, you are out of my district; it cannot be done."

Further, Mr Speaker, Sir, intending couples have to fill up forms which have to be submitted to the Registrar and what happens is that the clerks or the Registrars themselves go through these application forms and they ask for the production of the necessary documents, like the identity cards, to check with the particulars that have been put on the application forms, and very often, Mr Speaker, Sir, there is a slight discrepancy between the address given in the identity card and the address given in the forms, because the address given in the identity card could have been the address at which one of the parties was staying when the identity card was issued and in the meantime they could have changed their address. With modernisation people do move quite often and what happens is that the Registrars refuse in such cases to fix a date for the marriage to take place unless and until they get the address corrected, i.e. to write to Kuala Lumpur and get those little white cards from the Registration Office stating that their present address has been changed to a different address. This takes about a week to ten days and after they have done all that, they have to go back to the Registry. Then the Registrar checks the new address and only when this address on the white card coincides with the address given on the forms is the Registrar willing to fix a date. This causes a lot of unnecessary inconvenience. No doubt, it is his function to check on the particulars, but this is one particular he should not insist upon but it

should be corrected, because obviously intending couples know their addresses better. I mean, if they give their status as something else e.g., that they are widows, then the official would want to check the death certificates of the previous husbands, etc. These things are fair enough to insist upon. But on this question of address, I think it is not the function of the Registrar of Marriages to insist that if an applicant's address is different he must get his white card from the Registration Office before he can proceed. I hope the Minister concerned would give some direction to this matter to the Registrars of Marriages, that they should not insist on this requirement.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus (Dungun): Tuan Yang di Pertua, suka saya bercakap sedikit berhubung dengan Undang-undang Perkahwinan Sivil yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri. Saya, Tuan Yang di Pertua, bersetuju dengan pindaan yang dibuat oleh Yang Berhormat itu untuk maksud menjalankan kelicinan kerja bagi sebahagian rakyat dalam negara kita ini iaitu orang-orang yang bukan ugama Islam.

Tuan Yang di Pertua, saya ingin mengambil perhatian Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan berhubung dengan hal Undang-undang Perkahwinan Sivil ini, mengikut apa yang saya tahu ada sedikit sebanyak yang berlainan sedikit dengan undang-undang Islam dan terlibat dengan orang-orang Islam. Jadi misalnya, Tuan Yang di Pertua, berhubung dengan orang yang bukan Islam yang telah mendaftarkan perkahwinannya ketika mereka berada dalam ugama yang bukan Islam, selepas itu mereka masuk ugama Islam dan pendaftaran perkahwinannya masih kekal berjalan mengikut pendaftaran atau registration yang telah dilakukan semasa mereka bukan Islam, dan kuatkuasa pendaftaran itu berjalan juga walaupun mereka telah menganuti ugama Islam, kalau tidak silap saya ini berlaku dalam Fasal 3. Jadi saya minta Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan supaya mengkaji undang-undang ini. Agar orang-orang yang bukan Islam yang telah mendaftar perkahwinan diketika tidak beragama Islam, apakala dia telah masuk Islam, maka undang-undang pendaftaran itu dibatalkan dan mereka dengan sendirinya tertaklok di bawah undang-undang Islam

mengikut hukum-hukum perkahwinan Islam. Itulah harapan dan saya tidak boleh bercakap banyak dalam hal ini. Itu terserah atas kebijaksanaan Timbalan Menteri mengkaji semula dan, kalau boleh dibawa beberapa pindaan di masa yang akan datang bagi maksud yang saya katakan itu.

Tuan Michael Chen Wing Sum (Ulu Selangor): *(Dengan izin)* Tuan Yang di Pertua, Sir, I rise to support this Bill which has been introduced in this House by the Honourable Deputy Minister. As Malaysians are becoming more and more conscious of the advantages of civil marriages, some places have become too congested and couples have to wait for months for their turn to get married. Under these circumstances, I would like to suggest, if I may, Sir, that not only Deputy Registrars should be appointed, but extra Registrars should also be appointed immediately at places like Kuala Lumpur, Ipoh and Penang to cope with the work. I know personally that there have been couples who could not wait to have their marriages solemnised in Kuala Lumpur and had to go to Klang or to other places to have their marriages solemnised. Sir, I hope the Ministry concerned would immediately solve this existing problem.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, saya mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang semuanya menyokong Rang Undang-undang ini dan tidak payah saya ulaskan satu-persatu. Berkenaan dengan Ahli Yang Berhormat dari Batu Gajah yang mengesyorkan supaya Kerajaan mengemukakan Rang Undang-undang yang lebih lengkap daripada Rang Undang-undang Pindaan pada hari ini.

Berkenaan dengan ini, Tuan Yang di Pertua, saya suka lah mengejutkan Ahli Yang Berhormat itu daripada tidurnya. Sebenarnya, Rang Undang-undang menreform perkahwinan dan penceraian orang-orang bukan Islam telahpun dikemukakan kepada Dewan bagi bacaan yang pertama, tetapi oleh kerana kita berharap supaya orang ramai termasuk juga Ahli-ahli Yang Berhormat dapat peluang mengemukakan pandangan-pandangannya untuk dikaji dan ditimbang oleh pihak yang berkenaan, maka bacaan kali yang kedua dan bahasannya ditangguhkan pada masa akan datang. Jadi Ahli Yang Berhormat itu ada peluang untuk menge-

mukakan pandangan-pandangannya dengan cara lebih lanjut lagi dan saya berharap Ahli Yang Berhormat itu silalah kemukakan, dan Rang Undang-undang ini telahpun dikemukakan bagi bacaan yang pertama dan saya percaya Ahli Yang Berhormat itu ada naskahnya pada dia. Kalau tidak ada ini menyakinkan lagi saya bahawa Ahli Yang Berhormat itu duduk dalam Dewan ini telah lama tidur.

Ahli Yang Berhormat dari Damansara meminta sekurang-kurangnya 3 Pendaftar diadakan di dalam tiap-tiap daerah. Ini perkara pentadbiran dan terpulanglah kepada pihak pentadbiran melantik 2 orang, 3 orang

Tuan Loh Jee Mee: Tuan Yang di Pertua.

Tuan Yang di Pertua: On what point?

Tuan Loh Jee Mee: Bukan Ahli dari Damansara, Ahli dari Batang Padang.

Tuan Yang di Pertua: Ahli Yang Berhormat itu menerangkan dia bukan Ahli dari Damansara.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Minta maaf, Tuan Yang di Pertua. Jadi ini terpulanglah kepada pertimbangan sesuatu daerah itu kalau perlukan 2 atau 3 atau lebih orang kerana Rang Undang-undang ini membolehkan perlantikan lebih daripada seorang.

Tentang pandangan-pandangan Ahli Yang Berhormat daripada yang lain yang kebanyakannya berkenaan dengan soal-soal pelaksanaan, jadi perkara-perkara ini bolehlah ditimbang apabila waktu menjalankan Rang Undang-undang ini yang telah disahkan nanti.

Ahli Yang Berhormat daripada Dungun menimbulkan perkara orang-orang yang bukan Islam berkahwin dan didaftarkan, kemudian mereka masuk ugama Islam. Jadi perkara ini juga termasuk di dalam Rang Undang-undang yang telah saya sebutkan tadi dan saya berharaplah Ahli Yang Berhormat itu dapat mengemukakan pandangannya ini kepada pihak yang berkenaan dalam masa menerima dan menimbang pandangan-pandangan dan fikiran-fikiran daripada orang-orang ramai termasuk Ahli Yang Berhormat sekalian.

Usul dikemuka bagi diputuskan dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG CUKAI PENDAPATAN TAMBAHAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan, iaitu suatu Rang Undang-undang bertajuk "Suatu Akta bagi meminda Akta Cukai Pendapatan Tambahan, 1967" dibaca kali yang kedua sekarang.

Rang Undang-undang yang dibentangkan ini adalah bertujuan untuk menurunkan cukai minima pembangunan daripada \$500 ke \$100 kepada syarikat-syarikat yang mempunyai modal yang dibayar pada penghujung tahun asas tidak melebihi \$50,000 dan kepada syarikat-syarikat yang mempunyai modal yang telah dibayar tidak melebihi \$100,000 cukai pembangunannya diturunkan daripada \$500 kepada \$250 sahaja. Seperti yang telah diuraikan dalam ucapan Belanjawan pada 6hb Disember, 1972 dahulu tujuan penurunan ini ialah untuk meringankan kesusahan-kesusahan yang dialami oleh syarikat-syarikat kecil terutama syarikat-syarikat bumiputra.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG CUKAI PENDAPATAN (PINDAAN) (No. 3)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan supaya suatu Rang Undang-undang bertajuk "Suatu Akta bagi meminda Akta Cukai Pendapatan, 1967" dibaca bagi kali kedua sekarang.

Rang Undang-undang yang dibentangkan dalam Dewan ini bertujuan untuk melaksanakan cadangan-cadangan Belanjawan 1973 berkaitan dengan perubahan dalam kadar cukai dan kaedah mengenakan cukai atas royalti-royalti yang dibayar kepada orang-orang yang tidak bermastautin dan atas bayaran upah kepada penghibur-penghibur awam yang bukan bermastautin; dan pengurangan dalam kadar kelepasan cukai pendapatan di Malaysia Timur. Semua perubahan-perubahan cukai ini telah diumumkan dalam ucapan Belanjawan Yang Amat Berhormat Menteri Kewangan pada 6hb Disember, 1972. Untuk melaksanakan perubahan-perubahan ini adalah perlu sekarang untuk meminda seksyen-seksyen 2, 6, 109 dan 110 dan Jadual-jadual 1 dan 6 kepada Akta itu dan juga menguntukkan peruntukan baru iaitu seksyen-seksyen 109A seperti diterangkan dalam Huraian kepada Rang Undang-undang ini.

Faedah dan royalti yang dibayar kepada orang-orang yang bukan bermastautin akan

sekarang dikenakan cukai pada kadar 15% dari jumlah kasar. Bagaimanapun, faedah yang terbayar bagi pinjaman yang diluluskan untuk membiayai projek-projek pembangunan atau bagi pembelian alat-alat modal untuk projek-projek pembangunan adalah dikecualikan daripada cukai. Pendapatan penghibur-penghibur awam yang bukan bermastautin yang mengadakan pertunjukkan di Malaysia akan juga dikenakan cukai pada kadar 15% dari jumlah kasar. Pemindaan-pemindaan ini juga akan mengadakan cara-cara memungut cukai atas royalti-royalti dan pendapatan seseorang penghibur awam yang bukan bermastautin.

Satu lagi pindaan yang penting kepada Akta ini ialah menguntukkan satu seksyen baru iaitu seksyen 154A. Seksyen ini membolehkan Kerajaan membuat satu perjanjian dengan mana-mana orang berkenaan dengan menentukan tanggungan cukainya (termasuk menyerahkan hak-hak tertentu di bawah Akta itu oleh orang tersebut) jika sesuatu perjanjian itu adalah, pada pendapat Menteri adil dan saksama atau adalah demi kepentingan Kerajaan Persekutuan atau Kerajaan Negeri.

Suatu lagi pemindaan yang boleh dianggap penting ialah mengenai seksyen 111 yang menguntukkan bahawa di mana cukai atas suatu taksiran telah dibayar tetapi seterusnya setelah membuat rayuan kepada Persuruhjaya Khas Cukai Pendapatan taksiran tersebut adalah dikurangkan atau dihapuskan, Kerajaan adalah tidak boleh dipaksa untuk memulangkan kelebihan cukai yang telah dibayar sehingga taksiran tersebut adalah akhirnya ditentukan oleh mahkamah atau mahkamah-mahkamah. Ini adalah untuk menjaga kepentingan Kerajaan.

Lain-lain pindaan yang dicadangkan dalam Rang Undang-undang ini adalah kecil dan dibuat untuk menghapuskan kepincangan dan kecacatan dan untuk melicinkan lagi pentadbiran cukai pendapatan.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 17 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG KASTAM (PINDAAN) (No. 3)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa satu Rang Undang-undang yang bernama "suatu Akta bagi meminda Akta Kastam, 1967" dibaca untuk kali keduanya.

Ahli-ahli Yang Berhormat tentu ingat bahawa di dalam ucapan Belanjawan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan pada 6hb Disember, 1972, beliau telah mengatakan bahawa Kerajaan bercadang hendak memberi banyak lagi kemudahan-kemudahan kastam bagi menggalakkan industri-industri untuk pasaran eksport. Pemberian ini akan dibuat melalui suatu pindaan kepada Seksyen 65, Akta Kastam, 1967 bagi membolehkan penubuhan gudang-gudang pengilang berlesen. Pada masa sekarang, Seksyen 65, Akta Kastam, 1967 hanya memberikan kemudahan untuk menyimpan barang-barang di mana duti ke atasnya belum lagi dibayar, di dalam gudang-gudang berlesen. Bagi menggalakkan penubuhan industri-industri untuk pasaran eksport dan seterusnya bagi menggalakkan penyebaran industri-industri tersebut ke kawasan luar bandar, adalah dicadangkan untuk membenarkan industri-industri melakukan proses-proses pengilang di gudang-gudang berlesen seperti yang tersebut di atas. Gudang-gudang pengilangan berlesen ini akan juga mendapat kemudahan-kemudahan yang hampir-hampir sama dengan yang terdapat di dalam zon perdagangan bebas. Oleh itu, tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk membenarkan proses-proses pengilang dilakukan di gudang-gudang berlesen dengan

menambah satu seksyen baharu iaitu Seksyen 65A, kepada Akta Kastam, 1967.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Peter Paul Dason: (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, the Honourable Deputy Minister in introducing this Bill stated that the main objective of this Bill is to encourage export-orientated industries to be dispersed into the rural areas and, as such, incentives have to be given. But, Mr Speaker, Sir, what I wonder is whether this Bill will really bring about the dispersal of export-orientated industries into the rural areas and further whether this is the method by which export-orientated industries should be sited. I would have thought that the logical method of encouraging the siting of export-orientated industries would be to site them near ports, especially where the raw materials have to be imported to be used in the industries. If the raw materials that are to be used in the manufacture of these goods are local raw materials, then a lot of the provisions here become meaningless.

Mr Speaker, Sir, I do not oppose the idea of wanting to bring industries to the rural areas, but in a country that is beginning to industrialise, the question is whether we help industrialisation by trying to direct these industries to the rural areas. First and foremost, should any given industry come up in the rural area, they would face shortage of skilled labour; what we will be doing will be encouraging a labour force that will be immobile because one factory will be sited somewhere in one village or small town, another one is somewhere else, instead of having all these industries close together, like those in Batu Tiga, Petaling Jaya or the Mak Mandin area in Penang. So what you will find is that labour would not be mobile. Secondly, a lot of further expenditure would have to be incurred in making available the necessary infrastructure—water supply, electricity supply, etc.—and further these industries being located out of industrial centres would be away from the financial houses like banks, etc. and therefore, their cost would naturally go up. They will have to get workers from other areas; the Government will have to spend more on infrastructure; the running cost would go up and further if it is meant

for export-orientated industries with raw materials coming from foreign sources, transportation costs go up and, therefore, the final product become expensive.

Mr Speaker, Sir, I say that the kind of factory or the manufacturing concern envisaged to be developed or encouraged involves the importation of foreign raw materials. The proposed section 65A (3) (a) reads:

“No goods which have undergone any manufacturing process in the warehouse may be released for home consumption or export without the prior approval of the Director-General.”

So, there is the intention that they may be for export purposes. Then sub-section (3) (b) on page 2 of the Bill reads:

“(b) subject to sub-section (4), if such goods are released from the warehouse for home consumption the customs duty thereon shall be calculated on the basis as if such goods had been imported.”

In this case, what is imported? Mr Speaker, Sir, the raw materials are the ones to be imported. Further, there is a proviso to sub-section (3) (b) which reads:

“Provided that the Minister may in any particular case exempt any person from the payment of the whole or part of such duty which may be payable by such person on any such goods and in granting such exemption the Minister may impose such conditions as he may deem fit.”

There is this proviso to allow the Minister to exempt the goods of a particular factory or a manufacturing concern from paying duties.

Further, sub-section (4) reads:

“Where in the course of any operation permissible under sub-section (1) to any goods liable to customs duty there is waste or refuse customs duty shall be remitted on the quantity of goods liable to customs duty in so much of the waste or refuse as has arisen from the operations carried on in relation to the goods which have undergone any manufacturing process.”

All this clearly indicates that what the Government has in mind is that the raw materials to be used would be foreign raw materials, industrial raw materials to be

imported into the country, not of local production. So, the raw materials to be used in these warehouses which are turned into factories are not local products. As I said earlier, and as the Honourable Deputy Minister himself has said, it is to encourage export-oriented industries by the use of foreign raw materials. The question, therefore, arises, Mr Speaker, Sir, whether it is correct for the Government to give so much incentives to people who intend to manufacture goods that are meant for export but at the same time the Government puts provisions there to exempt them. Even for home consumption, they pay taxes, they pay customs duties, but they may be released in the home market, for home consumption. What we fear, Mr Speaker, Sir, is that these manufacturers, finding that they cannot export their goods because their overheads will be higher, because the location of these factories will be in rural areas, they will find it difficult to export and to be competitive, because it will be difficult for them to find skilled labour. If it is in a large town, skilled labour can go from one factory to another, they can keep shifting—there is mobility. If you go to one given town or one village somewhere in the rural areas, there will not be that mobility. Therefore, incentives to the labour force may also have to be given. So, quality-wise and price-wise, they may not be able to compete; and by not being able to compete in the foreign markets, there would be the temptation to put their goods into the home market, and there is provision here in this Bill, Mr Speaker, Sir, to allow these goods to be sold in the home market. What I say, Mr Speaker, Sir, is that the temptation is so great under the circumstances that they would be pressurizing the Government for exemption, which the Minister can give, and these goods would be put into the local market at the expense of the local population. Of course, they would have to pay certain customs duties, with the proviso of exemption and if the Minister allows them to put their goods into the local market, after some time, the lobby of these industrialists and capitalists would begin to shout for further protection depending on

Tuan Yang di Pertua: You are repeating yourself too many times. You have put your point across. That should be enough.

Tuan Peter Paul Dason: Yes, Sir. May I wind up?

Tuan Yang di Pertua: No. Say a few more words to cover your points and then sit down.

Tuan Peter Paul Dason: Therefore, what we will end up, Mr Speaker, Sir, is that we may find that with the local markets will be flooded by goods that are of lower quality and higher price and finally it is the general public in this country that will suffer.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, bagi menjawab teguran Ahli Yang Berhormat itu pertamanya berkenaan mengadakan indastri yang berhampiran dengan pelabuhan dan padang terbang. Perkara ini telah ada peruntukan di bawah Free Trade Zone Act, 1971.

Berkenaan dengan teguran beliau sekiranya diadakan kilang-kilang di luar bandar sudah tentu sukar mendapatkan buruh dan barang-barang akan menjadi mahal harganya. Ini sebenarnya tidak betul, kerana buruh-buruh boleh didapati daripada kampung-kampung, ataupun di luar bandar dan tujuan Kerajaan dan hasrat Kerajaan ialah hendak membuka kilang itu atau indastri di luar bandar bagi mengatasi pengangguran di luar bandar. Itu-lah sahaja jawapan saya.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG SETEM (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Tuan Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan, iaitu suatu Rang Undang-undang bertajuk "Suatu

Akta bagi mengubah kadar-kadar Duti Setem yang kena bayar di bawah Undang-undang berhubung dengan Duti Setem bagi berlain-lain bahagian dalam Malaysia" dibaca kali yang kedua sekarang.

Tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk menaikkan kadar-kadar duti setem atas beberapa suratcara-suratcara berkaitan dengan penjualan harta termasuk saham-saham, stok-stok dan cagaran-cagaran yang boleh dipasarkan seperti ternyata dalam Huraian kepada Rang Undang-undang tersebut. Kadar-kadar baru duti itu dan sebab-sebab perubahannya telah diterangkan dalam ucapan Belanjawan Y.B. Menteri Kewangan pada 6hb Disember, 1972.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Lim Cho Hock: (*Dengan izin*) I will be very brief on this, Mr Speaker, Sir. I have raised this problem in Parliament and also in the State Assembly, Perak. The lawyers in Perak have also raised this problem of considerable delay in the Valuation Office and also in the Land Office with regard to the transfer of land.

Mr Speaker, Sir, the Government has always been thinking of getting more revenue, but it has not looked into the system itself—that is the system of collecting greater revenue and at the same time rendering public service to the people. The Valuation Office which is a Federal Department and the Land Office which is a State Department ought to be overhauled completely. The system ought to be overhauled and there should be closer co-ordination between these two departments. At the moment, it takes about one to two months for the Valuation Office to value a piece of property and then it takes another one or two months for the Land Office to register the transfer itself. Now, all in it takes about three to four months for a piece of land to be transferred to another person. If it takes 3 or 4 months, then the Government collects revenue only in 3 to 4 months' time. If the time can be shortened, say, to 2 weeks or 3 weeks then the same piece of land can be transferred over and over again within the period of 3 to 4 months so that Government can collect stamp duty a few times more.

Unfortunately, the Government has not looked into the question of overhauling the whole system of land transfers and I do hope that Government will do something about it as at the moment the lawyers themselves are up in arms against these two Departments.

Tuan Michael Chen Wing Sum: (*Dengan izin*) Sir, I absolutely agree with the principle that those who can afford pay more and therefore those who can afford to purchase valuable properties should pay more stamp duty. But as a professional lawyer myself, I have often come across cases where more than one purchaser would jointly buy a piece of land or property. For instance, 10 persons may jointly purchase a rubber estate of 200 acres—i.e. the 200 acres would be purchased in one man's name. According to the present market value, each acre of this estate would probably cost, \$2,000. The respective amount of the purchase price to each person is therefore \$40,000, although the total amount of the purchase price is \$400,000. I would therefore like to seek a clarification from the Honourable Deputy Minister whether the purchasers should pay their respective proportion of stamp duty, i.e. 1%, or they should pay according to this Bill, i.e. 1% for the first \$100,000 and 2% for the remaining purchase price. Sir, if we comply to the spirit and not the wording of this Bill, I respectfully feel that they should pay according to the respective proportions and not according to the total purchase price.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, berkenaan dengan perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Batu Gajah berkenaan dengan kelewatan dalam hal nilaian harta itu ialah kadangkala banyak sangat kerja nilaian yang hendak dibuat, maka tentulah akan mengambil masa sedikit, tetapi biasanya tidaklah begitu lama. Berkenaan dengan Pejabat Tanah, sesudahnya valuation telah dibuat pendaftaran boleh dihantar ke Pejabat Tanah dan setem boleh dibayar dengan serta-merta. Jadi hasil Kerajaan tidaklah terlambat dipungut, tetapi sekiranya tidak mencukupi hasil yang dibayar ataupun setem yang dibayar itu, maka pihak Pejabat Tanah akan meminta pihak yang menukarkan itu, yang membuat tukaran itu menambah bayaran hasilnya.

Bagaimana mengikut soalan yang dikeluarkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Ulu Selangor, perkara ini saya akan maklumkan kepada Ahli Yang Berhormat itu selepas saya mengkaji hal ini.

Usul dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG INSURAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang bernama "Satu Akta bagi meminda Akta Insuran, 1963" dibaca kali yang kedua.

Rang Undang-undang ini bertujuan untuk meminda seksyen 44 (1), (2), (3) dan (4) Akta Insuran, 1963.

Pindaan utama ialah bagi membolehkan syarikat-syarikat insuran nyawa membuat pembayaran sejumlah yang tidak melebihi sembilan per sepuluh daripada wang polisi atau \$10,000 mengikut mana yang kurang, kepada pihak yang menuntut yang sepatutnya, tanpa mengira nilai polisi yang berkenaan.

Mengikut seksyen 44 Akta Insuran, 1963 yang dipakai sekarang, syarikat-syarikat insuran nyawa boleh membayar tuntutan polisi nyawa kepada pihak menuntut yang betul ke atas pemegang-pemegang polisi nyawa tanpa probet dan sebelum penjelasan duti harta pesaka dibuat. Tujuan seksyen ini ialah untuk mengelakkan kelambatan dan mengurangkan kesusahan yang akan menimpa orang-orang tanggungan pemegang polisi itu.

Walaubagaimanapun, seksyen 44 adalah terhad kepada kes-kes seumpama ini, sembilan per sepuluh daripada wang polisi itu boleh dibayar oleh sesebuah syarikat insuran setelah ia memberi tujuh hari notis bertulis kepada Pemungut Duti Harta Pesaka, sementara baki satu per sepuluh itu disimpan oleh syarikat insuran tersebut. Apabila tamat tempoh satu tahun, baki yang satu per sepuluh itu disimpan di Perbendaharaan untuk tujuan membayar duti harta pesaka yang mungkin dikenakan.

Jika wang polisi berjumlah lebih dari \$10,000 syarikat-syarikat insuran tidak boleh membuat apa-apa bayaran langsung sehingga probet atau surat kuasa pesaka diperolehi. Tidak bolehnya syarikat-syarikat insuran membayar dengan segera dalam kes-kes seumpama ini boleh menimbulkan kesusahan kepada orang-orang tanggungan kepada pemegang-pemegang polisi. Oleh itu adalah perlu untuk dipinda seksyen 44 Akta Insuran 1963, untuk tujuan mengeneipikan sekatan ini, dengan demikian membolehkan pembayaran dibuat tidak kira berapa jua pun nilai wang polisi nyawa itu. Pembayaran tanpa probet atau surat kuasa pesaka seumpama itu walaubagaimanapun mestilah tidak lebih sembilan per sepuluh dari wang polisi atau \$10,000, mengikut mana yang kurang dan sebelum sesebuah syarikat insuran itu membuat pembayaran ia adalah dikehendaki di bawah pindaan-pindaan yang dicadangkan dalam Rang Undang-undang ini supaya memberi tidak kurang dari empat belas hari notis bertulis melalui pos berdaftar kepada Pemungut Duti Harta Pesaka untuk menggantikan tujuh hari notis bertulis yang ada sekarang, yang tidak perlu dibuat melalui pos berdaftar.

Di bawah pindaan ini adalah juga dimaksudkan untuk membuat syarikat-syarikat insuran nyawa bertanggungjawab terhadap pembayaran kepada orang-orang yang berhak ke atas baki wang polisi yang disimpan oleh mereka di Perbendaharaan di bawah seksyen kecil (4) dalam seksyen 44. Tanggungjawab tersebut tidak lagi akan terletak pada Perbendaharaan.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tuan Yang di Pertua: Dewan ditangguhkan sehingga pukul 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 9.00 malam.